DAS
HEILIGE EVANGELIUM
DES
JOHANNES.

SYRISCH.

Shelf 13. Hall
2 Stud

DAS

HEILIGE EVANGELIUM

DES

IOHANNES.

SYRISCH

IN HARKLENSISCHER UEBERSETZUNG

MIT VOCALEN UND DEN PUNCTEN KUSCHOI UND RUCOCH NACH EINER VATICANISCHEN HANDSCHRIFT

NEBST KRITISCHEN ANMERKUNGEN

VON

GEORG HEINRICH BERNSTEIN.

LEIPZIG,
VERLAG VON B. G. TEUBNER.

GEDRUCKT MIT NEUEN SYRISCHEN TYPEN DER TEUBNER'SCHEN OFFICIN.
1853.

Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/dasheiligeevange0000geor

Vorbericht.

Die Handschrift, aus welcher ich das Evangelium des Iohannes in Hharklensischer Uebersetzung hier mittheile, war früher Eigenthum Ios. Sim. Assemani's, bei welchem sie Num. XIV. führte, und ist nach dessen Tode mit einem grossen Theile seiner übrigen Hdschrr. in die Vaticanische Bibliothek zu Rom gekommen, woselbst sie mit „Vatic. 271." bezeichnet ist. Steph. Ev. Assemani hat sie hinter White's Ausgabe der Evangelien (Sacrorum Evangeliorum versio Syriaca Philoxeniana ex codd. Mss. Ridleianis in Bibl. Coll. nov. Oxonii repositis nunc primum edita: cum interpretatione et annotationibus Iosephi White. Oxonii MDCCLXXVIII.) S. 645 ff. mit folgenden Worten beschrieben: „Codex in fol. bombyc. foliorum 635. (vielmehr 364 SS.) Syriacis Literis elegantissime exaratus, inter Codices Syriacos MSS. ad haereditatem Iosephi Simonii Assemani pertinentes, Num. XIV. notatus: quo continentur *Quatuor Evangelia,* ex versione Philoxeni Mabugensis Episcopi, a Thoma Heracleensi recognita, et ad tria exemplaria Graeca

collata; adiecta e regione Interpretatione Carsciunica, seu Arabica, literis tamen Syriacis exarata; quae perrara est, quaeque ad intelligentiam difficiliorum verborum Syriacorum plurimum confert. Syriacus Textus vocalibus notis animatus. — — Hic autem Codex scriptus fuit a Noë Iacobita, Pheniciae Episcopo, cui Cyrilli nomen impositum, in Monasterio S. Michaelis apud ,,ʒ *Sadad* castrum ditionis Emesenae, feria sexta, die undecima mensis Thamuz (Iulii) anno Graecorum millesimo septingentesimo nonagesimo quarto (Christi 1483.)" etc. Sie ist mit der neueren, einfachen Schrift schön und correct geschrieben, und hat, wie der von White benutzte Bodley'ische Codex (vgl. White's Anmerk. zu s. Vorrede S. XXVI.), weder die Asterisken und Obelen, noch die Randbemerkungen, welche sich in anderen Hdschrr. in bald grösserer, bald geringerer Zahl, sowie in der Ausgabe von White vorfinden, sondern nur einige kritische Bemerkungen am Rande, welche unter den kritischen Anmerkungen angeführt stehen, ist aber die einzige unter allen mir bekannt gewordenen Hdschrr. dieser Uebersetzung, welche, was ihr einen besonderen Werth gibt, nicht nur mit Vocalen, sondern auch mit den Puncten Kuschoi und Rucoch vollständig versehen ist, während in den anderen Hdschrr. nur einzelnen Wörtern dia-

kritische Puncte oder auch, wie in dem von White zum Grunde gelegten Codex, bisweilen Griechische Vocale beigefügt sind. Dieser Umstand ist es hauptsächlich, der mich bewogen hat, das Evangelium des Iohannes nach dieser Hdschr. herauszugeben, indem ich glaube, dass es nicht nur dem Anfänger, sondern auch dem schon Eingeweihten nicht unwichtig sein dürfte, die richtige Aussprache sowohl einzelner, besonders seltener Wörter und Formen, die dasselbe enthält, als der Buchstaben ڂ ڃ ڄ in den verschiedenen Stellungen aus einer beträchtlichen Anzahl von Beispielen genauer kennen zu lernen.

Der Text der Uebersetzung stimmt zwar mit dem von White gegebenen im Ganzen genau überein, ist jedoch an nicht wenigen Stellen correcter und bietet in Gemeinschaft mit den beiden anderen alten Hdschrr., der Florentinischen und Vaticanischen, welche ich verglichen habe, nicht selten Stoff zur Berichtigung des letzteren dar, wie die nachstehenden kritischen Anmerkungen beweisen. Die Griechischen Wörter, besonders Eigennamen, sind in dieser und den beiden anderen Hdschrr. nicht, wie es in der, welcher White gefolgt, häufig der Fall ist, dem Griechischen genau nachgebildet und in fremder, dem Syrer unverständlicher Form wiedergegeben, sondern so, wie sie von

den Syrern gesprochen und geschrieben werden. So steht in diesen Mt. I, 1. nicht ܐܒ̈ܪܗܡ, sondern ܐܒ̈ܪܗܡ, V. 2. nicht ܐܠܥܐܠ u. ܝܥܩܘܒ, sondern ܐܠܥܣܡ u. ܝܥܩܘܒ, V. 3. nicht ܬܡܪ, ܦܪܨ ܘܙܪܚ u. ܐܠܥܡ, sondern ܬܡܪ, ܦܪܨ ܘܙܪܚ u. ܚܨܪܘܢ, V. 5. u. 6. nicht ܐܠܚܒ u. ܝܫܝ, sondern ܐܠܥܒ u. ܝܫܝ, u. s. w.

Die Vocale, welche in der Hdschr. nur bei einigen leichten oder öfter wiederkehrenden Wörtern fehlen, sonst aber vollständig und sorgfältig beigesetzt sind, habe ich auch da, wo sie von der gewöhnlichen Vocalisirung abweichen, unverändert beibehalten. Dahin 1) ܐܘ̈ܟ statt ܐܘ̈ܟ, wie das Wort sonst überall geschrieben vorkommt, z. B. 1 Mos. 27, 37. Hiob 6, 29. Sprüchw. 6, 3., bei Amira u. Assem.; in dem Codex aber nie anders als mit dem Voc. ◌ in der zweiten Sylbe. 2) ܒ̈ܪ̈ܟ 15, 16. st. ܒ̈ܪ̈ܟ u. ܒ̈ܪ̈ܟ 6, 67. st. ܒ̈ܪ̈ܟ, gleichwie auch in Schaaf's Ausgabe der Pschito einmal, 1 Cor. 10, 27., ܒ̈ܪ̈ܟ gelesen wird, wo jedoch die Lond. Polygl. ܒ̈ܪ̈ܟ hat, ob mir gleich das ◌ in der ersten Sylbe ein orthographischer Fehler zu sein scheint, da dieselbe anderwärts regelmässig den Vocal ◌ hat, wie ܒ̈ܪ̈ܟ 16, 7., ܒ̈ܪ̈ܟ 7, 35. 11, 7. 16. 14, 31. u. ܒ̈ܪ̈ܟ 7, 35. Diess gilt auch von ܒ̈ܪ̈ܟ 4, 52. (wie ܒ̈ܪ̈ܟ) st. ܒ̈ܪ̈ܟ (Amira Grammat. S. 356.), von

ܡܬܒ, sowie 3) von ܡܬܝ 6, 7. 21, 8. st. ܡܬܐ, obgleich auch bei Ephr. III, 52 Z. 14. ebenfalls ܡܬܝ vorgefunden wird; desgleichen 4) von ܡܥܒܪ 11, 31., mit dem Vocal ◌ in der zweiten Sylbe wie die Verba ◌ statt ◌ (ܡܥܒܪ), wie sonst (Psch. hier u. 1 Thess. 4, 18. Assem. B. O. I, 437 Col. a Z. 12. Amir. Gr. S. 365 f.) regelmässig geschrieben steht, und 5) von ܢܥܒܕ 18, 11., mit Erweichung des Vocals ◌ in ◌, was ebenfalls ein Schreibfehler st. ܢܥܒܕ zu sein scheint, da die zweite Sylbe dieses Verb., wie aller Verba ◌ u. ◌ im Fut. stets den Vocal ◌ hat. 6) Der Imper. Sing. f. ܐܣܒ mit dem Affix der ersten Pers. verbunden, lautet 4, 21. ܐܣܒܢ, in den Ausgg. der Psch. aber ܐܣܒܢ, mit Beibehaltung des Voc. ◌ in der zweiten Sylbe. Jene Form halte ich indessen für ganz richtig, da sie die Analogie von ܥܒܕ (Amir. Gr. S. 400.) für sich hat. 7) Wird man an mehreren Stellen bei zwei in der Mitte eines Wortes auf einander folgenden vocallosen Consonanten einen Vocal eingeschoben finden, wie 4, 8. ܬܪܓܡ st. ܬܪܓܡ; 12, 15. ܠܒܟ st. ܠܒܟ (wie 6, 20. ܠܒܟ gelesen wird. So steht auch Mt. 6, 15. in dieser Hdschr. ܠܥܓܡ st. ܠܥܡ, wie V. 14.); 8, 17. ܐܘܡܢ (v. einem Stw. ◌) st. ܐܘܡܢ; 5, 16. 18. ܡܫܝܚܐ st. ܡܫܝܚܐ, wie unten 7, 1.; 8, 26. 29. ܡܫܝܟ st. ܡܫܝܟ;

20, 19. ܐܶܫܒܽܝ, sonst ܐܶܫܒܝ 7, 13. 19, 38.: welche Schreibweise nicht als eine unangemessene oder fehlerhafte betrachtet werden möge. Sie steht hier nicht vereinzelt da, sondern wird auch in anderen biblischen Handschriften vorgefunden, und ist in der London. Polyglotte, jedoch nur im Pentateuch beibehalten, von Kirsch aber in s. Ausg. desselben mit Unrecht unterdrückt worden, worüber er sich in der Vorr. S. XVI ff. erklärt. In jener lesen wir z. B. ܒܢܫܥ 1 Mos. 1, 20. st. ܒܢܫܥ; ܒܥܠܗ 1 Mos. 1, 26. st. ܒܥܠܗ; ܒܥܨܡ u. ܒܩܗܠ 1. Mos. 4, 14. st. ܒܥܨܡ u. ܒܩܗܠ; ܐܢܫܐ 1 Mos. 2, 22. st. ܐܢܫܐ; ܒܪܘܟ 1 Mos. 1, 29. st. ܒܪܘܟ; ܒܟܪ 1 Mos. 4, 4. 5. st. ܒܟܪ; ܘܐܚܕ 1 Mos. 2, 14. st. ܘܐܚܕ; ܒܢܫܐ 1 Mos. 4, 16. st. ܒܢܫܐ; ܒܢܫ u. ܒܚܕ 4 Mos. 21, 11. st. ܒܢܫ u. ܒܚܕ u. s. w., und Amira, welcher sich hierüber in s. Grammat. S. 41 ff. verbreitet, führt unter anderen als Beispiele an, ܐܶܫܒܽܝ, ܒܢܫ, ܐܚܫ, ܫܡܥ, ܒܥܫ, ܒܥܠ, ܒܩܠ, ܒܟܗ. Dichter erlauben sich bekanntlich, um eine Sylbe zu gewinnen, einem vocallosen Buchstaben einen Vocal zu geben, oder einen Vocal, welcher der Regel nach abgeworfen wird, beizubehalten (vgl. Amir. Gr. S. 390., welcher als derartiges Beispiel ܠܐܟܘܗ st. ܠܐܟܘܗ beigebracht, u. Hahn's Chrestom. Syr. Vorr. S. XVI.): aus einer solchen Dichter-

Licenz sind indessen obige verlängerte Formen natürlich nicht hervorgegangen, sondern sie gehören der feierlichen, ausdrucksvollen Rede, dem deutlichen, volltönenden Vortrage oder Vorlesen an, indem der Sprechende der harten und unbequemen Aussprache der zwei neben einander stehenden Consonanten durch einen bald stärkeren, bald schwächeren Vocallaut zu Hülfe kommt und ihr Erleichterung und Wohlklang verleiht. 8) Ist das Affix der 3. Pers. masc. ـهو meistentheils voll ـهوْ geschrieben, was in den Ausgg. der Psch. nur selten, wie Mt. 12, 29. Mc. 9, 22. u. a., der Fall ist, indem in diesen die abgekürzte Form ـهو die gewöhnliche ist. So 3, 17. بيوْتهو, Psch. بيوْتهوِ; 4, 34. لعظّصهو, Psch. لعظّصهوِ; 6, 37. لجبْهو, Psch. لجهو; 6, 39. 40. 44. 54. لمّصهو, Psch. لمّصهوِ; 6, 71. 13, 2. نعظّصهو, Psch. نعظّصهوِ; 11, 11. لحنّهو, Psch. لحنّهوِ; 14, 21. لسخّهو; Psch. hier لسخّهوِ; 16, 7. لعبوْهو, Psch. لعبوْهوِ; 16, 8. نضّصهو, Psch. نضّصهوِ; 18, 11. لعبْهو (st. لعبْهو, vgl. ob. 5.), Psch. لعبْهوِ; 19, 12. نعصّهو, Psch. hier نعصّهوِ. Die abgekürzte Form findet sich in dieser Hdschr. nicht häufig vor; in diesem Evangel. nur 12, 26. نصّهو, 13, 24. 21, 12. نعلّجهو, u. 14, 23. نسخّهو. Einige Grammatiker halten diese für die allein richtige,

vielleicht weil sie in den Ausgg. der Psch. die herrschende ist, und Hoffmann sagt S. 196 Anmerk. 4. s. Grammat. Syr.: „Illud suff. (ـهوى) etiam ـهوِ scriptum invenimus, ut Matth. 12, 29. Marc. 9, 22. 12, 9. 14, 10. alibi; sed hanc formam inter eas refero falsas punctandi rationes, quas SS. LL. versioni Syriacae obtruserunt.“ Ich möchte das nicht behaupten. ـهوِ ist mir die volle und ältere Form, welche sich bei schneller Aussprache in ـهوِ verflüchtet, bei deutlicher, volltönender Aussprache aber immer *iuh* lautet, wobei das ى am Ende kaum gehört wird. Auch Amira schreibt die 2. Pers. f. Praet. خَتَبْتِ u. كَرَبْتِ mit dem Affix der 3. Pers. m. verbunden S. 373. خَتَبْتِهوِ u. S. 379 كَرَبْتِهوِ, während neuere Grammatiker ـهوِ خَتَبْتِ, ـهوِ كَرَبْتِ gesetzt haben.

Wo in den anderen Handschriften dieser Uebersetzung ein Wort Vocalpuncte hat, sind selbige in diesem Codex neben den hinzugefügten Griech. Vocalen beibehalten worden, wahrscheinlich zum Beleg der richtigen Setzung der letzteren, daher man قُنْ, قِنْيَا, عِبْرَه, بِرْمِعْنِي, رِجْ, حِجْ, لَمْجَلَا, صَفْصَخْلَا, كَلَا, حَزْعَلَا u. s. w. gedruckt findet. Die übrigen diakritischen Puncte, sowie die Interpunctionszeichen habe ich ebenfalls so wiedergegeben, wie sie der Codex enthält.

Der occultirende Strich, in den biblischen Hdschrr. zwar häufiger als in nicht biblischen, keinesweges aber überall, wo er nach den Grammatikern unter einem Buchstaben stehen sollte, gesetzt, ist in dieser Hdschr. nur an einigen wenigen Stellen (bei יִשְׁמְלוּ 6, 39. 40. 44. 54. 7, 37. 12, 48., יִשְׁמְלוּ 5, 43. 18, 16. 20, 3. 8., יִשְׁתְּלוּ 20, 25. u. יִלְכְּחֵהוּ 16, 33.) in Anwendung gebracht, indem gewöhnlich יִבְלְ, יִנְעַ, יִנְקַעַ, יִסְלְ (18, 26.), יִסְמְלוּ, יִשְׁמְלוּ, יִשְׁתְּלוּ u. s. w. geschrieben steht, wo das Fehlen eines Vocals bei י die Uebergehung dieses Buchstabens beim Lesen genügend andeutet, was freilich bei יִבְדְ, יִבְדְהְ, יִבְדְהְ, יִבְדְהְלְ, יִבְדְ (3, 23. 11, 18.), יִכְחֹזֵהוּ (6, 23.), d. i. יִבְדְ, יִבְדְהְ, יִבְדְהְ, יִבְדְהְלְ, יִבְדְ, יִכְחֹזֵהוּ u. a. nicht der Fall ist. Bei Wörtern wie יִזְכְּרְ 9, 11. u. יִזְכְּרְ 4, 28. 11, 28. d. i. יִזְכְּרְ u. יִזְכְּרְ (*ezeth, ezath*), יִזְלְ 11, 31. u. יִזְכְּרְ 4, 8. 6, 21. 12, 11. 18, 8., d. i. יִזְלְ u. יִזְכְּרְ, יִזְרְבְּ 15, 16., d. i. יִזְרְבְּ (richtiger יִזְרְבְּ), desgleichen bei יִגְבְּהוּ 15, 20., d. i. יִגְבְּהוּ (Imperat.), יִגְבְּהוּ 16, 4., d. i. יִגְבְּהוּ, u. יִגְבְּהוּ 16, 21., d. i. יִגְבְּהוּ, ist die Stellung des auf den vorhergehenden Buchstaben zurückgezogenen Vocals ein Fingerzeig für die Occultation des seines Vocals beraubten Consonanten.

Die in dieser, wie in anderen Hdschrr. roth gezeichneten Puncte Kuschoi und Rucoch, mit welchen die sechs

Consonanten ܚ versehen sind, habe ich mit Ausnahme offenbarer, aus anderen Stellen, wo dieselben Wörter richtig geschrieben vorkommen, erweisbarer Schreibfehler, unverändert wiedergegeben, auch wenn mir in einigen Fällen die Stellung eines Punctes mit den grammatischen Regeln und anderen Auctoritäten nicht ganz übereinstimmend und darum zweifelhaft erschien, und diess um so mehr, als bei den Syrern selbst in dieser Hinsicht nicht immer Gleichmässigkeit vorwaltet. Entschiedene und deshalb von mir verbesserte Schreibfehler sind: ܒܚܝ̈ܠ ܒܢܝ̈ܚ 3, 21. st. ܒܢܝ̈ܚ; ܒܟܬܒܐ ܕܐܓܪܬܐ 6, 24. st. ܒܟܬܒܐ ܕܐܓܪܬܐ; ܒܚܝ̈ܠ ܒܝܕ 9, 30. st. ܒܝܕ; ܒܝ ܗܘܐ 11, 5. st. ܒܝ; ܒܚܝ̈ܠ ܒܐܓܚ 11, 31. st. ܒܐܓܚ; ܒܟ ܟܥܥ 15, 16. st. ܒܥܥ; ܠܗܘܐ ܫܘܐ 16, 20. st. ܠܗܘܐ; ܒܝ ܗܘ 11, 41. st. ܒܝ, weil hier das vorhergehende Wort auf ܝ, ܐ oder ܘ ausgeht; ܒܝ ܗܘ 3, 21. st. ܒܝ; ܒܝܕ ܗܘ 18, 36. st. ܒܝܕ, wegen des vorausgehenden Diphthongs; ܢܥܟ 6, 18. st. ܢܥܟ, wie ܢܒܟ 11, 20., ܢܟܠ 16, 21.; ܠܟܦ 18, 39. st. ܠܟܦ; ܒܡܒܟ 6, 31. st. ܒܡܒܟ, wie 6, 44. 10, 34. richtig steht; ܟܒܥ 18, 30. st. ܟܒܥ, wie vorher V. 23.; ܢܒ 7, 17. st. ܢܒ, wie 7, 51. 17, 23. u. ö.; ܢܗܟ 17, 8. st. ܢܗܟ, wie V. 14. 22. 13, 15. Amira 363.; ܒܗܟܙ 10, 17. st. ܒܗܟܙ, wie im folgenden V. richtig gelesen wird: ܕ ܒܡܥܡܗ 6,

39. 54. st. ـث, wie V. 44. richtig gesetzt ist (vgl. 4, 45. ـمجلهوم, 4, 51. ـحبهوم, 13, 24. ـنعلجهوم, 19, 16. ـبجهوم), indem das ـه in dem Affix ـهوم, ـهوم, wenn es auch nur flüchtig und kaum hörbar ausgesprochen wird, seinen Einfluss auf den folgenden Consonanten, wenn dieser einer der ـحصهط ist, immer behauptet, und dieser, da das ـد am Ende stumm ist, darum nicht erweicht wird.*); ـخجا 2, 15. 10, 7. st. ـخجا 10, 2. 3. 12. 13. u. ö. (vgl. Amir. S. 136.); ـقطا 18, 22. st. ـقطا, wie in dieser Hdschr. Mt. 5, 39. recht geschrieben steht und bei Ferrar. ـقطا. — ـجبل kommt 17, 12. und ـجبلا 3, 15. 16. 6, 12. 11, 50. 18, 14., sowie auch anderwärts in diesem Codex so (ـد mit Kuschoi) geschrieben vor, und nur bisweilen, wie Mt. 5, 30. ـجبلا (ـد mit Rucoch). Jene Schreibung, welche schwerlich zu den Schreibversehen gezählt werden kann, ist unzweifelhaft eine falsche statt ـجبل, ـجبلا, wie ich dafür mit Bar-Ali, Bar-Bahlul, Amira

*) Diess ist auch bei ـهوجا, ـهوسا der Fall, woraus sich die Annahme einiger Grammatiker, dass ـهوجا *Abhui* oder *Avui* ausznsprechen sei, als falsch erweist. Wäre ـد hier mitlautend, was schon deshalb nicht annehmbar ist, weil ihm der entsprechende Vocal ـ fehlt, so würde der darauf folgende Buchstabe nicht, wie immer, ein Kuschoi haben, ـهوجا ـجا, ـهوسا (1, 41. 6, 8.), wie ـجد (5, 47.), sondern ein Rucoch.

355. 423. u. Ferrar. gesetzt habe. — Wie ܒܠܓ dürfte wohl auch ܒܠܓ statt ܒܠܓ 15, 6. zu schreiben sein; ich habe indessen, da mir hier keine Auctorität zur Seite steht, indem bei Amira Gr. S. 355. ܒܓ, ܒܠܓ, und ebenso bei Bar-Bahl. (ح ohne Punct) vorgefunden wird, Ferrar. sogar ܒܓ hat, Bedenken getragen, das Kuschoi mit Rucoch zu vertauschen. — Bei ܗܒܝܠ, in der Hdschr. nicht nur in diesem, sondern auch in den übrigen Evangelien nie anders als ܗܒܝܠ (ܝ mit Kuschoi) 5, 9. 6, 21. 18, 27. 19, 34. Mt. 4, 20. 22. u. ö., bei Amira S. 431. u. Ferrar. dagegen ܗܒܝܠ (ܝ mit Rucoch) geschrieben, weil es aus ܗ und ܒܝܠ zusammengesetzt ist, während ܝ in ܐܒܝܠ in diesem Codex (4, 36. 20, 4. 21, 2. u. ö.), wie anderwärts stets ein Rucoch hat, habe ich Kuschoi gleichfalls beizubehalten für angemessen erachtet, da die Schreibung dieses oft vorkommenden Wortes mit diesem Puncte gleichbleibend ist. — ܐܝܢ 18, 1. ist zwar die Lesart der Hdschr., unstreitig aber falsch st. ܐܝܢ, wie in Schaaf's Ausg. der Psch. an dieser Stelle steht (die Lond. Polygl. ܐܝܢ, wahrscheinlich verdruckt st. ܐܝܢ). Ein Schreibfehler kann hier darum nicht wohl angenommen werden, weil, wenn ܐ nur durch ein Versehen zu ܝ statt zu ܢ gesetzt worden wäre, das Praefix ܝ ein ܐ haben würde.

Amira schreibt S. 100. ﻓﻠﺤﻤﺎ, S. 86 aber u. Ferrar. ﻓﻠﺤﻤﺎ, Bar-Bahl. ﻓﻠﺤﻤﺎ. — Vollkommen richtig, wenn auch von Amira u. Ferrar., welcher jenem überall folgt, abweichend, sind dagegen die Wörter ﻏﺠﻤﺎ, ﻛﺘﻈﺎ, ﺣﺒﻴﺒ und ﻛﻨ in dieser Hdschr. geschrieben. ﻏﺠﻤﺎ, ﺩ mit Rucoch; 5, 9. 10. 17. 18. 7, 22. 23. 9, 14. 16. 19, 31. (Pl. ﻏﺠﻈ 20, 1. 19.) hat auch Amira S. 64. u. 71., S. 130. u. 131. jedoch ﻏﺠﻤﺎ, ﺩ mit Kuschoi, mit der Bemerkung, dass dieses Wort eine Ausnahme von der daselbst aufgestellten Regel mache, und ﺩ ein Kuschoi bekomme. So auch Ferrar. Bar-Bahlul schreibt indessen nie anders als ﻏﺠﻤﺎ, und bestätigt somit die Lesart des Codex. Dieses ist auch bei ﻛﺘﻈﺎ 10, 1. 10. 12, 6. Pl. ﻛﺘﻈﺎ 10, 8. Mt. 6, 19. 20. der Fall (Amira S. 127. u. Ferrar. ﻛﺘﻈﺎ, ﺩ mit Rucoch); desgleichen bei ﺣﺒﻴﺒ 4, 47. 6, 6. 71. 7, 35. u. ö., ﻭﺣﺒﻴﺒ 11, 51. 12, 4., ﻭﺣﺒﻴﺒ 6, 15. 7, 39. (wie ﺣﺒﻴﺒ, ﻭﺣﺒﻴﺒ 3, 21. Falsch Amira 249. u. Ferrar. ﺣﺒﻴﺒ, ﻭﺣﺒﻴﺒ, ﻟ mit Kuschoi), und bei ﻛﻨ, dessen erster Consonant stets und auch da, wo sonst ein Kuschoi stehen müsste, z. B. nach ﻣﻨﻤ 3, 20., nach ﻣﻠ 3, 21., nach ﻟ 16, 7., ein Rucoch hat, weil es die Griech. Causalpartikel γάρ ist, das Griech. γ aber von den Syrern bald hart, bald weich (aspirirt) „prout postulat pronunciandi suavitas“

Amira S. 128., ausgesprochen und daher bald durch ﻍ, bald durch ﻎ, wie ﻏﺮﻳﻐﻮﺭﻳﻮﺱ *Γρηγόριος* (Amir. a. a. O.) ausgedrückt wird. Bar-Ali u. Bar-Bahl. schreiben überall ﻏﺮﻳﻐﻮﺭ, Amira S. 30. u. Ferrar. jedoch ﻏﺮﻳﻐﻮﺭ. — ﻯ in der Form ﻋﻴ endlich ist 12, 47. ganz regelrecht mit Kuschoi versehen, indem, wenn auf das Praeformat. ﻉ einer der Buchstaben ﺣﺒﺠﻬﺪ folgt, welcher einen Vocal hat, dieser Consonant hart ausgesprochen wird. Vgl. Amir. Gr. S. 420., welcher Z. 6. ﻋﻘﺮ, ﻋﺒﺪ u. ﻋﻤﺮ als Belege anführt, selbst aber S. 283. ﻋﺠﺮ u. S. 291. ﻋﻴﻪ obiger Regel zuwider schreibt, und Bar-Hebr. Grammat. ed. Bertheau S. 63., wo Z. 8. ausser ﻋﻴ noch ﻋﻘﻘﻪ, ﻋﺎﺧﺮ, ﻋﻔﻔﻪ, ﻋﻴﺒﺮ als Beispiele beigebracht sind. Bei Bar-Ali u. Bar-Bahl. steht ﻋﻴ, ﻋﻴﻪ, ﻋﻴﻪ, ﻋﻴﺮ u. s. w.*) Doch wird 14, 21. auch ﻋﻴﻞ und 14, 3. ﻋﻴﺠﻞ geschrieben gefunden. Bei ﻋﻴﻞ liesse sich annehmen, dass ﻯ ausgefallen, und ﻋﻴﻞ zu lesen sei; ﻋﻴﺠ haben aber auch

*) Was daher Ewald, welcher in einem Cod. der Psch. Luc. 19, 22. ﻋﻴﻪ vorgefunden, in den Abhandll. zur oriental. u. bibl. Literatur I, 87. Anm. 1) sagt: „Fälle wie ﻋﻴ Luc. 19, 22. zeigen, dass man *eddun* ursprünglich sprach. Doch findet sich auch ﻋﻴﻐ *tegur*“, entbehrt jedes Grundes. Ich wenigstens wüsste nicht, was die Syrer veranlasst haben könnte, das ﻯ in ﻋﻴ zu verdoppeln.

zwei Bodl. Codd. (120 u. 122; Cod. 119 ܒܝܬ, wahrscheinlich verschrieben st. ܒܝܬ) u. Bar-Bahlul.

Wenn die Conjunction ܘ oder die Praepositionen ܟ, ܒ und ܠ einem Worte vorgesetzt werden, welches sich mit einem der Buchstaben ܒ ܓ ܕ ܗ anfängt, der vocallos ist, so wird derselbe bekanntlich erweicht, wie ܟܬܒ 2, 11., ܒܝܫܐ 6, 19., ܟܕܟܐ 2, 20., ܟܓܢܣܐ 4, 46., ܒܬܐ 1, 12., ܒܗܬܐ 19, 24., ܒܓܐ 1, 46., ܟܪ 3, 17., ܟܬܓܐ 2, 22. Kommt aber die Copula ܘ vor das Praeformat. ܐ zu stehen, das, wie es bei den Verb. med. ܘ und ܝ in Pe. u. Pa., sowie bei den meisten Zeitwörtern in Pa. der Fall ist, keinen Vokal hat, so bleibt dieses nach Amira S. 420 Z. 11 ff. hart, d. h. ܐ bildet eine Sylbe für sich, und ܐ fängt die folgende an. Daher sagt Bar-Hebr. a. a. O. S. 63 Z. 9., ܐ sei hart auszusprechen in ܘܐܡܪ, ܘܐܒܕ, ܘܐܒܕ, und Amira a. a. O., freilich sehr unbestimmt und unklar: „Advertendum tamen est, has duas litteras (ܐ nämlich u. ܘ), si litteram ܐ quiescentem reperiant, asperitate afficere, ut ܘܐܟܪ ut liberes, ܘܐܒܕ et iudicabis; sin vero motam, lenitate, ut ܘܐܥܕ ut relinquas, ܘܐܟܠ et coronaberis“, schreibt aber selbst S. 452 Z. 12. ܘܐܡܪ et mentiaris statt ܘܐܡܪ. Obgleich die hier gegebenen Belege sich sämmtlich nur auf die 2. Pers. Sing. m. beschränken, so ist doch kein

Grund zu der Annahme vorhanden, dass die Aussprache des ܠ in den Pluralformen eine andere sei, und es würde sonach 10, 38., wo die Hdschr. ܡܢܦܩܝܢ (ܠ ohne Punct) hat, ܡܢܦܩܠܝܢ zu setzen sein. Indessen steht in dieser Hdschr. 12, 24. ܡܥܒܪܠܝ und nicht ܡܥܒܪܝ, und es fragt sich, ob hier nicht ebenfalls ܡܢܦܩܝܢ (vgl. 6, 29.) hat geschrieben werden sollen. — Nach Amira a. a. O. ist dieses ܠ auch nach der Praeposition ܒ hart, was ich hinsichtlich der Singularform weder bejahen noch verneinen kann, da mir kein derartiges Beispiel vorliegt, und Bar-Hebr. a. a. O. nichts hierüber sagt. Mt. 5, 32. steht zwar die 3. Pers. Sing. f. mit dem Praef. ܒ, ܒܥܒܪ, aber auch hier ܠ ohne Punct. In der 2. Pers. Plur. dagegen hat das ܠ nach dem vorgesetzten ܒ in dieser Hdschr. stets ein Rucoch, wie ܒܢܦܩܝܢ 6, 29. 11, 15. 20, 31. und ܒܥܒܪܝܢ 8, 13.

Wird die Copula ܘ vor die Praeposition ܒ gesetzt, so bleibt diese, wenn sie keinen Vocal hat, hart. (Ganz schief Amira S. 420.: „Et quidem ܘ affectum ܪ, non solum si litteram ܠ, sed si aliquam aliam de sex, in vocibus tamen polysillabis [polysyllabis], sive hae sint verba, sive nomina, quiescentem offendat; eam reddit asperam, ut ܘܒܥܒܪ et ut sciatis, ܘܒܩܕܫܐ et sanctorum,

etc.“ Die Beispiele sind zwar richtig und belegen das von mir Gesagte, nicht aber die Worte. Nach diesen müsste man z. B. ܡܠܟܐ und ܡܫܬܐ schreiben, und nicht ܡܠܟܐ und ܡܫܬܐ). Demgemäss finden wir 1, 45. ܡܘܕܝܢ, 5, 20. ܡܘܬܒ (14, 12. in dem Cod. jedoch ܡܘܬܒ, wo ich nach jener Stelle ܘ in ܘ verwandelt habe), 8, 18. 19, 32. ܡܘܕܐ, 9, 20. ܡܘܡܢ, 10, 10. ܡܘܒܚ u. ܡܘܒܚ, 10, 33. ܡܘܒ, 11, 1. ܡܘܡܢ, 12, 38. ܡܘܟ, 17, 23. ܡܘܒ, gleichwie auch bei Bar-Hebr. a. a. O. S. 32 Z. 2. ܡܘܡܩ, S. 62 letzte Syr. Z. ܡܘܡܒ, S. 63 Z. 3. ܡܘܒ, und bei Amira S. 310 Z. 17. ܡܘܡܢ geschrieben. 13, 3. steht in dem Cod. ܡܘ (ܘ ohne Punct), 6, 22. 36. 10, 12. aber ܡܘ (ܘ mit Rucoch), ebenso 6, 55. ܡܘ, 19, 39. ܡܘ, und 20, 18. ܡܘ, wie ich getreu wiedergegeben habe, von welcher Abweichung der Grund schwerlich auf einem Wohllautsgesetze, sondern vielmehr auf Versehen oder Schreibfehlern beruhen dürfte. Auch Amira hat S. 224 letzte Syr. Z. ܡܘ st. ܡܘ gegeben. Tritt dagegen die Copula ܘ vor die Praepos. ܒ, so bleibt diese nicht wie ܒ hart, sondern wird, vielleicht des Wohllautes wegen, erweicht. So ܒ 4, 26., ܒ 14, 17., ܒ 15, 6., ܒ 16, 23. 21, 3., ܒ und ܒ 18, 20., ܒ Mt. 6, 2. Doch findet sich

in diesem Codex an einigen Stellen auch ܟ݂, in diesem Evangel. nur 19, 41. ܟ݂ܟ݂ܒ݂ܐ, Mt. 5, 25. aber ܟ݂ܚ݂ܒ݂, 6, 5. ܟ݂ܟ݂ܬ݂ܦ݂ܐ u. a., wie es scheint aus Versehen, geschrieben vor. Bar-Hebraeus sowohl als Amira haben stets ܟ݂ܒ݂; jener Grammatik S. 33. Z. 6. ܟ݂ܒ݂ܥ݂ܐ und ܟ݂ܒ݂ܥ݂ܝ݂ܐ, S. 63. Z. 2. ܟ݂ܒ݂ܙ݂ܐ, dieser z. B. S. 167. Z. 6. von unten ܟ݂ܒ݂ܫ݂ܦ݂, S. 445. Z. 11. ܟ݂ܫ݂ܝ݂ܐ.

Bei aus dem Griechischen entlehnten Wörtern werden die gehauchten Griechischen Consonanten (aspiratae) φ, χ und ϑ, von den Syrern bekanntlich durch ܦ, ܟ und ܛ ausgedrückt, π durch ܦ, welche unverändert, d. h. weich oder hart bleiben, auch wenn bei Syr. Wörtern ein Lautumtausch erfolgen muss (Bar-Hebr. Grammat. ed. Bertheau S. 32 ff., Amira Gr. S. 127 f.). Demnach hat ܦ sein Rucoch behalten in ܦ̈ܝ̈ܠ̈ܝ̈ܦ̈ܐ (*Φίλιππος*) auch nach dem Vorausgange eines vocallosen Consonanten 1, 45. 46. 47. 49. 6, 5. u. ö., und ܦ̈ܪ̈ܓ̈ܠ̈ܐ (*φραγέλλιον*) 2, 15. nach ܟ̈ܒ̈; ܛ sein Rucoch in ܬ̈ܐ̈ܡ̈ܐ, ܬ̈ܐ̈ (*Θωμᾶς*) 11, 16. nach ܡ̈ܓ̈ܐ, 14, 5. nach ܐ̈ܟ̈, 20, 24. nach der Interpunction; ܦ sein Kuschoi in ܦ̈ܛ̈ܪ̈ܐ (*Πέτρος*) nach ܐ̈ܗ̈ 21, 17. und ܒ̈ܪ̈ 21, 21., nach der Copula ܘ und den Praefixen ܒ̈ u. ܠ̈, ܦ̈ܛ̈ܪ̈ܐ 18, 18., ܦ̈ܛ̈ܪ̈ܘ̈ 1, 45., ܦ̈ܛ̈ܪ̈ 18, 11. 16. 17. 21, 7.; in ܦ̈ܝ̈ܠ̈ܛ̈ܘ̈ (*Πιλάτος*)

nach ﻩﻮ 18, 33. und ﻦﻫ 18, 35. 19, 22.; in ﻪﻴﻠﻤﻜﻣ (*παράκλητος*) nach ﻪﻴﻠﺴﻨﻟ 14, 16. u. ﻞﻴﻟﺎﺑ 15, 26.; in ﻪﻴﻨﻴﻫﺎﺒﻓ (*πραιτώριον*) nach dem Praef. ﻪﻴﻨﻴﻫﺎﺒﻓ 18, 28. (zweimal). Doch hat die Hdschr. bald darauf 18, 33. u. 19, 9. fehlerhaft ﻪﻴﻨﻴﻫﺎﺒﻓ, nach der vorhergehenden Rechtschreibung von mir in ﻪﻴﻨﻴﻫﺎﺒﻓ verwandelt, und 19, 21. 31. 38. ﻮﻫﻮﻴﻟﺎﺒﻓ statt ﻮﻫﻮﻴﻟﺎﺒﻓ (wie ﻮﻫﻮﻴﻫﺎﺒﻓ), wie ich gesetzt habe: Versehen, welche sich die an den Lautwechsel der Aspiratae in ihrer Sprache gewöhnten Syrer, besonders Abschreiber, bei Griech. Wörtern nicht selten zu Schulden kommen lassen. So ist ﻩﻮﻓ 19, 29. richtig, ﻫ mit Kuschoi, geschrieben, weil es das Griech. Wort *ὕσσωπος* ist, vgl. Bar-Hebr. a. a. O. S. 32. Z. 9.; ebenso ﻪﻴﻘﻓﻫ, das Griech. *σπόγγος*, 19, 29.; ﻪﻴﻘﻓﻫ, das Gr. *σπεῖρα*, 18, 12. oder ﻪﻴﻘﻓﻫ 18, 3.; ﻮﻫﻘﻓﻫ 4, 47. 17, 9. 15. 20., Plur. ﻢﻫﻘﻓﻫ 4, 31. 40. 12, 21., als Partic. Act. v. ﻮﻫﻘﻓﻫ (16, 26. 19, 31. 38.), welches Zeitwort, wie ich in meinem Lexic. angemerkt habe, Griechischen Ursprungs ist, und sich entweder von *πείθω* oder *πεῖσις*, *πεῖσα* ableitet: eine Annahme, welche in der Bemerkung des Bar-Hebraeus a. a. O. S. 64. Z. 1.: „ﻫ des Verb. ﻮﻫﻘﻓﻫ sei das Griech. *π* und darum hart“ ihre Bestätigung findet; dagegen falsch ﻪﻴﻠﻤﻜﻣ 19, 25. (ﻫ mit Rucoch, wie ich

nach der Hdschr. gegeben) statt ܡܟܘܦܐ oder ܡܟܘܦܐ (Psch. ܡܟܘܦܐ), denn es ist d. Gr. *Κλωπᾶ*, und ܩܢܦܐ nach ܟ 18, 3. statt ܦܢܦܐ, da es das Gr. Wort *φανὸς*, demnach ܦܢܣܐ auszusprechen ist, und ܒ nach ܟ hier nicht in ܦ übergeht. Bei ܩܒ̈ܥܡܐ, d. Griech. *παῤῥησία*, hat zwar 7, 4., wo ܒ̈ܩܒ̈ܥܡܐ gelesen wird, das ܦ der Regel gemäss auch nach dem Praef. ܕ sein Kuschoi behalten, 7, 26. 10, 24. aber, wo ܩܒ̈ܥܡܐ geschrieben steht, ist es, wie bei einem Syr. Worte, erweicht, st. ܩܒ̈ܥܡܐ, was dem Ohre eines Syrers allerdings hart klingen mochte. Auch in ܛܘܦܐ, dem Griech. *τύπος* 20, 25., sollte ܨ, da es den Griech. Buchstaben *π* wiedergibt, ein Kuschoi haben und nicht ein Rucoch; das Wort wird aber von den Syrern, wie hier, so auch bei Amira S. 140. und Ferrar. stets ܛܘܦܐ geschrieben, wahrscheinlich weil es seines häufigen Gebrauchs wegen völlig eingebürgert war und darum wie ein Syrisches ausgesprochen wurde. ܓܡܠ 19, 13. endlich ist ganz richtig, ܛ mit Rucoch, geschrieben, obgleich ܫ, also ein vocalloser Consonant vorausgeht; denn es drückt das Griech. *βῆμα* mit Syrischen Buchstaben aus, und *β* wurde von den Griechen, wie noch jetzt von den Neugriechen, nicht wie unser b, sondern weicher, mit einem Hauche wie bh oder v, also

ganz wie das Syr. ج ausgesprochen. Amira sagt jedoch S. 128., die Griech. Buchstaben, „quae mediae appellantur, ut β, γ, δ, modo fiunt asperae, modo lenes, prout postulat pronunciandi suavitas.“

Die Passivformen, bei welchen auf die auf ein erweichtes ל ausgehende erste Sylbe ein zweites ל mit Kuschoi unmittelbar folgt — was bei den Pass. von Aph., wie ﬠַלַּאפֿ, ﬠַלַּאהפֿ, desgleichen bei Ethpe. der Verb. med. ו und י, wie ﬠַלַּאתפֿ, und der Verb. pr. rad. ל, wie ﬠַלַּאלֿ, der Fall ist —, sind in dieser Hdschr. nicht wie bei Amira, Ferrar. u. A. mit Rucoch u. Kuschoi — ﬠַלַּאפֿ, ﬠַלַּאהפֿ, ﬠַלַּאתפֿ, ﬠַלַּאלֿ — geschrieben, sondern haben nur einen Punct, ein Kuschoi in der Mitte zwischen den beiden ל. So ﬡַבַּאוֹי 3, 18.; ﬡַבַּאתפֿ 3, 36.; ﬡַבַּאלֿ 11, 9. 10.; ﬡַבַּאהפֿ 12, 6.; ﬡַבַּאפֿ 15, 6. Mt. 5, 29. 30.; ﬡַבַּאעֵי 13, 10.; ﬡַבַּאבֵּי 19, 31.; ﬠַלַּאתפֿ 19, 41.; ﬠַלַּאכֿ 21, 17. Dasselbe habe ich auch in anderen Hdschrr. bemerkt, nur dass der Punct bisweilen etwas höher, öfter ganz oben zwischen den beiden ל steht, wie in dem Cod. Vat. 170. (Cat. Bibl. Vat. I, III. S. 346.), welcher des Bar-Hebr. Magazin der Geheimnisse enthält, z. B. Richt. 5, 12. ﬠַלַּאחנ ﬠַלַּאחנ, V. 17. ﬠַלַּאסה, V. 28. ﬡַבַּאתפֿ. In meinen beiden Exemplaren des Bar-Bahlul

findet sich bei den mit ܠܠ beginnenden Wörtern häufig gar kein Punct vor; wo ein solcher aber beigesetzt ist, steht in dem einen ܠ̤ܠ, der Punct auch tiefer, bisweilen ܠ̣ܠ, in dem andern ܠ̤ܠ, ܠ̣ܠ, auch ܠ̣ܠ, ܠ̤ܠ, selten ܠ̣ܠ, und auch Ewald (Abhandll. zur orient. u. bibl. Literat. I, 87 f.) hat in einer Hdschr. ܠ̤ܠ u. ܠ̣ܠ geschrieben gefunden. Der Grund, warum hier statt Rucoch und Kuschoi bloss das letztere und zwar zwischen die beiden ܠ (ܠܠ oder, was gleichviel ist, ܠ̣ܠ) gesetzt ist, liegt darin, dass hier zwei gleiche Consonanten auf einander folgen, von denen der erste vocallos ist und als der schwächere in den folgenden stärkeren übergeht oder sich ihm assimilirt, gleichwie sich im Arabischen das ن der sich mit diesem Buchstaben anfangenden Zeitwörter in der 8. Conj. in das darauf folgende eingerückte ن verwandelt. Da aber im Syrischen ein verdoppelter Consonant nicht, wie im Arabischen, doppelt ausgesprochen, sondern der eine beim Aussprechen übergangen oder verschluckt (Bar-Hebr. Grammat. S. 35.), also hier nur ein ܠ gehört wird (Bar-Hebr. a. a. O. Z. 1.)*), so ist auch nur ein Kuschoi gesetzt,

*) Dasselbe geschieht, wenn auf ein vocalloses ܠ ein ܒ, oder auf ein vocalloses ܒ ein ܠ folgt. Bar-Hebr. sagt a. a. O.: ܠ werde verschluckt

welches zu dem ersten oder zweiten ܠ gezogen werden kann, indem es gleichviel ist, ob der erste oder der zweite dieser beiden Consonanten nicht ausgesprochen wird. Daher findet man auch zuweilen den Vocal dem ersten dieser Consonanten beigefügt, wie 12, 31. ܢܶܟܠܳܐ (15, 6. ܢܟܠܳܐ); 14, 21. ܢܟܽܫ; 7, 30. 8, 9. ܠܶܠܝ; Mt. 3, 10. ܡܶܟܠܳܐ (6, 30. ܡܟܠܳܐ); Mt. 6, 33. ܢܟܳܐܡܶܦ (spr. *netarme, netahhabh, atio, metarme, netausphon*). Vgl. auch Ewald a. a. O. S. 88. Auf gleiche Weise ist in dem Codex Mt. 5, 47. 6, 7. ܥܡܡܬܢ (spr. *amoie*, indem ein ܡ verschluckt wird, gewöhnlicher ܥܡܡܬܢ) geschrieben, und Ioh. 8, 29. 14, 25. 16, 6. ܥܡܠܗ, wofür ich, um einem möglichen Missverständnisse zu begegnen, ܥܡܠܗ, wie 15, 3. u. ö. gelesen wird, gesetzt habe. Wenn daher in den Hdschrr. ausser

---

z. B. in ܠܠܝ, und (S. 34. l. Z.) ܛ in ܒܥܝܢ u. ܥܝܢ; ferner S. 35. Z. 2 ff.: ܐ werde verschluckt in ܐܝܟ, ܥܡܐܟ und ܡܪܐܟ; ܡ in ܥܡܡܬܢ, ܥܡܡܬܢ, ܥܡܡܬܢ und ܥܡܡܬ; ܡ in ܥܡܡܦ und ܡܥܡܦ; ܝ in ܡܫܝܢ; ܫ in ܒܫܬܢ. Amira schreibt stets, wie ich schon oben bemerkt habe, ܠܠܐܒ, ܠܠܐܒܓ, ܠܠܐܒ u. s. w., was allerdings das Verschlucken des ܠ nicht ausschliesst; da er aber hiervon nirgends etwas erwähnt, so muss man annehmen, dass derselbe der älteren oder feineren Aussprache, oder der in einer Landschaft herrschenden Mundart gefolgt sei, Bar-Hebraeus aber die in späterer Zeit oder in einer anderen Landschaft übliche Sprachweise bezeichne.

ܠܠ̈ and ܠܠ̈ auch ܠܠ̈ und ܠܠ̈ geschrieben vorkommt, so ist das dasselbe, während ܠܠ̈ nur die Assimilation, nicht aber das Unterdrücken des einen dieser verdoppelten Buchstaben beim Aussprechen andeutet. — Die vorerwähnte Participialform ܡܠܠ̈ ist offenbar das Partic. Pass. fem. in Pe. von ܐܠ̈. An beiden Stellen, 7, 30. u. 8, 9. (im Griech. T. 8, 20.) sind die Griech. Worte: „*ὅτι οὔπω ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτοῦ*“ hier wörtlich wiedergegeben durch ܕܠܐ ܗܫܐ ܥܕܢܗ ܕܡܬܐ ܗܘܬ ܒܗ ܡܠܠ̈ weil noch nicht gekommen war seine Stunde, und es drückt ܗܘܬ ܡܠܠ̈ d. Griech. *ἐληλύθει* aus. Für das Particip. Pass. Pe. hält Schaaf ܐܬ̈ Ioh. 6, 17., wo ܗܘܬ ܐܬ̈ war gekommen ebenfalls für das Griech. *ἐληλύθει* steht; doch kann das ebensogut Pa. sein, wie auch in dieser Hdschr. an jener Stelle ܗܘܬ ܐܬ̈ (Pa.) u. Tetr. Dan. 10, 13. (13, 13.), Bar-Hebr. Chr. S. 531. Z. 6. gelesen wird. Aus der Pluralform ܐܬ̈ Psch. Mc. 8, 3. Ioh. 11, 19. Hex. 4 Kön. 20, 14. Bar-Hebr. Chr. S. 494. Z. 3. von unten liesse sich schliessen, dass die Singularform des Partic. Pail = Peil ܡܠ̈, wie ܡܥܛ, Pl. ܡܥ̈ zu schreiben sei, und dann vermuthen, dass ܠ der Altsyr. Schrift beim Uebertragen in die neuere mit ܠ, was nicht selten der Fall ist, verwechselt worden, stände dem nicht entgegen, dass auch

die beiden alten, mit Estrangelo-Schrift geschriebenen Hdschrr., die Florent. u. Vatic., an beiden Stellen dieselbe Lesart, jene 7, 30. ܐܫܬܠ, 8, 9. ܐܫܬܠ, diese ܐܫܠ haben (vgl. die krit. Anm. z. d. St.). White scheint in s. Hdschr. nicht so gelesen zu haben, da er ܐܫܠ u. ܐܫܬܠ gegeben, dieselbe Participialform ܡܫܬܠ, nur mit einem ܠ geschrieben. Warum diese in den von mir eingesehenen Hdschrr. ein doppeltes ܠ hat, davon weiss ich keinen Grund anzugeben. Tob. 2, 21. kommt gleichfalls ܐܫܠ vor, wozu Lorsbach seinem Handexemplare von Cast.-Michael. Lex. die Bemerk. beigeschrieben hat: „Num leg. ܐܫܠ?“ Das geht desshalb nicht, weil sich ܐܫܠ hier auf ܬܝܫ Bock bezieht, welches Wort gen. m. ist. ܐܫܠ kann hier nichts anderes sein als Pa. oder vielmehr das Partic. Pass. in Pe. ܐܫܠ (*ati*), und bestätigt somit die obige Orthographie. Ioa. 12, 23. aber, wo für ܐܬܐ ܕܥܕܡ sowohl in der Florent. als der Vatic. Hdschr. A. ܐܫܠ ܕܥܕܡ steht (vgl. die krit. Anm. z. d. St.), ist ܐܫܠ weder Pa. noch das Partic. Pass. in Pe., da es sich auf ܕܥܕܡ bezieht, das gen. f. ist, sondern offenbar ܐܫܠ zu lesen und statt ܐܬܐ geschrieben.

Wie ܠ vor ܠ in Folge der Assimilation mit diesem letzteren kein Rucoch bekommt, so auch ̣ vor ܠ, wenn es

mit diesem zusammenfliesst. Demgemäss finden wir in der Hdschr. 13, 34. 19, 41. ܒܒܐ (spr. *hhatho*) und bei Amira S. 25. 30. ܣܒܐ, ܚܒܐ (*ito*) geschrieben, ebenso ܣܒܐ, ܣܬܐ; doch hat Amira auch ܣܒܐ S. 161., ܚܒܐ 137. 158. und ܐܚܚܐ „*euuone*“ S. 30., wo das Rucoch mindestens ganz überflüssig ist. Denn wenn ein Buchstabe nicht ausgesprochen wird, so bedarf es auch keiner Bestimmung, dass derselbe weich oder hart auszusprechen sei. 12, 35. hat das erste ح von ܢܢܚܚ gleichfalls kein Rucoch, weil es sich mit dem folgenden verbindet und nicht gehört wird. Bei ܡܪܒܐ 21, 6. 8. 11. dagegen, wo ܪ ebenfalls ohne Rucoch gefunden wird, scheint mir die Auslassung desselben nur zufällig (st. ܡܪܒܐ) zu sein, da hier eine Assimilation zwischen ܪ und ܒ wohl eben so wenig statt findet, als es bei ܫܟܒܐ, ܚܒܐ u. a. der Fall ist. Auch bei anderen Wörtern ist in dieser Hdschr. bisweilen ein Punct weggelassen, besonders bei ه, wie ܐܗܒܐ (ܐܗܒܐ Amir. S. 68.), 19, 34. 20, 20. 25. 27., ܒܗܡܗ (ܒܗܡܗ) 19, 31., ܗܚ 18, 22. Mt. 5, 39., ܐܠܗ 18, 20., ܐܐܗܒ 20, 14. 16. ܒܗ 20, 17.

Hat aber der erste der zwei auf einander folgenden gleichen Consonanten ein Kuschoi, der zweite ein Rucoch, so findet keine Assimilation statt, und es behält jeder

seinen Laut, wie in ܐܲܒ̈ܪ̈ܗ̇ܡ. ܩܲܠ̈ܝ̈ܢ. ܡ̈ܕ̈ܝ̈ܢ Bar-Hebr. Gr. S. 62 letzte Z., ܒ̈ܟ̈ܝ̈ܟ̈ܝ̈ܗ̇ 16, 33.

Dem mit neuen, aus der trefflichen Teubner'schen Officin hervorgegangenen Syrischen Typen gedruckten und mit typographischer Schönheit von derselben ausgestatteten Texte eine Uebersetzung hinzuzufügen, würde überflüssig gewesen sein. Wer einer solchen bedarf, der nehme den Griechischen Text zur Hand, welchen er hier Wort für Wort wiedergegeben findet.

Als ich vor nun beinahe 7 Jahren damit umging, neue Syrische Schriften, zunächst zum Behuf des Drucks der Chronik des Bar-Hebraeus, welche ich damals herauszugeben gedachte, vorzubereiten, traf mein Freund, der Herr Prof. Dr. Tullberg, auf seiner Rückreise von Rom nach Upsala bei mir ein, welchem ich mein Vorhaben mittheilte. Diesem schloss sich derselbe gern und um so bereitwilliger an, als er gleiches Bedürfniss mit mir fühlte und die Herausgabe jener Chronik zu übernehmen wünschte, und unterzog sich nicht nur der mühevollen Arbeit des Vorzeichnens der Schriftzeichen, sondern bewirkte auch bei seiner Regierung, dass die Universität zu Upsala mit Genehmigung ihres erhabenen Kanzlers, Sr. Königl. Hoheit des Kronprinzen von Schweden und Nor-

wegen, sich verbindlich machte, eine nicht unbeträchtliche Quantität dieser anzufertigenden Typen anzukaufen, wodurch, was dankbar anerkannt werden muss, das Unternehmen wesentlich gefördert wurde. Nachdem mündlich und längere Zeit hindurch schriftlich über Einzelnes, die Schriftzeichen Betreffendes zwischen uns verhandelt und durch die Güte meines Freundes, des Hrn. Prof. Dr. Fleischer, mittlerweile Hr. Teubner zur Uebernahme der Ausführung gewonnen worden war, begab sich Hr. Prof. Dr. Tullberg selbst nach Leipzig, um daselbst das Weitere mündlich zu verabreden und einzuleiten. Die treffliche Ausführung beweist, dass das Unternehmen kaum in bessere und geschicktere Hände hätte gelegt werden können, und Herrn Teubner gebührt das Verdienst, das Vaterland mit Syrischen Schriften bereichert zu haben, welche an zweckmässiger Einrichtung, Reichhaltigkeit und Schönheit, wovon diese erste Probe Zeugniss gibt, den schönsten des Auslandes mindestens nicht nachstehen, und seiner Officin zur Ehre gereichen.

Breslau, im Januar 1853.

G. H. Bernstein.

Kritische Anmerkungen.

Mit dem in White's Ausgabe der Evangelien befindlichen Texte des Iohannes habe ich die beiden alten, mit Estrangelo-Schrift geschriebenen Hdschrr., die Florent. und Vatic. No. 268. (früher Assem. XI.), sowie die fünf ersten Capp. des Codex Angel. zu Rom, welche die vier Evangelien enthalten, verglichen, und lasse hier in Verbindung mit den abweichenden Lesarten, welche der von mir edirte Text darbietet, das Ergebniss meiner Vergleichung folgen.

Die Florent. Hdschr. vom Jahre 1068 der Seleucid. Zeitr. (Chr. 757.) ist theilweise schadhaft, indem durch die erste grössere Hälfte des Matth., sowie auch an anderen Stellen, besonders gegen das Ende des Iohannes, der vordere Theil der Blätter in Folge der Morschheit sich nach und nach abgelöst hat und dadurch am Ende einer jeden Zeile der rechten Columne (sie ist in zwei Columnen getheilt) etwas von der Schrift verloren gegangen ist. Adler hat sie untersucht und in Novi Testamenti versiones Syriacae etc. S. 52 ff. beschrieben, und ich habe ihr deshalb besondere Aufmerksamkeit zugewendet, weil Adler a. a. O. S. 55. von ihr sagt: „Crederem, codicem nostrum apographum esse antiquioris Philoxenianae versionis, a Thoma Harclensi nondum revisae et castigatae, quam ob rem adnotationes criticae quoque, a Thoma adiectae, hic desiderantur. At-

tamen contextus ab Harclensi recensione parum differre videtur.“ Diese Vermuthung ist jedoch ganz unbegründet. Die Varianten, welche sie enthält, sind im Ganzen nicht sehr erheblich und weder zahlreicher noch bedeutender als in anderen Hdschrr. dieser Uebersetzung. Die gewöhnliche Nachschrift, in welcher die Geschichte dieser Uebersetzung erzählt wird, fehlt.

Der Codex Vatic. 268. ist derselbe, welchen Adler a. a. O. S. 63 ff. Codex Evangel. Assemanianus I. nennt und beschreibt, indem derselbe von Ios. Sim. Assemani, der ihn besessen und mit No. XI. (nicht IX., wie Adler a. a. O. sagt) bezeichnet hat, auf St. Ev. Assemani übergegangen und nach dessen Tode der Vatic. Bibliothek einverleibt worden, wo zu „Assem. XI.“ die Bezeichnung „Vatic. 268.“ hinzugekommen ist. Er hat noch mehr gelitten als der vorhergehende; denn 3—4 Zeilen, bisweilen die ganze untere Hälfte einer Seite sind so verblichen, dass häufig nur noch einzelne Wörter oder Buchstaben zu lesen sind. Da der Codex ausser der fast allen Hdschrr. dieser Uebersetzung gemeinschaftlichen Nachschrift, welche bei Adler a. a. O. S. 45 f. angeführt steht, keine Angabe seines Alters enthält, hat sich St. Ev. Assemani bei seiner Schilderung desselben hinter White's Ausg. S. 641 ff. zu der falschen Annahme S. 644. verleiten lassen, derselbe sei i. J. Chr. 616. von Thomas dem Hharklenser selbst geschrieben, und ich kann nur bestätigen, was Adler a. a. O. S. 64. gegen diese Behauptung bemerkt: „Thomae autographum esse, auctor quidem est Assemanus in litteris suis ad Whitium, sed nullo omnino fundamento nititur haec sententia, imo e mendis librarii aliisque criteriis certissime patet, non esse autographum.“ Die Schrift ist der der Florent. Hdschr. sehr ähnlich, nur etwas kleiner, und ich halte den Codex, welchen ich in den Anmerkungen mit Vat. A. bezeichne, nicht für älter, eher für etwas jünger als den vorhergehenden.

Den Codex Angelicus, so genannt, weil er Eigenthum der zu dem Augustinerkloster in Rom gehörenden Bibliotheca Angelica, einer der reichsten Büchersammlungen jener Hauptstadt ist, hat Adler a. a. O. S. 59 ff. gleichfalls kurz beschrieben. Auch er hat, wie der vorerwähnte, nur die gewöhnliche Nachschrift, welche Adler S. 45 f. gegeben, und keine Anzeige, wann und von wem er geschrieben sei, weshalb man ihn in Rom, wie St. Ev. Assem. den vorhergehenden, für sehr alt hält und im J. Chr. 616 geschrieben sein lässt. Die Schrift weist jedoch unverkennbar auf eine weit spätere Zeit. Sie ist nicht die Altsyrische, welche bis zum 9ten christl. Jahrh. die allein gebräuchliche war, sondern nähert sich sehr der neueren, einfachen, und nach dieser zu urtheilen, kann die Abschrift nicht vor dem 11ten christl. Jahrh. gemacht sein. Die Nachschrift aber ist von einer anderen Hand und mit einer von der der Hdschr. verschiedenen, dem Estrangelo sehr nahe kommenden Schrift hinzugefügt.

Von diesen 3 Hdschrr. hat nur der Cod. Vatic. A. (Assem. XI.) Asterisken und Obelen, jedoch weit seltener, als sie in der Ausg. von White gefunden werden, sowie fast immer dieselben Randbemerkungen, welche bei White unter dem Texte stehen, nur sind sie öfter deutlich nicht mehr zu lesen. Die beiden anderen Hdschrr. haben weder diese, noch jene. Von Griechischen am Rande angemerkten Wörtern enthält der Cod. Florent. die wenigsten, mehrere der Cod. Angel., die meisten der Cod. Vatic. A., und unter diesen auch einige, welche bei White nicht vorgefunden werden. Die Geschichte der Ehebrecherin (Ioh. 8, 1—11.) ist bekanntlich auch in dieser Uebersetzung übergangen und daher in keiner der Hdschrr. vorhanden. Der Text des Codex Angel. aber weicht öfter und bisweilen auffallend von dem der übrigen Hdschrr. und dem von White herausgegebenen ab, und ich werde unten zeigen, dass uns in selbigem höchst wahrscheinlich die ältere, von Thomas noch nicht

verbesserte Philoxenianische Uebersetzung erhalten ist, zumal die Nachschrift, wie ich schon vorher bemerkt habe, von einer anderen Hand und, wie mir scheint, aus einem anderen Codex hinzugefügt ist. Ich bedaure, dass ich die Durchsicht dieser Hdschr. erst kurz vor meiner Abreise von Rom begonnen und mir die Zeit nicht gestattet hat, mehr als die fünf ersten Capp. des Iohannes zu vergleichen.

Adler führt a. a. O. S. 64 f. noch einen Codex Evangel. Assemanianus II. (bei Assem X.) an, auf welchen er einen grossen Werth legt. Derselbe befindet sich jedoch weder in der Vatic. Bibliothek, noch scheint er nach des Besitzers Tode in die Hände St. Ev. Assemani's gekommen zu sein, da dieser denselben in seinem Schreiben an White nicht erwähnt hat. Dagegen nennt und beschreibt St. Ev. Assemani in jenem Schreiben (s. White's Ausg. S. 648 ff.) einen dritten Assem. Cod. No. XV., welcher die Hharklens. Version enthalten soll, und jetzt Eigenthum der Vatic. Bibliothek ist, „Assem. XV. nunc Vat. 272." bezeichnet. Ich habe diese Hdschr. geprüft und in ihr nicht diese Uebersetzung, sondern die Pschito gefunden. Das erste Blatt und ein anderes, auf welchem die Worte Ioh. 2, 5—20. gestanden, haben gefehlt und sind aus einem die Hharkl. Version enthaltenden Codex ergänzt worden, aus welchem man auch die übliche Nachschrift entlehnt und beigesetzt hat, durch welche sich St. Ev. Assemani wahrscheinlich hat täuschen lassen.

Cap. I, 6. ܐܒܗ̈ܝ] Unrichtig White ܐܒܗ̈ܝ, d. i. ܐܒܗ̈ܝ. 7. ܐܢܒܥ̈ܘ] Wh. u. Cod. Ang. ܐܢܒܥ̈ܘ; Florent. u. Vat. A. ܐܢܒܥ̈ܘ, d. i. ܐܢܒܥ̈ܘ, wie die Psch. — ܟܒ̈ܝ] Die and. Hdschrr. u. Wh. ܚܒ̈ܝ. 8. ܐܢܒܥ̈ܘ] Ang. ܐܢܒܥ̈ܘ; Wh. ܐܢܒܥ̈ܘ, Flor. u. Vat. A. ebenfalls ܐܢܒܥ̈ܘ. 9. ܠܒ̈ܘ ܠܥ̈ܢ̈ܝ] So auch die and. Hdschrr.; Wh. ܠܥ̈ܢ̈ ܘܠ̈ ܠܒ̈ܘ. — ܐܙ̈ܠ] So Cod. Flor., Vat. A. u. Wh.; Cod. Ang. ܐܙ̈ܠ ܘܠ̈. 13. ܐܦ̈ܨ] Ebenso die übrigen Hdschr. (Gr. *αἵματα*); Wh. ܕܡ (Sing.), wie die Psch. — ܠ̈ ܒ̈ ܒ̈ ܕ̈ ܒ̈ ܠ̈

ⲛⲁⲃⲱⲕ] Cod. Angel. fehlerhaft ⲛⲁⲓⲥⲁⲕ ⲙⲡⲉⲥⲏⲓ. 14. ⲙⲙⲁⲩ] Wh. ⲙⲙⲟⲩ; Cod. Flor. u. Vat. A. ⲙⲙⲟⲩ, Ang. ⲙⲙⲟⲩ. 15. ⲛⲟⲩⲃⲉ] Flor. ⲛⲟⲩⲁⲉ, Vat. A. ⲛⲟⲩⲁⲉ, Ang. ⲛⲟⲩⲁⲉ, Wh. ⲛⲟⲩⲃⲉ statt ⲛⲟⲩⲃⲉ. 16. ⲉⲡⲉⲙⲧⲉ] Cod. Flor. ⲉⲡⲉⲙⲧⲉ, wie die Psch. 18. ⲛⲁⲛⲟⲩⲧⲉ ⲟⲩ] Vat. A. u. Ang. ebenfalls ⲟⲩ; Wh. u. Cod. Flor. ⲟⲩ. 19. ⲙⲡⲛⲁ] Ebenso Ang. u. Wh.; Flor. u. Vat. A. ⲙⲡⲛⲁⲁ. — ⲙⲙⲁⲣⲉ] So auch die übrigen Hdschrr.; Wh. ⲙⲙⲁⲣⲉ. 21. ⲛⲁⲣⲱ] Vat. A. ⲛⲁⲣⲟ; Flor. u. Wh. ⲛⲁⲣⲟ (ⲛⲁⲣⲱ). 22. ⲟⲛⲁⲣⲱ] Ebenso Psch.; Cod. Flor., Vat. A. u. Wh. ⲟⲛⲁⲣ (ohne ⲟ); Ang. (Sing.) ⲛⲁⲣ. — ⲙⲙⲁⲥⲧⲙⲛⲧⲣⲱⲙⲉ ⲙⲡⲛⲁⲩ] Auch Wh.; Ang. ⲙⲙⲁⲥⲧⲙⲛⲧⲣⲱⲙⲉ ⲉⲩ ⲙⲛⲁⲩ, welches eingeschobene ⲉⲩ keine and. Hdschr. hat. Cod. Flor. am Rande *αποκρησις* (*ἀπόκρισις*). — ⲛⲁⲩ ⲛⲁⲣⲟ ⲙⲡⲥⲱ] So auch Flor. u. Vat. A.; Cod. Ang. u. Wh. ⲛⲁⲩ ⲛⲁⲩ ⲛⲁⲣⲟ ⲙⲛⲁ. 23. ⲛⲁⲣⲱ] Flor. ⲛⲁⲣⲟ. 24. ⲉⲃⲟⲩⲟ] Ang. ⲉⲃⲟⲩ, ohne ⲟ. 27. ⲛⲁⲟⲩⲉⲓⲛⲉ ⲟⲩ] So auch die übr. Hdschrr.; Wh. ⲟⲩ ⲛⲁⲟⲩⲁⲓⲛⲉ. 28. ⲙⲙⲉⲧⲛ ⲛⲥⲱⲧⲙ] Wh. ⲙⲙⲁⲁ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲥⲱⲧⲙ. In keiner der Hdschrr. wird hier ⲉⲃⲟ gefunden. 30. ⲙⲙⲟ ⲛⲁⲟⲩⲉⲓⲛⲉ] Im Cod. Vat. A. fehlt ⲙⲙⲟ. 31. ⲛⲁⲩⲛⲁⲁⲩ] Ang. ebenfalls ⲛⲁⲩⲁⲁⲩ; Flor. u. Vat. A. ⲛⲁⲩⲁⲁⲩ, Wh. ⲛⲁⲩⲁⲁⲩ. — ⲙⲡⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲧ] Cod. Ang. ⲙⲙⲁⲁ. 32. ⲛⲁⲣⲟ ⲉⲧ ⲛⲧⲉⲧⲛ ⲛⲛⲁⲣⲱⲟⲩ] Ang. ⲛⲁⲣⲟ ⲙⲙⲁ ⲛⲛⲁⲣⲱⲟⲩ ⲉⲧ. — ⲉⲃⲟ ⲛⲧⲉⲛⲉ ⲉⲧ ⲛⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲧⲙⲛⲧⲣⲟ] Die and. Hdschrr. u. Wh. der Griech. Wortstellung entsprechender ⲙⲙⲁ ⲉⲧ ⲛⲥⲉ ⲉⲃⲟ ⲛⲁⲁ ⲛⲁⲓ. 33. ⲛⲁⲣⲟ ⲟⲩ] Sämmtl. Hdschrr. ⲟⲩ; Wh. ⲛⲁⲣ ⲟⲩ. 36. ⲛⲉ] Sämmtl. Hdschrr. ⲛⲉ; Wh. ⲛⲉ. — ⲛⲁⲣ] Vat. A. ⲛⲁⲣ. 37. ⲛⲁⲛⲁⲙⲁⲟ] Ang. ⲛⲁⲛⲁⲁⲟ, wie d. Psch. 38. ⲛⲁⲣ] Ebenso Vat. A. u. Ang.; Wh. u. Cod. Flor. ⲛⲁⲣ. 41. u. 45. ⲙⲁⲣⲛⲁⲓ] Flor., Vat. A. u. Ang. ⲙⲁⲣⲁⲓ; Wh. ⲙⲁⲣⲁⲓ, 45. aber ⲙⲁⲣⲛⲁⲓ. 42. ⲙⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲥ] Auch Flor., Vat. A. u. Ang. ⲙⲁⲁⲛⲁⲥ; Wh. ⲙⲙⲁⲣⲁⲛⲁⲥ. — ⲛⲁⲛⲟⲩⲉⲓⲣ ⲛⲛⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ ⲟⲩ] Die and. Hdschrr. u. Wh. ⲛⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ ⲟⲩ. 43. ⲙⲁⲩⲁⲁⲩ] Ebenso die übr. Hdschrr.; Wh. ⲙⲁⲩⲁⲁⲩ. 44. ⲙⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ] Auch Vat. A. u. Ang.; Flor. ⲙⲁⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ; Wh. ⲙⲁⲁⲣⲭⲓⲉⲣⲉⲩⲥ. — ⲛⲁⲣⲟ] Wh. u. die übr. Codd. ⲛⲁⲣⲟ. 45. 46. 47.

49.] Vat. A. u. Ang. ; Flor. u. nachher ; Wh. . 46—50.] Flor., Vat. A. u. Ang. ; Wh. . 46.] Ang. . 47.] Cod. Flor. . —] Flor. u. Vat. A. ebenfalls , letzterer aber am Rande . Wh. u. Cod. Ang. , wie die Psch. 48.] Ebenso Vat. A.; Flor. u. Ang., wie Wh., . —] Wh. (Druckfehler). 50.] Die and. Codd. u. Wh. . —] Wie die Psch.; Wh. u. die übr. Hdschrr. . 52.] Die and. Hdschrr. u. Wh. .

Cap. II, 1.] Ang., wie die Psch., . 3. 5.] So die Hdschrr., wie auch d. Psch.; White, welcher ʾ mit ʿ verwechselt, falsch . 4.] Wh. unrichtig . 6. 13.] Ebenso Wh.; Flor., Vat. A. und hier auch Ang. . 6.] So sämmtl. Codd. Bei White fehlt . 8. 9.] Auch Wh. . Die and. 3 Codd. . Dazu Ang. am Rande , die Lesart der Psch. 10.] Der Flor. Cod., wie auch VII, 50. 51., . 11.] Cod. Ang. . 13.] So auch die and. Codd.; Wh. , wie oben I, 19. 15.] Auch Wh., wie die Psch.; die and. Codd. . 16.] Ebenso die and. Hdschrr. White hat ausgelassen. 17.] So auch Wh., Cod. Flor. u. Vat. A.; Ang. . 18. 20.] Auch Wh. u. Cod. Ang.; Flor. u. Vat. A. , wie oben I, 19. II, 6. 13. 18.] So alle Hdschrr. (Gr. *τί σημεῖον*). Falsch Wh. . —] Ang. . 19.] Auch die and. Codd.; Wh. . —] Ang. . 20.] Im Cod. Ang. fehlt . 21.] Ebenso die übr. Codd.; Wh. . 22.] Vat. A. unrichtig . 23.] Ang. . —] Die Codd. u. Wh. wie oben V. 13. u. I, 19.

Cap. III, 1.] Cod. Vat. A. . 1. 4. 9.] Die and. Codd. u. Wh. . —] Wie II, 6. 3.] Auch Cod. Ang., wie die Psch.; die beiden and. Hdschrr. u. Wh. . 4.] Ang. . 5.] Ang. . Vat. A. dazu am Rande: , wie in der Psch. steht. 6.] Cod. Flor. . 7.] Ang. , ohne , wie die Psch. 8. oder , wie Wh., Cod. Flor. u. Vat. A.] Ang. , ohne . 10.] Ang. . —] Flor., Vat. A. u. Wh. wie oben I, 31.; Ang. hier ebenfalls . 11.] Cod. Flor., Vat. A. u. Wh. , Ang. dafür , wie die Psch. —] Cod. Vat. A. . 12.] Ebenso Ang.; Wh., Flor. u. Vat. A. . —] Ang. . —] Auch Wh. u. Cod. Ang.; Flor. u. Vat. A. . 14.] Ang. . 18.] Vat. A. . Psch. ebenfalls o (). —] Vat. A. u. Ang. . —] Flor. u. Vat. A. . —] Ebenso die übr. Hdschrr. u. Psch.; Wh. . 19.] Ang. . 21.] So auch d. Psch.; Wh. u. die übr. Hdschrr. . —] So sämmtl. Hdschrr.; Wh. mit d. Psch. . 22.] Ebenso die and. Hdschrr.; Wh. ( ). —] Cod. Vat. A. , wie d. Psch. 23.] Gr. *ἐν Αἰνών*. Flor. , wie d. Psch.; Wh. ; Vat. A. u. Ang. . —] Ebenso Flor.; Wh., Vat. A. und Ang. . —] Vat. A. . 25.] Bei Wh. fehlt , welches sämmtl. Hdschrr. haben. —] Auch Ang. u. Wh.; Flor. u. Vat. A. , wie d. Psch. 26.] Die and. Hdschrr. ebenfalls ; Wh. . —] , welches auch in den übr. Hdschrr. gelesen wird, hat Wh. ausgelassen. 27.] Ebenso die and. Codd.; Wh. .

30. ܒܝ ܟܕ] Bei Wh. fehlt ܒܝ, welches in den and. Hdschr. gleichfalls steht. Cod. Ang. ܒܝ ܗܘ. Psch. ebenfalls ܗܘ. 31. ܐܝܢ] Psch. beide Male ebenso. Die and. Codd. u. Wh. ܐܢ (ܐܝܢ). 32. ܡܫܟܚ ܐܒܝ ܘܐ] Cod. Ang. ܡܫܟܚ ܐܒܝ ܘܐ. 34. ܒܬܪ] Ebenso die übr. Hdschrr.; Wh. ܒܐ, wie d. Psch. 35. ܒܢܫ] Die and. Codd. u. Wh. ܫܒ. — ܟܬܒ] Flor. ܟܬܒ. 36. ܡܚܒܪܢ] Die and. Hdschrr. u. Wh. ܡܫܬܢ.

Cap. IV, 4. ܐܟ ܒܝ] Cod. Ang. ܒܝ ܐܟ, wie d. Psch. 5. ܐܝܢ] Die and. Codd. u. Wh. ܐܢ. Psch. gleichfalls ܐܝܢ. — ܐܬܐܟܒ] Ebenso Cod. Flor. u. Vat. A.; Ang. mit der Psch. ܐܬܐܟܒ. Fehlerhaft Wh. ܐܬܐܒ. — ܒܥܐ] Ang. ebenfalls ܒܥܐ, und dazu am Rande Συχαρ (Συχάρ); Flor., Vat. A. u. Wh. ܐܒܥ. 6. ܐܘܡ ܒ] Die and. Hdschrr. u. Wh., wie d. Psch., ܐܘ ܒ. — Die Worte ܐܬܐ ܐܒ ܕܟ ܒ fehlen im Cod. Ang. — ܒ ܐܘܡ] Cod. Ang. ܒ ܒ ܐܘ. 7. ܐܢܐ ܐܢ] Ang. ܐܘ ܐܢ ܐܢ. — 7. 10. ܟܒ] Auch die übr. Hdschrr. ܐ ܒ, nicht aber ܐ ܒ, wie Wh. gegeben, sondern ohne ܐ nach alter Schreibweise. 8. ܒܐ] Richtiger Wh. ܒܐ, wie die and. Hdschrr. 9. ܐܬ] Vgl. Anm. zu III, 25. 9. 22. ܐܬ] Vgl. Anm. zu II, 18. 11. ܐܢ ܘ] Vat. A. ܐܢ ܘ. 14. ܘ] Cod. Flor. ܘ.] Im Cod. Ang. fehlt ܒ. 17. ܐ ܟ] Die übr. Hdschrr. u. Wh. ܐ ܐ ܐ. 19. ܘ ܐܢ] Cod. Ang. ܐ ܐ ܐ ܘ. 20. ܡ ܐ, 21. 45.] Die Hdschrr. u. Wh. wie zu I, 19. II, 13. bemerkt ist. 21.] Cod. Vat. A. . 24.] Die Flor. Hdschr. ܐ ܐ ܘ ܐ, wie d. Psch.; Vat. A. u. Ang., wie White, ܐ ܘ ܐ. 25.] Ang. . —] Ang. ܐ ܘ, und dazu am Rande ἐκεινος. Psch. hier auch ܘ. 26.] Wh. (verdruckt) ; Vat. A. ( ) . —] So sämmtl. Hdschrr.; Wh. . 32.] Ebenso Cod. Flor. u. Ang.; Vat. A. u. Wh.

ﻣﻪ. 34. ﻣﻪﻭﻪﻘﻪﻌﻪﻟﻪ] Die Lesart sämmtl. Hdschrr., wie auch der Psch.; Wh. ﻣﻪﻭﻪﻣﻪﻌﻪﻟﻪ (wahrscheinlich Schreibfehler). 36. ﻟﻪﻘﻪ] Auch Wh. u. Cod. Flor., wie d. Psch.; Cod. Vat. A. u. Ang. ﻟﻪﻘﻪ. 37. ﻣﻪﻭﻪﻧﻪ ﻟﻪﻘﻪﻟﻪ] Cod. Ang. ﻣﻪﻭﻪﻣﻪ ﻟﻪﻘﻪﻟﻪ. 38. ﻗﻪﻟﻪﻘﻪ ﻗﻪﻣﻪﻧﻪ ﻗﻪﻟﻪﻘﻪ ﻗﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻗﻪﻣﻪ ﻟﻪﻘﻪﻟﻪ ﻟﻪ ﻗﻪﻣﻪ ﻣﻪﻭ ﻣﻪ. Aehnlich d. Psch. ﻗﻪﻣﻪﻣﻪ ﻟﻪ ﻗﻪﻣﻪ ﻗﻪﻣﻪ ﻗﻪﻣﻪ. 42. ﻟﻪﻘﻪ ﻣﻪ ﻣﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻣﻪ ﻣﻪﻣﻪ, ohne ﻟﻪﻟﻪ. 46. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻟﻪﻟﻪﻣﻪ ﻣﻪ ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ, wie oben II, 11. — ﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪﻭ] Vat. A. ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻭ. 48. ﻧﻪﻣﻪ] Vat. A. ﻧﻪﻭ, wie d. Psch. — 51. ﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪ] So auch die and. Hdschrr.; Wh. ﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪﻣﻪ, mit Auslasssung von ﻣﻪ, und ﻣﻪﻣﻪ (Psch. gleichfalls ﻣﻪﻣﻪ) st. ﻣﻪﻣﻪ. — ﻣﻪﻭﻪﻣﻪﻭ] Falsch Cod. Flor. ﻣﻪﻭﻪﻣﻪﻭ. — ﻟﻪﻣﻪﻭ] Cod. Flor. ﻟﻪﻣﻪ, ohne ﻭ. 52. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪ (st. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪ)] Cod. Ang. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ. — ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻭ] Ebenso die and. Hdschrr.; Wh. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻭ.

Cap. V, 1. ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻭﻪﻧﻪ] Ang. ﻣﻪﻭ ﻣﻪ. — 1. 10. 15. 16. 18. VI, 4. 41. 52. ﻟﻪﻘﻪﻭ] S. Anm. zu II, 6. — ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻟﻪ, V. 2. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻟﻪ] S. Anm. zu I, 19. II, 13. 2. ﻣﻪﻣﻪﻟﻪﻣﻪﻣﻪ] Cod. Flor. u. Ang. ﻣﻪﻟﻪﻣﻪﻣﻪ. 4. ﻣﻪﻣﻪ] Ebenso Cod. Flor.; Wh., Vat. A. u. Ang. ﻣﻪ, ohne ﻣ. — ﻟﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻟﻪﻣﻪ ﻣﻪ. — ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻣﻪﻭ ﻣﻪ] Ebenso Cod. Flor. u. Vat. A. Bei Wh. fehlt ﻣﻪ. Cod. Ang. ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪ. 5. ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻭﻪﻧﻪ] Cod. Ang. ﻣﻪﻭ ﻣﻪ ﻣﻪ. 6. ﻟﻪﻘﻪ] Cod. Ang. ﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪ. — ﻟﻪﻣﻪﻭ] Cod. Flor. ﻟﻪﻣﻪﻭ. — ﻣﻪﻣﻪﻭﻪﻣﻪﻭ] So sämmtl. Codd.; Wh. ﻟﻪﻣ ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻣﻪ. — ﻧﻪﻘﻪ] Auch Cod. Vat. A.; Flor., Ang. u. Wh. ﻧﻪﻭ. 7. ﻣﻪﻧﻪ] Ebenso Wh.; Flor., Vat. A. u. Ang. ﻧﻪﻭ, wie d. Psch. — ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪ ﻣﻪ. 11. ﻣﻪﻭ ﻣﻪﻭ] Cod. Ang. bloss ﻣﻪﻭ. — ﻧﻪﻘﻪ ﻣﻪﻭ] Ebenfalls Cod. Ang., wie d. Psch.; Flor., Vat. A. u. Wh. ﻧﻪﻭ ﻣﻪﻭ. — ﻣﻪﻧﻪ] Cod. Ang. ﻣﻪﻧﻪ ﻣﻪ, im folgenden V. aber gleichfalls ﻣﻪﻧﻪ. 12. ﻣﻪﻧﻪ] Cod. Flor. ﻣﻪ ﻣﻪﻭ. — ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ, wie d. Psch. 14. ﻧﻪﻘﻪ] Cod. Ang. ﻧﻪﻭ. 16. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪﻣﻪ ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ] Cod. Ang. ﻟﻪﻣﻪﻣﻪ ﻟﻪﻣﻪﻭ, wie d. Psch. 18. ﻣﻪﻭ ﻟﻪﻣﻪ] Ebenso die 3 and. Hdschrr.; falsch Wh. ﻣﻪﻭ ﻟﻪﻣﻪ, wie d.

Psch., in welcher aber ܒܟ nicht vorhergeht, sondern ܠܥ. — ܐܦ ܐܢ] Im Cod. Ang. fehlt ܐܦ. 19. ܐܢ ܐܢ] Flor. u. Vat. A. ܐܢ ; Wh. u. Cod. Ang. ܐ, ohne ܐܢ. —] Die and. Codd. u. Wh. ܠ . 23.] So auch Cod. Ang.; Flor., Vat. A. u. Wh. ܐ . 24.] Vat. A. ܐ. —] Sämmtl. Hdschr.; Wh. ܐ. 30.] Cod. Ang. ; 37] Die and. Hdschrr. u. Wh. (), wie d. Psch. 38.] Ang. , und dazu am Rande *εκεινος*, wie oben IV, 25. 39.] Cod. Ang. , wie d. Psch. 40.] Cod. Vat. A. . —] So auch die übr. Hdschrr.; Wh., wie d. Psch., . 42.] Cod. Ang. , wie d. Psch. —] Cod. Ang., wie d. Psch., . 43.] Ang. . —] So auch Cod. Flor. u. Ang.; Vat. A. u. Wh., wie d. Psch., . 44. u.] Vat. A. u. . 45.] Vat. A. . 47.] Ebenso Vat. A.; White, Cod. Flor. u. Ang. .

Cap. VI, 1.] Vat. A. u. Wh. , Flor. . 5.] Fehlt im Cod. Vat. A. — u.] Cod. Flor. u. Vat. A., wie Wh., u. . 5. 7.] Wh. . Vgl. die Anm. zu I, 44. —] Ebenso Cod. Flor. u. Vat. A., wie die Psch.; Wh. . 7.] Dazu am Rande: (ist *Codex, Exemplar*). Diese andere Lesart findet sich im Cod. Flor. u. Vat. A. White hat gleichfalls , und so auch d. Psch. 8.] Die and. beiden Codd. u. Wh. wie zu I, 41. bemerkt steht. —] S. d. Anm. zu I, 43. 9.] Ebenso die beiden and. Hdschrr.; Wh. . 10.] Dazu am Rande: (vgl. die vorhergeh. Bemerk. zu V. 7.). Dieselbe Randbemerkung hat auch White in s. Hdschr. gefunden und angeführt. Vat. A. am Rande . 12.] Vat. A. am

Rande ܐܬܐ. — ܐܒ̈ܐ] Cod. Flor. u. Wh. ܐܒ̈. Vat. A. ܒ̈ ܐܒ̈. 13. ܐܒ̈ܝ̈] So auch Cod. Flor. u. Vat. A.; Wh. ܐܒ̈ܝ̈. 15. ܗܘܬ̈ ܒ̈ ܐ̈] Cod. Flor. dafür ܗܘܬ̈ ܒ̈ ܐ̈ ܗ, wie in d. Psch. gelesen wird. 17.] Die beiden and. Codd. ebenso; Wh. , V. 24. aber ebenfalls . 19.] Wh. u. die beiden and. Codd. , ohne . —] Flor. u. Wh. . 20.] Die and. Codd. u. Wh. . 22.] Cod. Vat. A. dazu am Rande , richtiger White's Cod. am Rande . 23.] Flor. , Vat. A. , Wh. . —] So auch die Flor. Hdschr.; Cod. Vat. A., wie d. Psch., ; Wh. . 24.] Wh. u. d. and. Hdschrr. , dem Gr. εἰς τὰ πλοῖα entsprechend. 26.] Cod. Vat. A. nach am Rande , was auch White vermerkt gefunden hat. —] Im Cod. Vat. A. fehlt . 27.] Die and. beiden Hdschrr. u. Wh. . 31.] Wh. u. die and. Hdschrr. . 33.] So auch d. Psch.; die and. Hdschrr. u. Wh. . 35.] Cod. Vat. A. zu am Rande , ebenso bei White. 42.] Cod. Flor. . 43.] Wh. . 45.] So auch Cod. Flor. u. Vat. A. (Gr. καὶ ἔσονται); Wh. , wie d. Psch. —] Ebenso Cod. Vat. A.; Flor. u. Wh. . —] Cod. Flor. . 46.] Cod. Vat. . 50.] Cod. Flor. . 57.] Im Cod. Vat. A. fehlt . 58.] Ebenso Cod. Vat. A.; Flor. u. Wh. . —] Die and. Codd. u. Wh. . 63.] So auch d. Cod. Flor.; Vat. A. u. Wh. . 64. .] Ebenso die beiden and. Hdschrr.; Wh. , ohne , ganz wie die Psch. 66.] hat hier nur diese Hdschr. —] So auch Cod. Flor. u. Vat. A. Letzterer am Rande , wie bei Wh. u. in der Psch. gelesen wird. 68.]

S. d. Anm. zu I, 43. 70.] Ebenso die beiden and. Hdschrr. Bei Wh. fehlt . 71.] Unten XIII, 2. 26. XIV, 22. . Cod. Flor. u. Vat. A. hier ebenfalls ; Wh. , wie d. Psch. .

Cap. VII, 1. 2. 11. 13. 15. 35.] S. Anm. zu II, 18. 4.] Wh. u. Cod. Vat. A. ; Flor. . Ebenso V. 26. u. X, 24. 7.] So auch die beiden and. Hdschrr.; Wh. , mit Auslassung des . 8.] hat hier nur diese Hdschr. 10.] Ebenso Wh. u. d. Psch. Der Flor. Cod. , Vat. A. . 12.] Die beiden and. Hdschrr. ebenso. Wh. . Vgl. dessen Anmerk. z. d St. S. 627. 14.] Dazu die Randbemerkung: , die Nestor. Recension habe mit , also . Auch d. Psch. . 19.] Ebenso d. and. Hdschrr.; Wh. , wie d. Psch. —] Die and. beiden Hdschrr. u. Wh. . —] Cod. Vat. A. . 20.] Plur., wie oft bei . Auch d. Psch. . Die and. Hdschrr. u. Wh. d. Sing. . 22.] Cod. Vat. A. . 24.] Ebenso Cod. Vat. A.; Flor. , wie d. Psch.; Wh. . 25.] Auch die and. Hdschrr.; Wh. . 26.] S. die Bemerk. zu V. 4. 28.] Ebenso d. and. Hdschrr.; Wh. . —] Cod. Vat. A. . Ebenso gleich darauf u. VIII, 8. 32. 30.] Cod. Flor. , Vat. A. ; Wh. . Ebenso VIII, 9. 32.] So auch die and. Hdschrr.; Wh. . Vat. A. zu am Rande . 34.] Cod. Vat. A. . Ebenso VIII, 10. 11. 38.] Ebenso Cod. Vat. A.; Flor. u. Wh. . 39.] Auch die and. Hdschrr.; Wh. . 46.] Ebenso

die beiden and. Hdschrr.; Wh. ... 47. ...] Dazu am Rande: ... d. i. ... u. ... mit ˊ und ... mit ˋ. Cod. Flor. ebenfalls ..., Vat. A. ...; Wh. .... 48. ...] Cod. Flor. ..., wie d. Psch. 50. ...] Cod. Flor. .... 50. 51. ...] Cod. Flor., wie oben II, 10., ... 51. ...] Vat. A. ..., wie d. Psch. (...).

Cap. VIII, 1. ...] Cod. Vat. A. .... 4. ...] Vat. A. .... 6. ...] Bei Wh. fehlt ..., das auch die beiden and. Hdschrr. haben. Vgl. dessen Anmerk. z. d. St. S. 628. 9. ...] Sämmtl. Hdschrr. u. Psch. Bei Wh. fehlt .... Vgl. dessen Anmerk. S. 628. — ...] Wie VII, 30. Flor. ..., Vat. A. ...; Wh. .... 10. ...] So die Hdschrr.; Wh. ..., ohne .... 11. 20. 22. 37. 41. 46. ...] Wie oben zu II, 18. 11. ...] Wh. u. die beiden and. Hdschrr., wie d. Psch., ... 12. ...] Cod. Vat. A. .... 14. ...] Die and. Hdschrr. u. Wh. .... 22. ...] Cod. Flor. ..., ohne .... 28. ...] Auch die beiden and. Hdschrr. u. d. Psch.; Wh. .... — ..., V. 29. ...] Ebenso die and. Codd.; Wh. ... u. .... 29. ...] Ebenso die beiden and. Hdschrr., wie auch d. Psch. .... Bei Wh. fehlt ... vor .... 30. ...] Vat. A. .... 31. ...] Wh. u. die and. Codd. .... — ...] Die and. Hdschrr. ebenso. Falsch Wh. .... Im Griech. steht hier ἐλήλυθα, und Wh. hat ..., das vorhergeht, aus Versehen wiederholt. 33. ...] Ebenso d. Psch.; Wh. u. die beiden and. Hdschrr. richtiger ... (Gr. καὶ τὰς ἐπιθυμίας). — ...] Vat. A. .... 34. ...] So die Hdschrr. White hat ... nach seiner Hdschr. gegeben (vgl. dessen Anmerk. z. d. St. S. 629.), so dass das Versehen dem Abschreiber zur Last fällt, welcher diese im folgenden Verse vorkommenden

Worte hierher gesetzt und ܕܒܐ ausgelassen hat. 35. ܕܒܐ ܟܬܒܘܗܝ, 36. ܕܒܐ ܟܬܒ, 38 ܕܒܐ ܕܒܪ] Cod. Vat. A. ܕܒܣܒܘܗܝ, ܕܒܣ und ܕܒܪ. 41. ܢܒܟܝ] Wh. u. die beiden and. Codd. ܒܟ, wie d. Psch. (ܒܟܝ). — ܐܢ] So die Hdschrr. u. auch d. Psch.; Wh. ܒܝ. 44. ܠܐ ܐܡܪ] Im Cod. Flor. fehlt ܠܐ. 45. ܐܢܐ ܐܡܪ] So der Codex. Wh. u. die Flor. Hdschr. ܐܢܐ ܐܡܪ, Vat. A. ܐܢܐ ܐܡܪ, ohne diakr. Punkt. 46. ܒܫܡܐ ܠܐ] Cod. Vat. ܒ ܫ ܠ. 48. ܐܢܐ ܫܡܥ] So auch die beiden and. Hdschrr.; Wh. ܐܢܐ ܫܡܥ.

Cap. IX, 4. ܕܒܨܡܐ ܕܒܟܐ] So richtig die Hdschrr. Falsch Wh. ܕܒܨ ܕܒܨܡ. 6. ܐܡܪ ܒ ܟܐ] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. ܐܡܪ ܒܐ ܒ. 7. ܐܢ ܕܒܟܒܐ] Ebenso die beiden and. Codd.; Wh. ܕܒܨ ܒܐ. 8. ܢܒܒ ܐܢܐ] Sämmtl. Hdschrr., wie auch d. Psch. Bei Wh. fehlt ܐܢ. 9. ܐܢ ܒܐ] Die and. Hdschrr. u. Wh. ܒ ܐܢ, wie d. Psch. 11. ܐܡܪ ܕ ܟܬ] Wh. u. d. beiden and. Codd. ܐܡܪ ܐܢ ܟܬ. 12. ܐܡܪ] Sämmtl. Hdschrr., wie auch d. Psch.; Wh. ܐܡܪ. 18. 22. ܠܐ ܐܒܕ] S. d. Bemerk. zu II, 18. 21. ܢܒܟܝ] Vat. A. ܒܟ ܒܟ. Ebenso V. 29. 31. — ܐܬܒ] Auch Wh.; Cod. Flor. u. Vat. A. ܐܢ ܒ. 24. ܒܐܢܐ ܒܒ] Wh u. die and. Codd. ܒܐܢ. — ܒܟܝ ܟܒ] Cod. Flor. ܒܟ ܒܟ; Vat. A. u. Wh. ܒܟ ܟܒ. 25. ܠܐ ܒܟ] Vat. A. ܒܟ. — ܐܢ ܐܒܕ] Sämmtl. Hdschrr., wie auch d. Psch.; ܐܢ steht nicht bei White. 28. ܐܟ ܐܡܪ] Weder die and. Hdschrr. noch Wh. haben hier ܐܟ (vgl. jedoch des Letzteren Bemerk. zu d. St. S. 630.). Wahrscheinlich ist es aus d. Psch. entlehnt. 34. ܒܟ ܒܟ] Am Rande ܒܟ. Die and. Hdschrr., wie Wh. ܕ ܒܟ. 36. ܐܢ ܟܬ] ܐܢ auch die Flor. Hdschr. u. Psch.; Wh. u. Cod. Vat. A. ܐܢ. 37. ܐܡܪ] Ebenso Cod. Flor. u. Vat. A., sowie d. Psch.; Wh. ܐܡܪ. 41. ܐܢ ܒܐ] Bei Wh. fehlt ܐܢ, welches auch in den beiden and. Hdschrr. gelesen wird.

Cap. X. 3. ܟܢܐ] Dazu am Rande: ܟ ܠ ܟܢ die Schreibung ܟܢ

sei nicht richtig. White hat ܐܒܝ, und im Cod. Vat. A. steht zu ܐܒܝ am Rande vermerkt: *ο θυρωρος.* — ܒܝܬ ܚܕܪܐ] So auch d. Cod. Flor., in welchem ܒܝ ܚܕܪ geschrieben steht, u. Vat. A. Wh. hat ܚܕܪ in sein. Hdschr. nicht vorgefunden. Vgl. dessen Bemerk. z. d. St. S. 630. 5. ܒܢܘܬܗ] So auch d. Psch.; Wh. u. die beiden and. Codd. ܒܝܕܝܬܗ, dem Griech. *τῶν ἀλλοτρίων* angemessener. 10. ܒܢܝ ܒܝܬ ܚܕܪܐ] Cod. Vat. A. fehlerhaft ܒܝ ܒܝܬ ܚܕܪ. 11. ܚܕܝܢ] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. ܚܕ. 12. ܐܙܠ u. ܐܙܠ] Wh. u. die and. Codd. ܐܙܠ u. ܐܙܠ. 17. ܒܛܠ] Wh. u. d. and. Codd. ܫܒܩ. 19. ܚܫܒܢܐ, 24. 31. 33. ܚܫܒܢܐ] Die and. Hdschrr. u. Wh. wie ob. zu II, 6. vermerkt steht. 20. ܡܥܢܐ] Dazu am Rande ܒܝ ܚܕ: ܥܡܥ ܡܥܢ ܕܪܩܩ ܒܝ bei (in dem Werke des) Bar-Susan*) werde ܡܥܢ, ܒܝ mit ̣, gelesen. So, ܡܥ̣ܢ, auch bei Wh. (vgl. dessen Anmerk. z. d. St. S. 631.). Vat. A. ܡܥܢ, d. i. ܡܥܢ; Cod. Flor. hat keinen diakrit. Punct. — ܥܡܕܝ] So auch die and. Codd. u. Psch.; Wh. hat ܥܡ nicht. 21. ܒܝܫ] Cod. Vat. A. ܚܫ mit d. Psch. 22. ܚܕܘܥܡ] S. d. Anmerk. zu I, 19. 23. ܒܥܡܕ] Wh. u. die and. Codd. ܒܥܡܡ. 24. ܚܟܐ ܒܥܡܕ] Vgl. oben zu VII, 4. 25. ܚܥܡ] Die and. Codd. u. Wh. (vgl. dessen Anmerk. S. 631.) ܚܥܡ. 28. ܗܘ] Wh. ܚܡ, übersetzt aber „*iis*“, hat also wahrscheinlich ܗܘ gelesen. 29. ܐܙܠ ܒܒܗ] So sämmtl. Hdschrr. Unrichtig Wh. ܐܙ ܒܒ. 33. ܚܒܝ ܐܒ] Ebenso die and. Hdschrr.; Wh. ܐܙ ܚܒ. 34. ܒܕܘ] Cod. Flor. ܒܕܘ, wie d. Psch. 35. ܒܘ] Cod. Vat. A. ܒܢ. 39. ܗ ܚܒܕ] So auch d. Psch.; Wh. u. die beiden and. Codd. haben ܗ nicht.

Cap. XI, 1. 2. 20. 45. ܒܕܡ u. ܕܡ] Ebenso Cod. Flor. u. Vat. A.; Wh. ܒܡܡ u. ܡܡ, V. 20. ܡܡ, V. 19. 28. 31. 32. aber ܡܡ.

---

*) Iohannes Bar-Susan, Patriarch der Iacobiten, gest. zu Amida i. J. Chr. 1073. Ueber ihn vgl. Assem. Bibl. orient. II, 143. 317. 355. Bar-Hebraei Chron. S. 252. Z. 12 f.

2.] Cod. Vat. A. (Sing., wie d. Psch.) 5.] Wh. u. d. and. Codd. . 7.] Vat. A. mit d. Psch. 8.] So nur dieser Cod.; die and. u. Wh., wie d. Psch., (Gr. νῦν). ist offenbar Schreibfehler st. . — 8. 19. 31. 33. 36. 54. 55.] S. oben zu II, 18. 10.] Wh. u. die and. Codd. . 13.] Ebenso d. Psch.; Wh. u. die and. Codd. . —] Ebenso die and. Hdschrr.; Wh. , wie d. Psch. 17.] Die and. Hdschrr. u. Wh. . 18. 55.] Wie ob. zu I, 19. 20.] Auch d. Psch.; Wh. . 25.] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. mit d. Psch. 29.] Cod. Vat. A. . 31.] So auch die and. beiden Hdschrr. Bei Wh. fehlt . 37.] Cod. Vat. A. . 38.] Cod. Vat. A. , wie d. Psch. 40.] Wh. (Druckfehler). 41.] Ebenso die and. Hdschrr., nur st. . Wh. , indem ausgelassen ist. 42.] Ebenso d. Psch. Die and. Codd. u. Wh. . 43.] Auch Wh. u. Cod. Flor., sowie d. Psch.; Cod. Vat. A. . 44.] Wh. . 47.] Vat. A. . 48.] Cod. Flor. , am Rande aber . —] Flor. . 49.] Wh. u. d. and. Codd. , mit vorgesetztem . 50.] Ebenso Vat. A.; Flor. . Wh. , ohne , wie d. Psch. 53.] Wh. . —] Cod. Flor. . 57.] Sämmtl. Hdschrr. u. Psch.; Wh. . —] Auch d. Psch. Die and. Codd. u. Wh. haben nicht.

Cap. XII, 2.] Die Hdschr. unrichtig st. , wie die and. Codd. u. Wh. haben, und darnach von mir verbessert worden ist. 3.] Sing., wie die Psch.; Wh. u. die and. Hdschrr. . 4.] So hier die Hdschr., wie Wh. u. d. Psch. Oben VI, 71. . Vgl. die Anmerk. z. d. St. 9.] So sämmtl.

Hdschrr.; Wh. mit d. Psch. ... — ...] S. ob. zu II, 18. — ...] Ebenso die beiden and. Codd.; Wh. unrichtig ..., da ... schon vor ... steht. Vgl. V. 10. 12. ...] Auch die and. Hdschrr.; Wh. ... — ...] S. die Bemerk. zu I, 19. 18. ...] Wh. u. die and. Codd. ... Das Verb. steht bei ... oft im Plur. 19. ...] Auch Cod. Flor. u. d. Psch.; Wh. u. Vat. A. ... 22. ... u. ...] Wie oben zu I, 41. u. 44. 23. ...] So auch Wh. u. die Psch.; Cod. Flor. u. Vat. A. ... 24. ... — ...] So auch Wh.; Cod. Flor. u. Vat. A. ... — ..., ohne ... am Ende, wie häufig in alten Hdschrr. Ebenso gleich darauf ... für .... — ...] Auch die beiden and. Codd.; Wh. .... In der krit. Anmerkung S. 632 sagt er aber: „post ... inserui ... ex Bars.“ — ...] Wh. u. die and. Hdschrr. ... — ...] Dem Griech. *πολὺν καρπὸν* entsprechend. Wh. u. die and. Codd. ..., wie d. Psch. 26. ...] Auch d. Cod. Flor. ...; Wh. .... 28. Nach ... findet sich bei White der Zusatz ..., welcher das Griech. *λέγουσα* ausdrückt, das in einigen Hdschrr. nach *οὐρανοῦ* gelesen wird. Weder dieser Cod., noch der Flor., u. Vat. A. haben jene Worte, in dem letzteren sind sie jedoch am Rande angemerkt. 29. ...] Cod. Flor. .... 33. ...] So auch d. Psch.; Wh. u. die beiden and. Codd. .... 35. ...] So auch Wh. Im Cod. Flor. u. Vat. A. wird, wie in d. Psch., ... gelesen. 39. ... ...] ..., das auch in den beiden and. Hdschrr. steht, hat Wh. nicht. — ...] Cod. Vat. A. .... 43. ...] Vat. A. ... ... — ...] Ebenso Wh. u. Vat. A.; Cod. Flor. .... — ...] Dazu im Cod. Vat. A. am Rande ..., wie in d. Psch. gelesen wird. 46. ...] Ebenso die beiden and. Hdschrr. u. d. Psch. Bei Wh. ist ... ausgelassen. 47. ...] Auch Cod. Flor.; Wh. u. Vat. A. ..., wie d. Psch. .... 49. ...] Vat. A. ..., wie auch XIV, 26. — ...] Die and. Codd.

u. Wh., wie auch d. Psch., ܐܡܪ. 50. ܟܠܝ] Auch Wh.; Cod. Flor. u. Vat. A. ܒܝ. — ܒ̈ ܐ̈ ܐ̈] So auch d. Psch.; Wh. u. die beiden and. Hdschrr. ܒ̈ ܐ̈ ܐ̈.

Cap. XIII, 1. ܒ̈] Ebenso Wh. u. Cod. Flor.; Cod. Vat. A. mit d. Psch. ܒ. 2.] Cod. Flor. u. Vat. A. , Wh. . Vgl. VI, 71. XII, 4. 3.] Wh. u. d. and. Hdschrr. , wie d. Psch. —] Sämmtl. Hdschrr. Falsch White . Vgl. dessen krit. Anm. zu d. St. S. 633. 6. 24. 36.] Auch so die and. Hdschrr.; Wh. , V. 8. 9. 37. aber auch . —] Ebenso Flor. u. Vat. A.; Wh. . —] Wh. ܐ̈ ܐ̈, wie d. Psch. Die beiden and. Hdschrr. haben ܐ̈ gleichfalls nicht. 7.] D. Flor. Cod. . —] Die Flor. Hdschrr. ܐ̈. 8.] Flor. ebenso. Wh. u. hier auch d. Vat. Cod. A. ܐ̈ ܐ̈, wie V. 6. 10.] D. i. Der, welcher sich wäscht (vgl. V, 4.), eine offenbar fehlerhafte Lesart, da das Gr. ὁ λελουμένος ausgedrückt werden soll, statt , wie bei Wh. und in den beiden and. Hdschrr. steht. Psch. (ist die Passiv. Participialform von , dieselbe von). 12. 17.] Cod. Vat. A. . 13.] So sämmtl. Hdschrr.; Wh. (ohne). 20.] Wh. . Im Cod. Flor. zwar auch , aber von einer and. Hand aus gemacht; im Cod. Vat. A. ist hier die Schrift nicht mehr zu lesen. ist aber unzweifelhaft richtiger als , da es das Griech. ἄν oder ἐάν τινα, wie anderwärts, wiedergibt. 21.] Wh. u. . —] Ebenso Wh.; Flor. ; Vat. A. . 26.] Wh. u. die beiden and. Hdschrr. , vgl. d. Anm. zu V. 2. 28.] Ebenso Flor. u. Vat. A., wie auch die Psch.; White . 29.] Vat. A. .

Cap. XIV, 2.] Wh. , wie d. Psch., hat aber in s. Cod. ebenfalls geschrieben gefunden u. aus einem and. vorgesetzt. Vgl. dessen krit. Bemerk. z. d. St. S. 634. 5.] Ob. XI, 16. . Wh. ebenfalls . 7.] Ebenso Cod. Flor., der Gr. Wortstellung *εἰ ἐγνώκειτέ με* ganz entsprechend; Wh. u. Vat. A. , wie d. Psch. 8. , 9.] So auch d. and. Codd.; White u. . 12.] Ebenso die beiden and. Hdschrr. u. d. Psch.; Wh. . —] So auch Flor. u. Vat. A.; Wh. . 16.] Ebenso Flor. u. Vat. A.; Wh. . 17.] D. Cod. Vat. A. . 22.] So hier sämmtl. Codd. Vgl. dagegen XIII, 26. Wh. . —] Die Lesart der Psch.; Wh. u. die beiden and. Codd. . 24.] Cod. Flor . 26.] Cod. Vat. A. (im Gr. *ὁ δὲ*, also richtiger). —] Ebenso d. Flor. Hdschr.; Vat. A. , Wh. . —] Wh. u. Cod. Flor. ; Vat. A. mit d. Psch. . —] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. . —] In der Hdschr. ist der erste Vocal von deutlich nicht mehr zu erkennen, daher ungewiss, ob oder gelesen werden soll. Dass hier aber , wie ich gesetzt, die allein richtige Form sei, geht einmal daraus hervor, dass durch d. Griech. *ἄν εἴπω* wiedergegeben wird, und oben XII, 49. für *εἴπω* ebenfalls gesetzt ist, auch hier wie dort im Cod. Vat. dafür geschrieben steht, und sodann weil, wollte man mit der Psch., welche hier hat, lesen, dieses (ohne) auf bezogen werden müsste. 27. Nach fehlen in der Hdschr. die Worte , welche bei Wh. u. in d. and. Codd. stehen und daher von mir ergänzt worden sind. 31.] In dem Cod. verschrieben . Cod. Flor. u. Vat. A. , ohne .

Cap. XV, 4. ܒܥܓܥܗ] Ebenso die and. Hdschrr., wie V. 2. u. 5. Wh. ܒܥܚܥܗ. — ܐܬܢ ܡܢ] Die and. Codd. u. Wh. ܐܬܢ ܡܢ. — ܠ ܟ] Auch Flor. u. Vat. A. ܠܐ. Bei Wh. fehlt ܠ. 5. ܒ ܐ] Weder Wh. noch die and. Hdschrr. haben ܒ. 7. ܕ ܒ ܡܢ] Wh. ܕ ܒ ܡܢ. Richtiger Flor. u. Vat. A. ܕ ܠ ܡܢ, Gr. ὃ ἐὰν θέλητε. ܟ drückt d. Griech. ἄν und ἐάν aus, vgl. die Anmerk. zu XIII, 20. XIV, 26. 12. ܒ] Bei Wh. verdruckt ܒ. 15. ܡܢ] Ebenso die beiden and. Hdschrr.; Wh. ܡܢ. 18. ܕ ܟ] Wh. ܕ ܟ ܕ ܟ. Vat. A. ebenso, Flor. auch, aber nicht ܕ, sondern ܕ. 19.] So, ܕ ܐ, richtig auch Flor. u. Vat. A., Gr. ὅτι δέ; Wh. ܕ ܐ ܕ ܐ. 20.] Die beiden and. Hdschrr. ebenso. Wh., wie d. Psch., ܐ. —] So auch die and. Hdschrr.; Wh. ܐ. 22.] Falsch d. Cod. Flor. ܐ. —] So auch d. Flor. Hdschr.; Wh. u. der Cod. Vat., wie d. Psch., ܐ. 25.] Wh. ܐ. 26.] Die and. Hdschrr. u. Wh. wie ob. zu XIV, 16. angemerkt steht. —] Wh. u. die and. Codd., wie auch d. Psch., besser ܗ (ἐκεῖνος). 27.] Ebenso die beiden and. Hdschrr.; Gr. καὶ ὑμεῖς δέ. Bei Wh. fehlt ܐ.

Cap. XVI, 2.] Falsch Flor. ܐ. 3.] So ganz recht auch die and. Codd. u. Psch., denn im Gr. steht ὅτι οὐκ ἔγνωσαν; Wh. d. Praesens ܐ. 7.] Wie ob. zu XIV, 16. 8.] Ebenso Wh. u. Vat. A.; Flor. ܐ. 12.] Flor. ܐ ܐ. —] Auch Wh. Im Cod. Flor. u. Vat. A. fehlt ܐ. 15.] Im Cod. Vat. A. fehlt ܐ. 17.] Ebenso Wh. Die Flor. Hdschr. u. Vat. A. ܕ ܡܢ. 18.] , welches weder bei Wh. noch in einer der and. Hdschrr. vorgefunden wird, scheint, da hier auch im Griech. ἡμῖν nicht steht, aus dem vorhergehenden Verse, wo es

auf ܐܙܠ folgt, aus Versehen hinzugefügt worden zu sein. Für ܐܙܠ hat Vat. A. ܐܙܠ, wie d. Psch. 20.] So auch die beiden and. Hdschrr.; Wh. . 21.] Ebenso Wh. Die beiden and. Codd. ܐܙܠ, ohne ܢ am Ende, wie häufig in alten Hdschrr. 27.] So richtig auch die and. Hdschrr. statt ܢܫܩ bei White, denn im Griech. steht φιλεῖ, und φιλεῖν wird in dieser Uebersetzung durch ܢܫܩ, ἀγαπᾷν durch ܪܚܡ (XIII, 34. XV, 9. 12. XVII, 23. 24. 26.) wiedergegeben, vgl. XXI, 15—17. ܢܫܩ, das gleich darauf folgt, drückt das Griech. ἐμὲ πεφιλήκατε aus. 32.] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. .

Cap. XVII, 5.] Auch Wh. u. Vat. A. mit d. Psch.; Cod. Flor. allein richtig ܐܒ, da hier im Griech. πάτερ gelesen wird. —] Sämmtl. Codd.; bei Wh. ist ܐ ausgelassen. 6.] Unrichtig die Flor. Hdschr. . —] Die Hdschr. , unstreitig ein Schreibversehen. Ich habe die Lesart der and. Codd. u. White's aufgenommen. 7.] Die Hdschr. . Nach den and. Hdschrr. u. Wh., sowie d. Griech., in welchem καὶ hier nicht steht, habe ich ܘ weggelassen. 11.] Ebenso Flor.; Vat. A. , und am Rande . Wh. . 13.] So nur diese Hdschr.; die beiden and. u. Wh. , wie auch d. Psch. 20.] Die and. Codd. u. Wh. haben mit Recht nicht, da der Griech. Text davon nichts enthält. Am Rande des Cod. Vat. A. steht jedoch zu vermerkt . 21.] Auch Cod. Vat. A.; Wh. u. Flor., wie d. Psch., . 24.] So richtig auch die Flor. Hdschr., wie Mt. XIII, 35., XXV, 34., wo in einer Randbemerkung ausdrücklich der Sing. angezeichnet ist, da im Griech. πρὸ καταβολῆς gelesen wird. Wh. u. Cod. Vat. mit der Psch. d. Plur. . 25.] Vat. A. .

Cap. XVIII, 1.] Cod. Flor. . 2.]

Sämmtl. Hdschrr. Falsch White ... 3. ...] Wh. u. die beiden and. Codd. .... — ...] Auch die and. Hdschrr.; Wh. .... 4. ...] Nach der Lesart *'Ιησοῦς δέ.* So auch d. Psch. Wh. u. die and. Codd. ..., nach der Lesart *'Ιησοῦς οὖν.* — ...] So ganz recht sämmtl. Hdschrr., Gr. *τὰ ἐρχόμενα.* Falsch Wh. ..., „quae venerant" von ihm übersetzt. 10. ...] Ebenso die and. Hdschrr. Unrichtig Wh. .... — ...] Vat. A. .... 12. ...] Sämmtl. Hdschrr. ...; Wh. .... — ...] Ebenso Flor. u. Vat. A.; Wh. .... 14. 20. 31. 33. 36. 38. 39. ...] Wie oben zu II, 6. 15. 25. ...] Die beiden and. Codd. ebenso; Wh. ..., V. 16. 17 ff. aber .... 16. ...] Dazu am Rande: ..., u. am Rande des Cod. Vat. A. .... 17. ...] Vat. A. ...; Wh. ...; Flor. ..., ohne ..., welches aus der Psch. aufgenommen worden zu sein scheint. 18. ...] Auch Wh. u. Vat. A. nach der Lesart *καὶ ὁ Πέτρος*; Flor. ohne ..., nach der gewöhnlichen Lesart. 21. ...] Ebenso Flor. u. Vat. A. Falsch Wh. .... 26. ...] Unrichtig Wh. .... 28. ... u. ..., V. 33. ..., XIX, 9. ...] Cod. Flor. ..., Vat. A. V. 28. nicht mehr zu lesen, V. 33. u. XIX, 9. wie Flor.; Wh. .... 29. ...] Bei Wh. ..., verdruckt, denn er übersetzt „exivit". — ...] Wh. hier ..., anderwärts aber ..., wie auch Vat. A.; Flor. immer .... 30. ...] Im Cod. Vat. A. fehlt .... 31. ...] Wh. u. die and. Hdschrr. ..., wie d. Psch. — ...] Flor. .... 33. ...] Die and. Hdschrr. ebenfalls ... (Gr. *ὁ Πιλᾶτος*), das von Wh. ausgelassen worden ist. 37. ...] So auch d. Psch.; Wh. u. die and. Codd. .... 39. ...] Sämmtl. Hdschrr. Falsch Wh. ..., denn im Griech. steht *ἔστιν δέ.* 40. ...] Flor. ..., Vat. A. ..., Wh. ....

Cap. XIX, 2.] Flor. u. Vat. A. ; Wh. . —] Ebenso die and. Codd. u. Psch.; Wh. , d. Griech. *στέφανον*. 3. 12. 14. 21.] S. ob. zu II, 6. 3.] Ebenso Flor. u. Vat. A.; Wh. , welches Wort im Cod. Vat. A. am Rande steht. 4.] Auch Vat. A. u. Psch.; Wh. u. Cod. Flor. . 5.] Auch die Flor. Hdschr.; Wh. u. Vat. A., wie d. Psch., . 6.] Wh. u. die and. Codd., sowie d. Psch. . 11.] So auch die beiden and. Hdschrr.; Wh. mit der Psch. . 12.] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. . —] Ebenso die and. Codd.; Wh. . 13.] Nach d. Lesart *τῶν λόγων τούτων*. Wh. u. die and. Codd. , Gr. *τοῦτον τὸν λόγον*. —] Flor. u. Vat. A. ebenfalls ; Wh. . 14.] Wie d. Psch.; Wh. u. die and. Codd. . 15.] Wh. u. die and. Codd., wie d. Psch., . 20.] So auch Flor. u. Vat. A., dem Griech. *πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων* ganz getreu. Wh., wie d. Psch., . —] So auch Wh.; Cod. Flor. . 21.] Ebenso d. Psch.; Wh. u. die and. Hdschrr. . 23. u. gleich darauf] Flor. ; Wh. u. Vat. A. . Ebenso V. 24. —] Wie d. Psch.; Wh. u. Vat. A. , Flor. . 25.] Wh. u. die and. Hdschrr. , wie auch die Psch. —] Flor. ebenfalls , Vat. A. , und dazu beide am Rande *Κλεωπα*, Wh. , Psch. . 26.] Ebenso Flor. u. Vat. A., sowie d. Psch.; Wh. . 27.] Cod. Flor., wie XIII, 7., . 27. 28.] Wie d. Psch.; Wh. u. die and. Codd. . 29.] Ebenso Flor. u. Vat. A.; Wh. . 30.] Wh. u. die and. Codd. . 31. 38. 40. 42.] Wie ob. zu II, 6. —] Wh. u. die and. Hdschrr. der Griech. Wortstellung entsprechender

ⲛⲉⲓⲥⲏⲗ ⲛⲁⲓ. 32. ⲛⲁⲙⲉⲛⲉ ⲉⲛ ⲟⲩⲟⲛ] So auch Flor. u. Vat. A., Griech. *καὶ τοῦ μὲν πρώτου*; Wh. unrichtig ⲛⲁⲙⲉⲛⲉ ⲛⲥⲁⲓ ⲟⲩⲟⲛ. 34. ⲛⲉⲙⲙⲁⲩ] Ebenso Flor. u. Vat. A.; Wh. ⲛⲁⲙⲁⲩ. 35. ⲟⲩⲟ] Psch. ebenso. Wh. u. die beiden and. Codd. ⲟⲩⲟ (*κἀκεῖνος*). 38. ⲛⲁⲧⲟⲩ] Auch Flor. u. Vat. A., wie d. Psch.; Wh. ⲙⲡⲉⲣⲛⲁⲧⲟⲩ. — ⲛⲁⲩ] Vat. A. ⲛⲁⲓ. 40. ⲛⲟⲩⲟⲩⲙⲟⲩ] Wh. ⲛⲟⲩⲙⲟⲩ (Druckfehler).

Cap. XX, 2. ⲛⲟⲩⲟⲩⲟⲩⲟ] Auch Cod. Flor.; Wh. u. Vat. A., wie d. Psch., ⲛⲟⲩⲟⲟⲟ. 4. 6. ⲙⲟⲩⲙⲟ] Ebenso die and. Codd.; Wh. ⲙⲟⲩⲙⲟⲟ. 5. ⲛⲁⲓ] Wie die Psch.; Wh. u. die and. Codd. ⲛⲁⲓ. 6. ⲛⲁⲩ] Flor. ebenso, wie d. Psch.; Wh. u. Vat. A: ⲛⲁⲓⲟ. 7. ⲛⲉⲩⲉⲩⲟⲟⲟⲩ] Sämmtl. Hdschrr.; Wh. mit d. Psch. ⲛⲉⲩⲟⲟⲟ. — ⲛⲟⲩ ⲛⲟⲩⲟⲩⲛⲉ] Wh. u. die and. Codd. ⲛⲟⲩ ⲛⲁⲩ. 11. ⲙⲛⲧⲣ] Sämmtl. Codd.; Wh. ⲙⲁⲣⲟ. 15. ⲛⲉ ⲙⲡⲣ] Wie Wh. u. d. Psch.; Cod. Flor. ⲛⲉ ⲙⲡⲣ; Vat. A. ⲛⲉⲙⲡⲣ. — ⲛⲟⲩⲙⲛⲧⲥ] Die Hdschr. unrichtig ⲛⲟⲩⲙⲛⲧⲥ (2. P. f.), von mir nach d. and. Hdschrr. u. Wh. verbessert. 17. ⲛⲛⲉⲣⲟ] Auch Wh.; Flor. u. Vat. A. ⲛⲉⲣⲟ, ohne ⲛ. Vgl. die Bemerk. zu XVI, 21. — ⲙⲙⲁⲣⲧ] Die and. Codd. u. Wh. ⲙⲙⲁ, ohne ⲣ. 19. ⲛⲉⲩⲙⲛⲧ] S. oben zu II, 6. — ⲛⲉⲣⲟ] Auch Wh. u. Vat. A., wie d. Psch.; Flor. ⲛⲉⲟ. 24. 26. ff. ⲙⲟⲩⲧ] Flor. ⲙⲟⲟⲩ, Wh. u. Vat. A. ⲙⲟⲟⲩ. 25. ⲛⲓ ⲛⲥⲟⲟ] Sämmtl. Hdschrr. u. auch d. Psch. Wh. hat ⲛⲓ ausgelassen. 26. ⲛⲧⲟ] Wie d. Psch.; Wh. u. die and. Codd. ⲛⲧⲟ. 27. ⲛⲥⲉⲩⲟⲩ] Flor. ⲛⲥ ⲙⲁ, wie ob. XIII, 7. XIX, 27. ⲛⲥⲙⲁ. 29. ⲛⲥⲙⲟⲩ] Ebenso d. Psch.; Wh. u. die beiden and. Hdschrr. ⲛⲥⲙⲁ. 31. ⲛⲥⲉⲙⲉⲩⲉ] Wie d. Psch.; Wh. u. die and. Codd. ⲛⲥⲙⲉ. — ⲛⲥⲉ] Flor. ⲛⲥⲉⲟ.

Cap. XXI, 1. ⲙⲙⲁⲛⲧⲉⲩⲉ] Ob. VI, 1. 23. ⲙⲙⲁⲛⲧⲉⲩⲉ. Wh. u. Vat. A. gleichfalls ⲙⲙⲁⲛⲧⲉⲩⲉ, Flor. ⲙⲙⲁⲛⲧⲉⲩⲉ. 2. ⲙⲙⲟⲩⲧ] Wie zu XX, 24. — ⲛⲁⲩⲛⲁⲩⲧ] Ob. I, 46. ⲛⲁⲩⲛⲁⲩ. Flor. u. Vat. A. ⲛⲁⲩⲁⲩⲟ, Wh. ⲛⲁⲩⲁⲩⲟ. 7. 11. ⲙⲟⲩⲙⲟ] Auch die and. Codd.; Wh. ⲙⲟⲩⲙⲟⲟ. 9. ⲛⲥⲁⲓ] So habe

ich mit Wh. u. den beiden and. Hdschrr. gesetzt statt ⸢ⲙ̀ⲡⲉ⸣, wie in dem Cod. fehlerhaft steht. — ⲉⲧⲉⲡⲉϥ] Sämmtl. Hdschrr. u. auch d. Psch. Falsch Wh. ⲉⲧⲉⲧⲉϥ. 10. ⲁⲃⲁ⸣] Cod. Flor. ⲁⲃⲁⲟ (Psch. ⲁⲃⲁⲟ). — ⲉⲃⲟⲗ ⲛ̀ⲛⲓⲙ] Wie d. Psch.; Wh. u. die and. Hdschrr. ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ (Gr. ἀπὸ τῶν ὀψαρίων). 12. ⲗⲟⲟⲩ ⲁⲩⲧⲁⲙⲟ ⲛ̀ⲧⲉⲩⲥⲟⲩⲛⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲟ] Wh. u. die beiden and. Hdschrr. der Griech. Wortstellung οὐδεὶς δὲ (wie in einigen Hdschrr. gelesen wird) ἑτοίμα τῶν μαθητῶν ganz angemessen ⲁⲩⲧⲁⲙⲟ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲛⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲉⲃⲟⲗ ⲗⲟⲟⲩ. 15. 16. 17. ⲛⲁⲩ] Flor. u. Vat. A. ebenfalls ⲗⲁ, Wh. ⲗⲁⲓ. 15. ⲁⲓ⸗ⲡⲟⲩⲱⲛϩ] Wie die Psch. Richtiger Wh. u. die beiden and. Hdschrr. ⲁⲓ ⲥⲟⲩⲱ, denn im Griech. steht ἀγαπᾷς, und ἀγαπᾷν wird in dieser Uebersetzung immer durch ⲉⲣⲁⲓ⸗ gegeben. Vgl. meine Bemerk. zu XVI, 27. — ⲕⲉ ⲛⲓⲃⲱⲗ] Auch Cod. Flor. mit der Psch.; Wh. u. Vat. A. ⲛⲓⲃⲱ, ohne ⲗⲉ, welches auch im Griech. nicht gelesen wird. 20. ⲛ̀ⲥⲙⲟⲩϯ] Vat. A. ⲛⲁⲥⲙⲟⲩϯ. 21. ⲁⲃⲁ⸣] Auch Flor. mit der Psch.; Wh. u. Vat. A. ⲁⲃⲁ⸣. 23. ⲟⲩⲟ ⲛ̀ⲧⲉⲩⲥⲟⲩⲛⲓ] Sämmtl. Hdschrr. gemäss dem Griech. ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος; Wh. mit d. Psch. ⲛⲁⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲟⲩⲟ. 25. ⲕⲁⲓ ⲉⲓⲛⲉ⸗] Wh. u. die and. Codd. ⲉⲓⲛⲉ ⲙⲙⲟⲥ ⲙⲙⲟ. — ⲙⲙⲟ⸣, welches Wort Wh. am Ende dieses Verses hat, steht in keiner der drei Hdschrr.

Dass die in dem Codex Angelicus enthaltene Uebersetzung von dem von White herausgegebenen und in den drei von mir verglichenen Handschriften meistentheils gleichlautenden Hharklensischen Texte öfter und bisweilen auffallend abweiche, habe ich schon oben S. 3. bemerkt. Fassen wir nun die aus jener Hdschr. Cap. I—V. beigebrachten Varianten genauer ins Auge, so finden wir, wenn auch einige derselben, wie I, 13. ⲛⲓⲙⲉⲧⲣⲉϥⲥⲱⲙⲁ ⲛ̀ⲥⲁⲣⲝ ⲛⲁⲓ statt ⲛⲓⲙⲉⲧⲣⲉϥⲥⲱⲙⲁ ⲛ̀ⲥⲁⲣⲝ ⲉ ⲛⲁⲟ (οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός), wo auch in d. Psch. ⲉ ⲛⲁⲟ steht; I, 22. ⲉⲃⲁ⸣ st. ⲟⲩⲃⲁ⸣; II, 20. ⲁⲓ⸗ⲙⲉⲙⲉ st. ⲟⲩ ⲁⲓ⸗ⲙⲉⲙⲉ (Gr. αὐτὸν, Psch. ebenfalls ⲟⲩ); IV, 6., wo die Worte ⲛⲁⲟⲩ ⲛⲁⲛⲟⲩⲥ ⲉ (Psch. ⲛⲁⲟⲩ ⲙⲙⲁ ⲉ) ausgelassen sind;

IV, 14., wo ܠ vor ܒܬ, und IV, 42., wo ܐܢܐ nach ܝ ܕܐܡܪ fehlt, das die Psch. ebenfalls hat, u. a. in Versehen des Abschreibers, dergleichen in allen Hdschrr. vorkommen, ihren Grund haben mögen, dass diese Uebersetzung

1) in nicht wenigen Stellen, welche in der Hharklensischen Version nach dem Griechischen verbessert und genauer gegeben worden sind, der Pschito treu geblieben ist. Dahin

I, 24. ܩܕܡ, wie d. Psch., Hharkl. ܩܕܡܐ.

„ 31. ܒܬܪܝ, „ „ „ „ ܒܬܪ ܕ.

„ 37. ܐܫܡܥܘ, „ „ „ „ ܘܐܫܡܥܘ, Gr. καὶ ἤκουσαν αὐτοῦ.

„ 46. ܒܬܒ, „ „ „ „ ܒܬܒ, Gr. καὶ οἱ προφῆται.

„ 47. ܐܬܐ, „ „ „ „ bei White ebenso, die 3 Hdschrr. aber ܐܬܐ, Gr. καὶ ἴδε.

II, 1. ܐܡܪ, „ „ „ „ ܠܡܫܐ.

„ 17. ܒܬܒ, Psch. ܒܡ, „ ܒܬܒ, Gr. ὅτι γεγραμμένον.

III, 7. ܟ ܠ ܒܝ ܕ ܐܬܐ ܠ, wie d. Psch., Hharkl. ܟ ܠ ܒܝ ܕ ܐܬܐ ܠ.

„ 11. ܦܪܝ, wie d. Psch., die Hharkl. Hdschrr. ܟܬܒ u. ܟܬܒ.

„ 30. ܐܢ, „ „ „ „ ܐ, Gr. ἐμέ.

IV, 4. ܝ ܗܘ, „ „ „ „ ܗܘ ܝ, Gr. δὲ αὐτόν.

„ 5. ܒ ܕ ܐ ܕ, „ „ „ „ ܒ ܕ ܐ ܕ.

„ 25. ܒ ܕ ܐ, Psch. gleichfalls ܐ, Hharkl. ܒ ܕ ܐ.

V, 12. ܒ ܕ ܐ, wie d. Psch., Hharkl. ܒ ܕ ܐ.

„ 16. ܒ ܕ ܐ ܠ ܝ ܕ ܐ, „ „ „ „ ܠ ܝ ܕ ܐ ܒ ܕ ܐ.

„ 38. ܐ ܒ ܝ, auch d. Psch. ܐ, Hharkl. ܐ.

„ 39. ܩܕܡ, wie d. Psch., Hharkl. ܩܕܡܐ.

„ 42. ܐ ܕ ܐ ܡ, „ „ „ „ ܕ ܐ ܡ.

„ „ ܩ ܕ ܕ ܐ ܐ ܕ, „ „ „ „ ܩ ܕ ܕ ܩ ܕ ܐ ܐ ܕ, Gr. οὐκ ἔχετε ἐν ἑαυτοῖς.

2) in anderen Stellen weder mit der Hharklensischen Version, noch mit der Pschito übereinstimmt. So

I, 9. ܠܥܝ ܘܐ, Hharkl. u. Psch. ܠܥܝ, ohne ܘܐ.

„ 22. ܥܡܡ̈ܝ ܕ̈ ܐܡܪ, Hharkl. ܥܡܡ̈ܝ ܐܡܪ, dem Griech. *ἵνα ἀπόκρισιν* entsprechend.

„ 32. ܐܒܘ ܐܡܪ ܐܡܪ ܒ, „ ܐܒܘ ܒ ܐܡܪ ܐܡܪ, wie im Griech.

II, 11. u. IV, 46. ܐܫ̈ ܒܘ ܟܦܪ, „ ܐܫ̈ ܟܦܪ, wie auch d. Psch.

„ 18. ܐܝ ܒܟ ܐܡܪ ܟܦܪ, „ ܐܝ ܒܟ ܐܡܪ ܟܦܪ, Gr. *ὅτι ταῦτα ποιεῖς.*

„ 19. ܐܬ ܐܐܢ ܠ, „ ܐܬ ܐܐܢ.

„ 23. ܐܘܐ ܐܡܢ ܘܝ ܒ, „ ܐܘܐ ܐܡܢ ܒ, Gr. *ὡς δὲ ἦν.*

III, 4. ܒ ܐܟܐ ܐܡܢ ܒ ܐܒ, „ ܐܟܐ ܐܡܢ ܒ ܒ ܐܒ.

„ 5. ܐܒ ܐܐܬ ܒ, „ ܐܬ ܒ, Gr. *ἀπεκρίθη Ἰησοῦς.* Cod. Ang. nach der Lesart *ἀπεκρ. Ἰησ. καὶ εἶπεν*, also ܐܒ st. ܐܒ.

„ 8. ܒ ܠ, „ ܒ ܟ.

„ 12. ܐܡ ܐܡ, „ ܐܡ.

„ 14. ܐ ܐ ܐ, „ ܐ ܐ, der Gr. Wortstellung *ὑψωθῆναι δεῖ* gemäss.

„ 18. ܐ ܟ ܐ ܠ, Auch Vat. A. ܐ. Die and. Codd. nicht ܐ, wie auch im Griech. *εἰς αὐτὸν* hier nicht steht.

„ 19. ܠ ܐ ܒ, Hharkl. ܠ ܐ ܕ̈ ܐ, Gr. *αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις.*

„ 32. ܐ ܠ ܐ. „ ܐ ܠ ܐ, Gr. *καὶ ὃ ἑώρακεν καὶ ἤκουσεν.* Auch d. Psch. hat d. Praeter.

IV, 6. ⲡⲁⲣ ϩⲓ ⲗⲟⲩ ⲟⲩⲁⲁⲣ ⲗⲁⲁⲉⲟ, Hharkl. ⲡⲁⲣ ⲗⲟⲩ ⲟⲩⲁⲁⲣ ⲗⲁⲁⲉⲟ, Gr. *ὥρα ἦν ὡς.*

„ 7. ⲗⲁⲁⲣ ⲗⲟⲩ ⲗⲓⲓⲣ, „ ⲗⲁⲁⲣ ⲗⲓⲓⲣ, Gr. *ἔρχεται γυνή.*

„ 19. ⲗⲁ:ⲁⲁⲉ ⲗⲁⲁⲣ ⲟⲟⲩ, „ ⲗⲁⲁⲣ ⲟⲟⲩ, und dabei nicht ⲗⲁ:ⲁⲁⲉ, was auch im Griech. nicht steht.

„ 37. ⲟⲩⲟⲁⲁⲣ ⲓⲛⲥ ⲙⲡⲉⲓⲣⲓ, „ ⲟⲩⲟⲁⲁⲣ ⲙⲡⲉⲓⲣⲓ, Gr. *ἄλλος ἐστίν.*

„ 38. ⲉⲣⲁⲕⲟⲩ ⲙⲁⲁⲉ ⲛⲁ ⲉⲣⲁⲓ ⲉⲁⲁⲣ ⲉⲛ. „ ⲉⲣⲁⲓ ⲉⲣⲁⲕⲟⲩ ⲙⲁⲁⲉ ⲉⲁⲁⲣ, genau nach dem Griech. *καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε.*

V, 1. ⲗⲟⲟⲩ ⲁⲁⲣ, „ ⲗⲟⲟⲩ ⲟⲩⲟⲁⲁⲣ.

„ 4. ⲙⲁⲗ ⲉⲛ, „ ⲙⲁⲗ.

„ „ ⲗⲟⲟⲩ ⲡⲉⲙⲡⲓ ⲛⲓ, „ ⲗⲟⲟⲩ ⲡⲉⲙⲡⲓ ⲛⲓ.

„ 5. ⲗⲁⲃⲥⲁⲁⲉ ⲟⲛ ⲗⲟⲟⲩ ⲁⲁⲣ, „ ⲗⲁⲃⲥⲁⲁⲉ ⲗⲟⲟⲩ ⲟⲩⲟⲁⲁⲣ.

„ 6. ⲟⲩⲁⲙⲁ ⲉⲛ ⲙⲛⲁ, „ ⲙⲁ ⲉⲛ ⲙⲛⲁ.

„ 7. ⲁⲁ:ⲁⲁⲁⲁⲁⲁ ⲟⲓⲉ, wie V. 4., „ ⲁⲁ:ⲁⲁⲁⲁⲁⲁ.

„ 11. ⲁⲃⲉ ⲟⲩ (*ἀπεκρίθη*), „ ⲁⲃⲉ ϩⲓ ⲟⲩ, nach der Lesart *ὁ δὲ ἀπεκρίθη.*

„ 14. :ⲁⲁ/ⲟ. „ :ⲁⲁ/ⲟ, Gr. *καὶ εἶπεν.*

„ 18. ⲗⲟⲗⲗ :ⲁⲁ/, „ ⲗⲟⲗⲗ ⲗⲟⲟⲩ :ⲁⲁ/.

„ 30. ⲁⲁ: ⲁⲁⲥ, „ ⲁⲁ: ⲗⲁⲥ.

„ 43. ⲗⲁ/: ⲗⲁⲁⲁ, „ ⲗⲁ/: ⲟⲩⲁⲁⲁ.

Und 3) im Vergleich mit dem von White gegebenen und in den uns bekannt gewordenen Hdschrr. überlieferten Texte der Hharkl. Version dieser letzteren an Genauigkeit und Treue weit nachsteht.

Da nun die Hharkl. Uebersetzung bekanntlich keine durchaus neue, sondern die nach 2—3 bewährten Griech. Hdschrr. verbesserte und um-

gearbeitete Philoxenianische ist*): so trage ich kein Bedenken, jene in dem Codex Angel. befindliche für diese ältere, von Thomas aus Hharkel (Heraclea) noch nicht revidirte Philoxenianische Version zu halten. Die Nachschrift, welche der Codex enthält, trägt, wie ich schon oben S. 3 f. erwähnt habe, die Kennzeichen einer anderen Hand, und ist aller Wahrscheinlichkeit nach aus einer Hdschr. der Hharkl. Version später hinzugefügt worden, was ja auch dem S. 4. angeführten Codex der Pschito begegnet ist.

---

*) Vgl. m. Abhandlung De Charklensi N. T. translatione Syriaca (Vratisl. 1837.) S. 9 f., wo ich mit deutlichen Worten gesagt, dass aus dem Beigebrachten sich ergebe: „Thomam Charklensem seculo epochae nostrae exeunte sexto et ineunte septimo vixisse et Mabugi fuisse episcopum; inde profugum Aegyptum petiisse et Alexandriae in sacro, quod ibi florebat, Antonianorum monasterio habitantem operae plurimum studiique in *reficienda emendandaque* Syriaca Novi Foederis *interpretatione Philoxeniana* consumpsisse. Quod negotium ita persequutus est, ut Philoxenianam translationem ad optimorum codd. Graecorum fidem — quam accuratissime corrigeret, emendaret Graecaeque fidei redderet, descriptum deinde exemplum perpetua emendatione adornatum denuo recognosceret opusque a. Seleuc. 927., Chr. 616. confectum in publicum ederet.“ Wenn daher de Wette in s. Lehrb. der hist.-krit. Einleit. in die kan. Bücher des N. T., 5te Ausg. (Berl. 1848.) S. 18. behauptet: „Nicht eine Bearbeitung der philoxenianischen Uebersetzung, sondern eine neue sieht in ihr G. H. Bernstein de Charkl. N. T. vers. Syr. p. 10., und zwar auf dem Grunde von Gregor. Bar.-Hebr. praef. horrei mysteriorum“, so kann diese Behauptung nur auf einem Missverständnisse beruhen, vielleicht durch die darauf folgende Bemerkung veranlasst, dass die Syrer die Hharkl. Ausg. oder Uebersetzung als eine neue betrachten, und „*tertiam* a Simplici, *secundam* a Philoxeniana“ nennen. — Viel Unrichtiges und mitunter Fabelhaftes trägt Hug in der 4ten Ausg. s. Einleit. in d. Schriften des N. T. Th. I. (Stuttg. u. Tübing. 1847.) S. 330 ff. über diese Uebersetzung vor, und diess mit einer Zuversicht, als ob das von ihm Gesagte ausgemachte Wahrheit wäre.

Ist meine Annahme gegründet, so wäre jene ältere, i. J. Chr. 508. vollendete und bisher unbekannt gebliebene Philoxenianische Uebertragung aufgefunden und somit der Aufforderung des Hrn. Dr. Hahn bei der Beurtheilung der Lachmann'schen Ausg. des N. T. (in d. Berl. Jahrbb. 1837. No. 92. S. 735.), dass ich meine Forschungen auf das Florent. Mspt., welches wahrscheinlich die reine Philoxeniana (nach Adler) enthalte, und andere verwandte ausdehnen möchte, um die durch mich entrissene Philoxeniana wieder zu geben, von mir entsprochen worden. In Betracht der mannichfaltigen, aus den mitgetheilten Proben ersichtbaren Mängel, die diese Uebersetzung noch an sich trägt und welche in der Hharkl. Version beseitigt sind, kann ihr indessen kein grosser wissenschaftlicher, sondern hauptsächlich nur ein geschichtlicher Werth zuerkannt werden, wegen welcher Mangelhaftigkeit sie wohl auch durch die hundert u. acht Jahre später, i. J. Chr. 616 erschienene umgearbeitete und vielfach verbesserte Ausgabe des Thomas aus Hharkel bald verdunkelt und gänzlich verdrängt worden ist.

ואחלה לפניך בעד עוני: ועתה יהוה אלהי אתה הטית את עבדך
את הטובה לאמר אתן לו זרע אנשים ועתה יהוה אלהי הוא הטובה
אשר דברת על עבדך ועל ביתו החל וברך את בית עבדך להיות
לעולם לפניך כי אתה יהוה צבאות אלהי ישראל גלית את אזן
עבדך לאמר אבנה לך בית על כן מצא עבדך את לבו להתפלל
אליך התפלה הזאת: ועתה יהוה אתה הוא האלהים ודברת
אל עבדך את הטובה הזאת: ועתה החל וברך את בית עבדך
להיות לעולם לפניך כי אתה יהוה ברכת ומבורך בברכתך בית
עבדך לעולם: ועתה יהוה אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת
ותדבר אל עבדך את הטובה הזאת: ועתה החל וברך את בית
עבדך להיות לפניך לעולם כי אתה יהוה ברכת ומבורך לעולם:
ומדבר יהוה אל נתן לאמר: הלך ואמרת אל עבדי אל דויד כה
אמר יהוה הבית אשר אתה תבנה לי לשבתי: כי לא ישבתי בבית
למיום העלותי את בני ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי
מתהלך באהל ובמשכן: בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל
הדבר דברתי את אחד משבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי
את ישראל לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים: ועתה כה תאמר
לעבדי לדויד כה אמר יהוה צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה מאחר
הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל: ואהי עמך בכל אשר
הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך ועשיתי לך שם גדול כשם
הגדולים אשר בארץ: ושמתי מקום לעמי לישראל ונטעתיו
ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו בני עולה לענתו כאשר
בראשונה: ולמן היום אשר צויתי שפטים על עמי ישראל והנחתי
לך מכל אויביך והגיד לך יהוה כי בית יעשה לך יהוה: כי
ימלאו ימיך והלכת את אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר
יצא ממעיך והכינתי את ממלכתו: הוא יבנה בית לשמי וכוננתי
את כסא ממלכתו עד עולם: אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני אדם:
וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר הסרתי
מלפניך: ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפניך כסאך יהיה
נכון עד עולם: ככל הדברים האלה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דויד:

9. ונביא אשר יתנבא לשלום בבוא דבר הנביא ידע הנביא אשר שלחו יהוה באמת׃ * ס׃ ויקח חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא וישברהו׃
10. ויאמר חנניה לעיני כל העם לאמר כה אמר יהוה ככה אשבר את עול נבוכדנאצר מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים׃ * וילך הנביא לדרכו׃
11. ס׃ ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבר חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר׃ הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה הנה שברתי את עול מלך בבל בעוד שנתים ימים מעל צואר כל הגוים׃ ס׃ וילך ירמיה הנביא לדרכו׃
12. * ויהי דבר יהוה אל ירמיה אחרי שבר חנניה הנביא את המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר׃
13. הלוך ואמרת אל חנניה לאמר כה אמר יהוה מוטות עץ שברת ועשית תחתם מוטות ברזל׃
14. כי כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל עול ברזל נתתי על צואר כל הגוים האלה לעבד את נבוכדנאצר מלך בבל ועבדוהו׃ וגם את חית השדה נתתי לו׃
15. ס׃ ויאמר ירמיה הנביא אל חנניה הנביא שמע נא חנניה לא שלחך יהוה ואתה החבטחת את העם הזה על שקר׃
16. לכן כה אמר יהוה הנני משלחך מעל פני האדמה השנה אתה מת כי סרה דברת על יהוה׃ * ס׃
17. וימת חנניה הנביא בשנה ההוא בחדש השביעי׃ ס׃
18. ס׃ ויהי הדברים אשר שלח ירמיה הנביא את ברוך בן נריה אחרי כתבו את הספר הזה מפי ירמיה לאמר׃ * כה אמר יהוה צבאות אלהי ישראל אליך ברוך׃

ⲉⲓⲥ ⲡⲉⲧⲣⲁ ⲙⲡⲉⲧⲣⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲣⲁⲙⲁⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲙⲟⲣⲣⲁⲓⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲉⲩⲙⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲭ̀ⲣⲓⲥⲧⲟⲥ. 8. ⲙ̀ⲡⲉⲓ. ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲁⲩⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲭ̀ⲣⲓⲥⲧⲟⲥ. * ⲛⲁⲓ ⲛⲉ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲁⲩⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲭ̀ⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲉⲩⲙⲟⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲙⲟⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲣⲁⲙⲁⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲙⲟⲣⲣⲁⲓⲟⲥ ⲉⲧⲣⲁ ⲙⲡⲉⲧⲣⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲣⲁⲙⲁⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲙⲟⲣⲣⲁⲓⲟⲥ ⲡⲉ. ⲉⲓⲥ ⲡⲉⲧⲣⲁ ⲙⲡⲉⲧⲣⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲣⲁⲙⲁⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲙⲟⲣⲣⲁⲓⲟⲥ ⲡⲉ. 7. ⲡⲉ. ⲟⲩⲟϩ ⲛⲓⲙ ⲛ̀ⲧⲁⲩⲛⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ⲙ̀ⲡⲓⲥⲁⲃⲃⲁⲧⲟⲛ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲙⲁⲑⲏⲧⲏⲥ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲭ̀ⲣⲓⲥⲧⲟⲥ ⲉⲧⲣⲁ ⲙⲡⲉⲧⲣⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲣⲁⲙⲁⲓⲁ ⲛ̀ⲧⲉ ⲡⲓⲁⲙⲟⲣⲣⲁⲓⲟⲥ ⲡⲉ. ⲉⲓⲥ ⲡ

لأن هكذا قال الرب: إذ بعد سبعين سنة تمضي لبابل أتعهدكم وأقيم عليكم كلامي الصالح برجوعكم إلى هذا المكان. ١١ لأني أنا عارف الأفكار التي أفكر بها نحوكم يقول الرب، أفكار سلام لا شر لأعطيكم آخرة ورجاء. ١٢ فتدعونني وتذهبون وتصلون إليّ وأنا أستجيب لكم. ١٣ وتطلبونني فتجدونني إذا طلبتموني بكل قلوبكم. ١٤ فأوجد منكم يقول الرب، وأرد سبيكم وأجمعكم من جميع الأمم ومن جميع الأماكن التي طردتكم إليها يقول الرب، وأردكم إلى المكان الذي سبيتكم منه. ١٥ لأنكم قلتم قد أقام لنا الرب أنبياء في بابل. ١٦ لأنه هكذا قال الرب عن الملك الجالس على كرسي داود وعن جميع الشعب الساكن في هذه المدينة، عن إخوتكم الذين لم يخرجوا معكم إلى السبي. ١٧ هكذا قال رب الجنود، هأنذا أرسل عليهم السيف والجوع والوبا وأجعلهم كالتين الرديء الذي لا يؤكل لرداءته. ١٨ وأطاردهم بالسيف والجوع والوبا وأدفعهم لزعزعة في جميع ممالك الأرض، لعنة ودهشة وصفيرا وعارا بين جميع الأمم حيث طردتهم إليها. ١٩ من أجل أنهم لم يسمعوا لكلامي يقول الرب، الذي أرسلت إليهم عبيدي الأنبياء مبكرا ومرسلا فلم تسمعوا يقول الرب. ٢٠ فاسمعوا أنتم كلام الرب يا جميع المسبيين الذين أرسلتهم من أورشليم إلى بابل. ٢١ هكذا قال رب الجنود إله إسرائيل عن أخآب بن قوليا وعن صدقيا بن معسيا الذين يتنبآن لكم باسمي بالكذب، هأنذا أدفعهما ليد نبوخذ نصر ملك بابل فيقتلهما أمام عيونكم. ٢٢ ويؤخذ منهما لعنة لجميع سبي يهوذا الذين في بابل قائلين، يجعلك الرب كصدقيا وكأخآب اللذين قلاهما ملك بابل بالنار. ٢٣ لأنهما صنعا قبحا في إسرائيل وزنيا مع نساء أصحابهما وتكلما بكلام كذب باسمي ما لم آمرهما به أنا عارف وشاهد يقول الرب. ٢٤ وإلى شمعيا النحلامي تكلم قائلا. ٢٥ هكذا قال رب الجنود إله إسرائيل قائلا، من أجل أنك أرسلت باسمك رسائل إلى جميع الشعب الذي في أورشليم وإلى صفنيا بن معسيا الكاهن وإلى جميع الكهنة قائلا، ٢٦ قد جعلك الرب كاهنا عوضا عن يهوياداع الكاهن لتكونوا وكلاء في بيت الرب على كل رجل مهووس يتنبأ فتجعلونه في المقطرة والقيد. ٢٧ والآن لماذا لم تنتهر إرميا العناثوثي الذي يتنبأ لكم. ٢٨ لأنه لهذا السبب أرسل إلينا إلى بابل قائلا، إن السبي طويل. ابنوا بيوتا واسكنوا وغرسوا جنانا وكلوا أثمارها.

4. ٥٥٥٥٥٥٥٥

3. ויכתב על־הלחת כמכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 4. ואפן וארד מן־ההר וארון עשה עצי שטים ואפסל שני לחת אבנים כראשנים ואעל אל־ההר ושני הלחת בידי׃ 5. ואכתב על־הלחת כהכתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר יהוה אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם יהוה אלי׃ 6. ויפן וארד מן־ההר וישם את־הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני יהוה׃ 7. ובני ישראל נסעו מבארת בני־יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ 8. משם נסעו הגדגדה ומן־הגדגדה יטבתה ארץ נחלי מים׃ 9. בעת ההוא הבדיל יהוה את־שבט הלוי לשאת את־ארון ברית־יהוה לעמד לפני יהוה לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ 10. ואנכי עמדתי בהר כימים הראשנים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע יהוה אלי גם בפעם ההוא לא־אבה יהוה השחיתך׃ 11. ויאמר יהוה אלי קום לך למסע לפני העם ויבאו וירשו את־הארץ אשר נשבעתי לאבתם לתת להם׃ 12. ועתה ישראל מה־יהוה אלהיך שאל מעמך כי אם־ליראה את־יהוה אלהיך ללכת בכל־דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את־יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך׃ 13. לשמר את־מצות יהוה וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ 14. הן ליהוה אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל־אשר בה׃ 15. רק באהבת יהוה את־אבתיך לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל־העמים כהיום הזה׃ 16. ומלתם את־ערלת לבבכם וערפכם לא תקשו עוד׃ 17. כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ 18. עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ 19. ואהבתם את־הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים׃ 20. את־יהוה אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ 21. הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את־הגדלות האלה ואת־הנוראת האלה אשר ראו עיניך׃ 22. בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יהוה אלהיך ככוכבי השמים לרב׃

* XX, 1. ואהבת את־יהוה אלהיך ושמרת משמרתו וחקיו ומשפטיו ומצותיו כל־הימים׃ 2. וידעתם היום כי לא את־בניכם אשר לא־ידעו ואשר לא־ראו את־מוסר יהוה אלהיכם את־גדלו את־ידו החזקה ובזרעו הנטויה׃ 3. ואת־אתתיו ואת־מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך־מצרים ולכל־ארצו׃ 4. ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את־מי ים־סוף על־פניהם ברדפם אחריכם ויאבדם יהוה עד היום הזה׃ 5. ואשר עשה לכם במדבר עד־באכם עד־המקום הזה׃ 6. ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן־ראובן אשר פצתה הארץ את־פיה ותבלע אתם ואת־בתיהם ואת־אהליהם ואת כל־היקום אשר ברגליהם בקרב כל־ישראל׃ 7. כי עיניכם הראת את כל־מעשה יהוה הגדול אשר עשה׃ 8. ושמרתם את כל־המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את־הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ 9. ולמען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ 10. כי הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה לא כארץ מצרים היא אשר יצאתם משם אשר תזרע את־זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ 11. והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה־מים׃ 12. ארץ אשר יהוה אלהיך דרש אתה תמיד עיני יהוה אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ 13. והיה אם־שמע תשמעו אל־מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את־יהוה אלהיכם ולעבדו בכל־לבבכם ובכל־נפשכם׃ 14. ונתתי מטר־ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ 15. ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ 16. השמרו לכם פן־יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ 17. וחרה אף־יהוה בכם ועצר את־השמים ולא־יהיה מטר והאדמה לא תתן את־יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יהוה נתן לכם׃ 18. ושמתם את־דברי אלה על־לבבכם ועל־נפשכם וקשרתם אתם לאות על־ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ 19. ולמדתם אתם את־בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ 20. וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך׃ 21. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יהוה לאבתיכם לתת להם כימי השמים על־הארץ׃ 22. כי אם־שמר תשמרון את כל־המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשתה לאהבה את־יהוה אלהיכם ללכת בכל־דרכיו ולדבקה־בו׃ 23. והוריש יהוה את כל־הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצמים ממכם׃ 24. כל־המקום אשר תדרך כף־רגלכם בו לכם יהיה מן־המדבר והלבנון מן־הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ 25. לא־יתיצב איש בפניכם פחדכם ויראתכם יתן על־פני כל־הארץ אשר תדרכו־בה כאשר דבר לכם׃ 26. ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ 27. את־הברכה אשר תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ 28. והקללה אם־לא תשמעו אל־מצות יהוה אלהיכם וסרתם מן־הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא־ידעתם׃ 29. והיה כי־יבאך יהוה אלהיך אל־הארץ אשר אתה בא־שמה לרשתה ונתתה את־הברכה על־הר גרזים ואת־הקללה על־הר עיבל׃ 30. הלא־המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מרה׃ 31. כי אתם עברים את־הירדן לבא לרשת את־הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ 32. ושמרתם לעשות את כל־החקים ואת־המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃

ואת מנחתם ונסכיהם. לא תעשה כן ליהוה אלהיכם. כי את כל התועבה אשר שנא יהוה
ואת אלהיהם עשו לאלהיהם. כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם.
את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו.
כי יכרת יהוה אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ורשתם וישבת
בארצם. השמר לך פן תנקש אחרי לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה
כן גם אני. לא תעשה כן ליהוה אלהיך כי כל תועבת יהוה אשר שנא עשו לאלהיהם
כי גם את בניהם ואת בנותיהם ישרפו באש לאלהיהם. את כל הדבר אשר אני אצוה
אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו. כי יקום בקרבך נביא או
חלם חלום ונתן אליך אות או מופת. ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה
אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם. לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל
חלם החלום ההוא כי מנסה יהוה אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את יהוה אלהיכם
בכל לבבכם ובכל נפשכם. אחרי יהוה אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו
ובקלו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון. והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי
דבר סרה על יהוה אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך
מן הדרך אשר צוך יהוה אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך. כי יסיתך אחיך בן אמך
או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים
אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך. מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או
הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ. לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך
עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו. כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה ליהרגו ויד כל
העם באחרונה. ורגמתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל יהוה אלהיך המוציאך מארץ
מצרים מבית עבדים. ושמע כל ישראל ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך.
כי תשמע באחת עריך אשר יהוה אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר. יצאו אנשים בני בליעל
מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם.
ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך. הכה
תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב.
וכל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל ליהוה אלהיך
והיתה תל עולם לא תבנה עוד. ולא ידבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב יהוה
מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך. כי תשמע בקול יהוה
אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני יהוה אלהיך.
בנים אתם ליהוה אלהיכם לא תתגדדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת. כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך ובך בחר יהוה להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה.
לא תאכל כל תועבה. זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב העזים. איל וצבי ויחמור
וזמר. וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתים מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו.
אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה הגמל והארנבת והשפן כי מעלה
גרה הם ופרסה לא הפריסו טמא הוא לכם. והחזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא
הוא לכם. מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו. את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר
לו סנפיר וקשקשת תאכלו. וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם.
כל צפור טהורה תאכלו. וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה. והראה והאיה
למינה. ואת כל ערב למינו. ואת בת היענה והתחמס והשחף ונץ למינהו. ואת הכוס
והינשוף והתנשמת. והקאת והרחמה והחסידה. והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף.
וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו. כל צפור טהורה תאכלו. לא תאכלו כל נבלה
לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך לא
תבשל גדי בחלב אמו. עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה. ואכלת
לפני יהוה אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות
בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את יהוה אלהיך כל הימים. וכי ירבה ממך הדרך כי
לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשום שמו שם כי ברכך
יהוה אלהיך. ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך
בו. ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך
נפשך ואכלת שם לפני יהוה אלהיך ושמחת אתה וביתך. והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו
כי אין לו חלק ונחלה עמך. מקצה שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא
והנחת בשעריך. ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר
בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה. מקץ שבע
שנים תעשה שמטה. וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש
את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה ליהוה. את הנכרי תגש וסלח ידך אשר יהיה לאחיך
תשמט. אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך יהוה בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך
נחלה לרשתה. רק אם שמע תשמע בקול יהוה אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת
אשר אנכי מצוך היום. כי יהוה אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה
לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו. כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד
שעריך בארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך
האביון. כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו. השמר
לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה והרע עינך
באחיך האביון ולא תתן לו וקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא. נתון תתן לו ולא ירע
לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך יהוה אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך.
כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך
לעניך ולאביונך בארצך. כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה
השביעית תשלחנו חפשי מעמך. וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם. הענק תעניק
לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך יהוה אלהיך תתן לו. וזכרת כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך יהוה אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום. והיה כי יאמר אליך
לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך. ולקחת את המרצע ונתתה באזנו ובדלת
והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן. לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך
כי משנה שכר שכיר עבדך היה ויברכך יהוה אלהיך בכל אשר תעשה. כל הבכור אשר
יולד בבקרך ובצאנך הזכר תקדיש ליהוה אלהיך לא תעבד בבכר שורך ולא תגז בכור
צאנך. לפני יהוה אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר יהוה אלהיך אתה וביתך.
וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו ליהוה אלהיך. בשעריך תאכלנו
הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל. רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים.
שמר את חדש האביב ועשית פסח ליהוה אלהיך כי בחדש האביב הוציאך יהוה אלהיך
ממצרים לילה. וזבחת פסח ליהוה אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר יהוה לשכן שמו
שם. לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ
מצרים למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ולא יראה לך שאר בכל
גבלך שבעת ימים ולא ילין מן הבשר אשר תזבח בערב ביום הראשון לשבח. לא תוכל
לזבח את הפסח באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך. כי אם אל המקום אשר יבחר
יהוה אלהיך לשכן שמו שם תזבח את הפסח בערב כבא השמש מועד צאתך ממצרים.
ובשלת ואכלת במקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו ופנית בבקר והלכת לאהליך. ששת
ימים תאכל מצות וביום השביעי עצרת ליהוה אלהיך לא תעשה מלאכה. שבעת שבעות
תספר לך החל חרמש בקמה תחל לספר שבעת שבעות. ועשית חג שבעות ליהוה אלהיך
מספר נדבת ידך אשר תתן כאשר יברכך יהוה אלהיך. ושמחת לפני יהוה אלהיך אתה
ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך והגר והיתום והאלמנה אשר בקרבך במקום
אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם. וזכרת כי עבד היית במצרים ושמרת ועשית את
החקים האלה. חג הסכות תעשה לך שבעת ימים באספך מגרנך ומיקבך. ושמחת בחגך
אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך. שבעת ימים
תחג ליהוה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל
מעשה ידיך והיית אך שמח. שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני יהוה אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבעות ובחג הסכות ולא יראה את פני יהוה ריקם.
איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתן לך. שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך
אשר יהוה אלהיך נתן לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק. לא תטה משפט לא תכיר
פנים ולא תקח שחד כי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים. צדק צדק תרדף
למען תחיה וירשת את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך. לא תטע לך אשרה כל עץ אצל
מזבח יהוה אלהיך אשר תעשה לך. ולא תקים לך מצבה אשר שנא יהוה אלהיך. לא תזבח
ליהוה אלהיך שור ושה אשר יהיה בו מום כל דבר רע כי תועבת יהוה אלהיך הוא.
כי ימצא בקרבך באחד שעריך אשר יהוה אלהיך נתן לך איש או אשה אשר יעשה את
הרע בעיני יהוה אלהיך לעבר בריתו. וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם ולשמש
או לירח או לכל צבא השמים אשר לא צויתי. והגד לך ושמעת ודרשת היטב והנה נכון
הדבר נעשתה התועבה הזאת בישראל. והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההוא
אשר עשו את הדבר הרע הזה אל שעריך את האיש או את האשה ורגמתם באבנים ומתו.
על פי שנים עדים או שלשה עדים יומת המת לא יומת על פי עד אחד. יד העדים תהיה
בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה. ובערת הרע מקרבך. כי יפלא ממך דבר
למשפט בין דם לדם בין דין לדין ובין נגע לנגע דברי ריבת בשעריך וקמת ועלית אל
המקום אשר יבחר יהוה אלהיך בו. ובאת אל הכהנים הלוים ואל השפט אשר יהיה
בימים ההם ודרשת והגידו לך את דבר המשפט. ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך
מן המקום ההוא אשר יבחר יהוה ושמרת לעשות ככל אשר יורוך. על פי התורה אשר
יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל.
והאיש אשר יעשה בזדון לבלתי שמע אל הכהן העמד לשרת שם את יהוה אלהיך או
אל השפט ומת האיש ההוא ובערת הרע מישראל. וכל העם ישמעו ויראו ולא יזידון
עוד. כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך וירשתה וישבת בה ואמרת אשימה
עלי מלך ככל הגוים אשר סביבתי. שום תשים עליך מלך אשר יבחר יהוה אלהיך בו
מקרב אחיך תשים עליך מלך לא תוכל לתת עליך איש נכרי אשר לא אחיך הוא. רק
לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס ויהוה אמר לכם לא
תספון עוד לשוב בדרך הזה עוד. ולא ירבו לו נשים ולא יסור לבבו וכסף וזהב לא
ירבה לו מאד. והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה הזאת על ספר
מלפני הכהנים הלוים. והיתה עמו וקרא בו כל ימי חייו למען ילמד ליראה את יהוה
אלהיו לשמר את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשתם. לבלתי רום לבבו
מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל למען יאריך ימים על ממלכתו הוא ובניו
בקרב ישראל. הכהנים הלוים כל שבט לוי לא יהיה חלק ונחלה עם ישראל אשי יהוה
ונחלתו יאכלון. ונחלה לא יהיה לו בקרב אחיו יהוה הוא נחלתו כאשר דבר לו. וזה
יהיה משפט הכהנים מאת העם מאת זבחי הזבח אם שור אם שה ונתן לכהן הזרוע
והלחיים והקבה. ראשית דגנך תירשך ויצהרך וראשית גז צאנך תתן לו. כי בו בחר יהוה
אלהיך מכל שבטיך לעמד לשרת בשם הוא ובניו כל הימים. וכי יבא הלוי מאחד שעריך
מכל ישראל אשר הוא גר שם ובא בכל אות נפשו אל המקום אשר יבחר יהוה. ושרת
בשם יהוה אלהיו ככל אחיו הלוים העמדים שם לפני יהוה. חלק כחלק יאכלו לבד ממכריו
על האבות. כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תלמד לעשות כתועבת
הגוים ההם. לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש קסם קסמים מעונן ומנחש ומכשף.
וחבר חבר ושאל אוב וידעני ודרש אל המתים. כי תועבת יהוה כל עשה אלה ובגלל
התועבות האלה יהוה אלהיך מוריש אותם מפניך. תמים תהיה עם יהוה אלהיך. כי
הגוים האלה אשר אתה יורש אתם אל מעננים ואל קסמים ישמעו ואתה לא כן נתן לך
יהוה אלהיך. נביא מקרבך מאחיך כמני יקים לך יהוה אלהיך אליו תשמעון. ככל אשר
שאלת מעם יהוה אלהיך בחרב ביום הקהל לאמר לא אוסף לשמע את קול יהוה אלהי
ואת האש הגדלה הזאת לא אראה עוד ולא אמות. ויאמר יהוה אלי היטיבו אשר דברו.
נביא אקים להם מקרב אחיהם כמוך ונתתי דברי בפיו ודבר אליהם את כל אשר אצונו.
והיה האיש אשר לא ישמע אל דברי אשר ידבר בשמי אנכי אדרש מעמו. אך הנביא אשר
יזיד לדבר דבר בשמי אשר לא צויתיו לדבר ואשר ידבר בשם אלהים אחרים ומת הנביא
ההוא. וכי תאמר בלבבך איכה נדע את הדבר אשר לא דברו יהוה. אשר ידבר הנביא
בשם יהוה ולא יהיה הדבר ולא יבא הוא הדבר אשר לא דברו יהוה בזדון דברו הנביא
לא תגור ממנו. כי יכרית יהוה אלהיך את גוים אשר יהוה אלהיך נתן את ארצם לך
וירשתם וישבת בעריהם ובבתיהם. שלש ערים תבדיל לך בתוך ארצך אשר יהוה אלהיך
נתן לך לרשתה. תכין לך הדרך ושלשת את גבול ארצך אשר יהוה אלהיך מנחיל אתך
והיה לנוס שמה כל רצח. וזה דבר הרצח אשר ינוס שמה וחי אשר יכה את רעהו בלא
דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום. ובא את רעהו ביער לחטב עצים ונדף ידו בגרזן
לכרת העץ ונשל הברזל מן העץ ומצא את רעהו ומת הוא ינוס אל אחת הערים האל
וחי. פן ירדף גאל הדם אחרי הרצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכה בנפש
ולא משפט מות לו כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום. על כן אנכי מצוך לאמר שלש
ערים תבדיל לך. והאם ירחיב יהוה אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את
כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך. כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשתה אשר אנכי
מצוך היום לאהבה את יהוה אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש
ערים על השלש האלה. ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה
והיה עליך דמים. ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס
אל אחת הערים האל. ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גאל הדם ומת.
לא תחוס עינך עליו וביערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך. לא תסיג גבול רעך אשר
גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה. לא יקום עד
אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה
עדים יקום דבר. כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה. ועמדו שני האנשים אשר להם
הריב לפני יהוה לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם. ודרשו השפטים היטב
והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו. ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע
מקרבך. והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך. ולא
תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל. כי תצא למלחמה על אויבך
וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי יהוה אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים.
והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם. ואמר אליהם שמע ישראל אתם
קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו
מפניהם. כי יהוה אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם. ודברו
השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן
ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו. ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו
פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו. ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב
לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה. והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי
האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו. והיה ככלות
השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם. כי תקרב אל עיר להלחם עליה
וקראת אליה לשלום. והיה אם שלום תענך ופתחה לך והיה כל העם הנמצא בה יהיו
לך למס ועבדוך. ואם לא תשלים עמך ועשתה עמך מלחמה וצרת עליה. ונתנה יהוה
אלהיך בידך והכית את כל זכורה לפי חרב. רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר יהיה
בעיר כל שללה תבז לך ואכלת את שלל אויביך אשר נתן יהוה אלהיך לך. כן תעשה
לכל הערים הרחקות ממך מאד אשר לא מערי הגוים האלה הנה. רק מערי העמים האלה
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לא תחיה כל נשמה. כי החרם תחרימם החתי והאמרי
והכנעני והפרזי החוי והיבוסי כאשר צוך יהוה אלהיך. למען אשר לא ילמדו אתכם
לעשות ככל תועבתם אשר עשו לאלהיהם וחטאתם ליהוה אלהיכם. כי תצור אל עיר
ימים רבים להלחם עליה לתפשה לא תשחית את עצה לנדח עליו גרזן כי ממנו תאכל
ואתו לא תכרת כי האדם עץ השדה לבוא מפניך במצור. רק עץ אשר תדע כי לא עץ
מאכל הוא אתו תשחית וכרתת ובנית מצור על העיר אשר הוא עשה עמך מלחמה עד
רדתו. כי ימצא חלל באדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך לרשתה נפל בשדה לא נודע מי
הכהו. ויצאו זקניך ושפטיך ומדדו אל הערים אשר סביב החלל. והיה העיר הקרבה
אל החלל ולקחו זקני העיר ההוא עגלת בקר אשר לא עבד בה אשר לא משכה בעל.
והורידו זקני העיר ההוא את העגלה אל נחל איתן אשר לא יעבד בו ולא יזרע וערפו
שם את העגלה בנחל. וקרבו הכהנים בני לוי כי בם בחר יהוה אלהיך לשרתו ולברך
בשם יהוה ועל פיהם יהיה כל ריב וכל נגע. וכל זקני העיר ההוא הקרבים אל החלל
ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל. וענו ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה
ועינינו לא ראו. כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה ואל תתן דם נקי בקרב עמך
ישראל ונכפר להם הדם. ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יהוה.
כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו יהוה אלהיך בידך ושבית שבים. וראית בשבים
אשת יפת תאר ונחשקת בה ולקחת לך לאשה. והבאתה אל תוך ביתך וגלחה את ראשה
ועשתה את צפרניה. והסירה את שמלת שבים מעליה וישבה בביתך ובכתה את אביה
ואת אמה ירח ימים. ואחר כן תבוא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה. והיה אם לא חפצת
בה ושלחתה לנפשה ומכר לא תמכרנה בכסף לא תתעמר בה תחת אשר עניתה. לא
יהיה לאיש שתי נשים האחת אהובה והאחת שנואה וילדו לו בנים האהובה והשנואה
והיה הבן הבכור לשנואה. והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו לא יוכל לבכר
את בן האהובה על פני בכור השנואה הבכור. כי את הבכור בן השנואה יכיר לתת לו
פי שנים בכל אשר ימצא לו כי הוא ראשית אונו לו משפט הבכרה. כי יהיה לאיש בן
סורר ומורה איננו שמע בקול אביו ובקול אמו ויסרו אתו ולא ישמע אליהם. ותפשו בו
אביו ואמו והוציאו אתו אל זקני עירו ואל שער מקומו. ואמרו אל זקני עירו בננו זה
סורר ומורה איננו שמע בקלנו זולל וסבא. ורגמו אתו כל אנשי עירו באבנים ומת
ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו. כי יהיה באיש חטא משפט מות והומת
ותלית אתו על עץ. לא תלין נבלתו על העץ כי קבר תקברנו ביום ההוא כי קללת אלהים
תלוי ולא תטמא את אדמתך אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה. לא תראה את שור אחיך
או את שיו נדחים והתעלמת מהם השב תשיבם לאחיך. וכי לא קרוב אחיך אליך ולא
ידעתו ואספתו אל תוך ביתך והיה עמך עד דרש אחיך אתו והשבתו לו. וכן תעשה
לחמרו וכן תעשה לשמלתו וכן תעשה לכל אבדת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה לא
תוכל להתעלם. לא תראה את חמור אחיך או את שורו נפלים בדרך והתעלמת מהם הקם
תקים עמו. לא יהיה כלי גבר על אשה ולא ילבש גבר שמלת אשה כי תועבת יהוה
אלהיך כל עשה אלה. כי יקרא קן צפור לפניך בדרך בכל עץ או על הארץ אפרחים או
ביצים והאם רבצת על האפרחים או על הביצים לא תקח האם על הבנים. שלח תשלח
את האם ואת הבנים תקח לך למען ייטב לך והארכת ימים. כי תבנה בית חדש ועשית
מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפל הנפל ממנו. לא תזרע כרמך כלאים פן תקדש
המלאה הזרע אשר תזרע ותבואת הכרם. לא תחרש בשור ובחמר יחדו. לא תלבש שעטנז
צמר ופשתים יחדו. גדלים תעשה לך על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה. כי יקח
איש אשה ובא אליה ושנאה לו. וזמר לה עלילות דברים והוציא עליה שם רע ואמר את
האשה הזאת לקחתי ואקרב אליה ולא מצאתי לה בתולים. ולקח אבי הנער ואמו ויצאו
את בתולי הנער אל זקני העיר השערה. ואמר אבי הנער אל הזקנים את בתי נתתי לאיש
הזה לאשה וישנאה. והנה הוא זמר עלילות דברים לאמר לא מצאתי לבתך בתולים
ואלה בתולי בתי ופרשו השמלה לפני זקני העיר. ולקחו זקני העיר ההוא את האיש
והיסרו אתו. והענישו אתו מאה כסף ונתנו לאבי הנערה כי הוציא שם רע על בתולת
ישראל והיתה לו לאשה לא יוכל שלחה כל ימיו. ואם אמת היה הדבר הזה לא נמצאו
בתולים לנערה. והוציאו את הנערה אל פתח בית אביה ורגמוה אנשי עירה באבנים
ומתה כי עשתה נבלה בישראל לזנות בבית אביה ובערת הרע מקרבך. כי ימצא איש
שכב עם אשה בעולת בעל ומתו גם שניהם האיש השכב עם האשה והאשה ובערת הרע
מישראל. כי יארש איש בתולה ומצאה איש בעיר ושכב עמה. והוצאתם את שניהם אל
שער העיר ההוא ורגמתם אתם באבנים וימתו את הנערה על דבר אשר לא צעקה בעיר
ואת האיש על דבר אשר ענה את אשת רעהו ובערת הרע מקרבך. אך בשדה ימצא האיש
את הנערה המארשה ותחזק בה האיש ושכב עמה ומת האיש אשר שכב עמה לבדו. ולנערה
לא תעשה דבר אין לנערה חטא מות כי כאשר יקום איש על רעהו ורצחו נפש כן הדבר
הזה. כי בשדה מצאה צעקה הנערה המארשה ואין מושיע לה. כי ימצא איש נערה בתולה
אשר לא ארשה ותפשה ושכב עמה ונמצאו. ונתן האיש השכב עמה לאבי הנערה חמשים
כסף ולו תהיה לאשה תחת אשר ענה אותה לא יוכל שלחה כל ימיו. לא יקח איש את
אשת אביו ולא יגלה כנף אביו. לא יבא פצע דכא וכרות שפכה לא יבא ממזר בקהל יהוה
גם דור עשירי לא יבא לו עמני ומואבי לא יבא בקהל יהוה גם דור עשירי לא יבאו להם
עד עולם. על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים בדרך בצאתכם ממצרים ואשר
שכר על בלעם בן בעור מפתור אשם לקללך. ולא אבה יהוה אלהיך לשמע אל בלעם
ויהפך יהוה אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יהוה אלהיך. לא תדרש שלמם וטובתם
כל ימיך לעולם. לא תתעב אדמי כי אחיך הוא לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו.
בנים אשר יולד להם דור שלישי יבא להם בקהל יהוה. כי תצא מחנה על אויביך ונשמרת
מכל דבר רע. כי יהיה בך איש אשר לא יהיה טהור מקרה לילה ויצא אל מחוץ למחנה
לא יבא אל תוך המחנה. והיה לפנות ערב ירחץ במים וכבא השמש יבא אל תוך המחנה.
ומקום יהיה לך מחוץ למחנה ויצאת שמה חוצה. ויתד יהיה לך על אזנך והיה בשבתך
חוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך. כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצילך
ולתת אויביך לפניך והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך. לא תסגיר
עבד אל אדניו אשר יברל אליך מעם אדניו. עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד
שעריך אשר ייטב לו לא תונה אתו. לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש
מבני ישראל. לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת יהוה
אלהיך גם שניהם. לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך דבר נשך כל דבר אשר
ישך. לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל משלח ידך על
האדמה אשר אתה בא שמה לרשתה. כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי
דרש ידרשנו יהוה אלהיך מעמך והיה בך חטא. וכי תחדל לנדר אין בך חטא. מוצא
שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה אשר דברת בפיך. כי תבא בכרם
רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואל כלייך תתן. כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילתיך
בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך. כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן
בעיניו כי מצא בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו. ויצאה
מביתו והלכה והיתה לאיש אחר. ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה
ושלחה מביתו או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה. לא יוכל בעלה הראשון
אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה אחרי אשר הטמאה כי תועבה היא לפני יהוה
ולא תחטיא את הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה. כי יקח איש אשה חדשה לא
יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר
לקח. לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל. כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל
והתעמר בו ומכרו ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך. השמר בנגע הצרעת לשמר
מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם הכהנים הלוים כאשר צויתם תשמרון לעשות. זכר
את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים. כי תשה ברעך משאת מאומה
לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו. בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את
העבוט החוצה. ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטתו. השב תשיב לו את העבוט כבא
השמש ושכב בשלמתו וברכך וצדקה תהיה לך לפני יהוה אלהיך. לא תעשק שכיר עני
ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך. ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש
כי עני הוא ואליו הוא נשא את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא. לא יומתו
אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו. לא תטה משפט גר יתום
ולא תחבל בגד אלמנה. וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן
אנכי מצוך לעשות את הדבר הזה. כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב
לקחתו לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה ידיך. כי תחבט
זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה. כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך
לגר ליתום ולאלמנה יהיה. וזכרת כי עבד היה בארץ מצרים על כן אנכי מצוך לעשות
את הדבר הזה. כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום ושפטו את הצדיק
והרשיעו את הרשע. והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כדי רשעתו
במספר. ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על אלה מספר רב והיתה אחיך נקלה
לעיניך. לא תחסם שור בדישו. כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה
אשת המת החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה. והיה הבכור אשר
תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל. ואם לא יחפץ האיש לקחת את
יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל
לא אבה יבמי לקחתי. וקראו לו זקני עירו ודברו אליו והתיצב ואמר לא חפצתי לקחתה.
ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה בפניו וענתה ואמרה כה
יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו. ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל. כי
ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבת אשת האחד להציל את אישה מיד מכהו ושלחה
את ידה ואחזה במבשיו. וקצתה את כפה לא תחוס עינך. לא יהיה לך באבנך אבן ואבן
גדולה ואבן קטנה. לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה ואיפה קטנה. אבן שלמה
וצדק תהיה לך איפה שלמה וצדק תהיה לך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה
אלהיך נתן לך. כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה כל עשה עולה. זכר את אשר עשה לך
עמלק בדרך בצאתכם ממצרים. אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה
עיף ויגע ולא ירא אלהים. והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר
יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח.
והיה כי תבא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת בה. ולקחת
מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת
אל המקום אשר יבחר יהוה אלהיך לשכן שמו שם. ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים
ההם ואמרת אליו הגדתי היום ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו
לתת לנו. ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה

٢٤ . ٢٠ . ٢٠ . ٢٠

٣٩. ٠ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ وَكَذَّبُوا۟ بِـَٔايَـٰتِنَآ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ٠

٤٠. ٠ يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا۟ بِعَهْدِىٓ أُوفِ بِعَهْدِكُمْ ۖ وَإِيَّـٰىَ فَٱرْهَبُونِ ٠

٤١. ٠ وَءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلْتُ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوٓا۟ أَوَّلَ كَافِرٍۭ بِهِۦ ۖ وَلَا تَشْتَرُوا۟ بِـَٔايَـٰتِى ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّـٰىَ فَٱتَّقُونِ ٠

٤٢. ٠ وَلَا تَلْبِسُوا۟ ٱلْحَقَّ بِٱلْبَـٰطِلِ وَتَكْتُمُوا۟ ٱلْحَقَّ وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ٠

٤٣. ٠ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ وَٱرْكَعُوا۟ مَعَ ٱلرَّٰكِعِينَ ٠

٤٤. ٠ أَتَأْمُرُونَ ٱلنَّاسَ بِٱلْبِرِّ وَتَنسَوْنَ أَنفُسَكُمْ وَأَنتُمْ تَتْلُونَ ٱلْكِتَـٰبَ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٠

٤٥. ٠ وَٱسْتَعِينُوا۟ بِٱلصَّبْرِ وَٱلصَّلَوٰةِ ۚ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى ٱلْخَـٰشِعِينَ ٠

٤٦. ٠ ٱلَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُم مُّلَـٰقُوا۟ رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ ٠

٤٧. ٠ يَـٰبَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ ٱذْكُرُوا۟ نِعْمَتِىَ ٱلَّتِىٓ أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّى فَضَّلْتُكُمْ عَلَى ٱلْعَـٰلَمِينَ ٠

٤٨. ٠ وَٱتَّقُوا۟ يَوْمًا لَّا تَجْزِى نَفْسٌ عَن نَّفْسٍ شَيْـًٔا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَـٰعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٠

٤٩. ٠ وَإِذْ نَجَّيْنَـٰكُم مِّنْ ءَالِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوٓءَ ٱلْعَذَابِ يُذَبِّحُونَ أَبْنَآءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَآءَكُمْ ۚ وَفِى ذَٰلِكُم بَلَآءٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَظِيمٌ ٠

٥٠. ٠ وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ ٱلْبَحْرَ فَأَنجَيْنَـٰكُمْ وَأَغْرَقْنَآ ءَالَ فِرْعَوْنَ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ٠

٥١. ٠ وَإِذْ وَٰعَدْنَا مُوسَىٰٓ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَـٰلِمُونَ ٠

٥٢. ٠ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٠

٥٣. ٠ وَإِذْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ وَٱلْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٠

٥٤. ٠ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ يَـٰقَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنفُسَكُم بِٱتِّخَاذِكُمُ ٱلْعِجْلَ فَتُوبُوٓا۟ إِلَىٰ بَارِئِكُمْ فَٱقْتُلُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِندَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلتَّوَّابُ ٱلرَّحِيمُ ٠

٥٥. ٠ وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نُّؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَى ٱللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ ٱلصَّـٰعِقَةُ وَأَنتُمْ تَنظُرُونَ ٠

٥٦. ٠ ثُمَّ بَعَثْنَـٰكُم مِّنۢ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٠

٥٧. ٠ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْغَمَـٰمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ ٱلْمَنَّ وَٱلسَّلْوَىٰ ۖ كُلُوا۟ مِن طَيِّبَـٰتِ مَا رَزَقْنَـٰكُمْ ۖ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَـٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٠

٥٨. ٠ وَإِذْ قُلْنَا ٱدْخُلُوا۟ هَـٰذِهِ ٱلْقَرْيَةَ فَكُلُوا۟ مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَٱدْخُلُوا۟ ٱلْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا۟ حِطَّةٌ نَّغْفِرْ لَكُمْ خَطَـٰيَـٰكُمْ ۚ وَسَنَزِيدُ ٱلْمُحْسِنِينَ ٠

٥٩. ٠ فَبَدَّلَ ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ قَوْلًا غَيْرَ ٱلَّذِى قِيلَ لَهُمْ فَأَنزَلْنَا عَلَى ٱلَّذِينَ ظَلَمُوا۟ رِجْزًا مِّنَ ٱلسَّمَآءِ بِمَا كَانُوا۟ يَفْسُقُونَ ٠

٦٠. ٠ وَإِذِ ٱسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦ فَقُلْنَا ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْحَجَرَ ۖ فَٱنۢبَجَسَتْ مِنْهُ ٱثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ ۖ كُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ مِن رِّزْقِ ٱللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا۟ فِى ٱلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ٠

٦١. ٠ وَإِذْ قُلْتُمْ يَـٰمُوسَىٰ لَن نَّصْبِرَ عَلَىٰ طَعَامٍ وَٰحِدٍ فَٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنۢبِتُ ٱلْأَرْضُ مِنۢ بَقْلِهَا وَقِثَّآئِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلِهَا ۖ قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ ٱلَّذِى هُوَ أَدْنَىٰ بِٱلَّذِى هُوَ خَيْرٌ ۚ ٱهْبِطُوا۟ مِصْرًا فَإِنَّ لَكُم مَّا سَأَلْتُمْ ۗ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ ٱلذِّلَّةُ وَٱلْمَسْكَنَةُ وَبَآءُو بِغَضَبٍ مِّنَ ٱللَّهِ ۗ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا۟ يَكْفُرُونَ بِـَٔايَـٰتِ ٱللَّهِ وَيَقْتُلُونَ ٱلنَّبِيِّـۧنَ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ بِمَا عَصَوا۟ وَّكَانُوا۟ يَعْتَدُونَ ٠

٦٢. ٠ إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَٱلَّذِينَ هَادُوا۟ وَٱلنَّصَـٰرَىٰ وَٱلصَّـٰبِـِٔينَ مَنْ ءَامَنَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ وَعَمِلَ صَـٰلِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٠

٦٣. ٠ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَـٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَـٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱذْكُرُوا۟ مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ٠

٦٤. ٠ ثُمَّ تَوَلَّيْتُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ ۖ فَلَوْلَا فَضْلُ ٱللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُۥ لَكُنتُم مِّنَ ٱلْخَـٰسِرِينَ ٠

٦٥. ٠ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ ٱلَّذِينَ ٱعْتَدَوْا۟ مِنكُمْ فِى ٱلسَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا۟ قِرَدَةً خَـٰسِـِٔينَ ٠

٦٦. ٠ فَجَعَلْنَـٰهَا نَكَـٰلًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ٠

٦٧. ٠ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِۦٓ إِنَّ ٱللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَن تَذْبَحُوا۟ بَقَرَةً ۖ قَالُوٓا۟ أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا ۖ قَالَ أَعُوذُ بِٱللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ ٱلْجَـٰهِلِينَ ٠

٦٨. ٠ قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ ۖ عَوَانٌۢ بَيْنَ ذَٰلِكَ ۖ فَٱفْعَلُوا۟ مَا تُؤْمَرُونَ ٠

٦٩. ٠ قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا لَوْنُهَا ۚ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفْرَآءُ فَاقِعٌ لَّوْنُهَا تَسُرُّ ٱلنَّـٰظِرِينَ ٠

٧٠. ٠ قَالُوا۟ ٱدْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّن لَّنَا مَا هِىَ إِنَّ ٱلْبَقَرَ تَشَـٰبَهَ عَلَيْنَا ۖ وَإِنَّآ إِن شَآءَ ٱللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ٠

٧١. ٠ قَالَ إِنَّهُۥ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّا ذَلُولٌ تُثِيرُ ٱلْأَرْضَ وَلَا تَسْقِى ٱلْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَّا شِيَةَ فِيهَا ۚ قَالُوا۟ ٱلْـَٰٔنَ جِئْتَ بِٱلْحَقِّ ۚ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا۟ يَفْعَلُونَ ٠

٧٢. ٠ وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَٱدَّٰرَْٔتُمْ فِيهَا ۖ وَٱللَّهُ مُخْرِجٌ مَّا كُنتُمْ تَكْتُمُونَ ٠

٧٣. ٠ فَقُلْنَا ٱضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا ۚ كَذَٰلِكَ يُحْىِ ٱللَّهُ ٱلْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ ءَايَـٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٠

٧٤. ٠ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُم مِّنۢ بَعْدِ ذَٰلِكَ فَهِىَ كَٱلْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً ۚ وَإِنَّ مِنَ ٱلْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ ٱلْأَنْهَـٰرُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ ٱلْمَآءُ ۚ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ ٱللَّهِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٠

٧٥. ٠ أَفَتَطْمَعُونَ أَن يُؤْمِنُوا۟ لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَـٰمَ ٱللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُۥ مِنۢ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ٠

٧٦. ٠ وَإِذَا لَقُوا۟ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قَالُوٓا۟ ءَامَنَّا ۖ وَإِذَا خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ قَالُوٓا۟ أَتُحَدِّثُونَهُم بِمَا فَتَحَ ٱللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَآجُّوكُم بِهِۦ عِندَ رَبِّكُمْ ۚ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ٠

٧٧. ٠ أَوَلَا يَعْلَمُونَ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ٠

٧٨. ٠ وَمِنْهُمْ أُمِّيُّونَ لَا يَعْلَمُونَ ٱلْكِتَـٰبَ إِلَّآ أَمَانِىَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ٠

٧٩. ٠ فَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ يَكْتُبُونَ ٱلْكِتَـٰبَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَـٰذَا مِنْ عِندِ ٱللَّهِ لِيَشْتَرُوا۟ بِهِۦ ثَمَنًا قَلِيلًا ۖ فَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَّهُم مِّمَّا يَكْسِبُونَ ٠

٨٠. ٠ وَقَالُوا۟ لَن تَمَسَّنَا ٱلنَّارُ إِلَّآ أَيَّامًا مَّعْدُودَةً ۚ قُلْ أَتَّخَذْتُمْ عِندَ ٱللَّهِ عَهْدًا فَلَن يُخْلِفَ ٱللَّهُ عَهْدَهُۥٓ ۖ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ٠

٨١. ٠ بَلَىٰ مَن كَسَبَ سَيِّـَٔةً وَأَحَـٰطَتْ بِهِۦ خَطِيٓـَٔتُهُۥ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلنَّارِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ٠

٨٢. ٠ وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّـٰلِحَـٰتِ أُو۟لَـٰٓئِكَ أَصْحَـٰبُ ٱلْجَنَّةِ ۖ هُمْ فِيهَا خَـٰلِدُونَ ٠

٨٣. ٠ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَـٰقَ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا ٱللَّهَ وَبِٱلْوَٰلِدَيْنِ إِحْسَـٰنًا وَذِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْيَتَـٰمَىٰ وَٱلْمَسَـٰكِينِ وَقُولُوا۟ لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنكُمْ وَأَنتُم مُّعْرِضُونَ ٠

٨٤. ٠ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَـٰقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَآءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ أَنفُسَكُم مِّن دِيَـٰرِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنتُمْ تَشْهَدُونَ ٠

٨٥. ٠ ثُمَّ أَنتُمْ هَـٰٓؤُلَآءِ تَقْتُلُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِّنكُم مِّن دِيَـٰرِهِمْ تَظَـٰهَرُونَ عَلَيْهِم بِٱلْإِثْمِ وَٱلْعُدْوَٰنِ وَإِن يَأْتُوكُمْ أُسَـٰرَىٰ تُفَـٰدُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ ۚ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ ٱلْكِتَـٰبِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ ۚ فَمَا جَزَآءُ مَن يَفْعَلُ ذَٰلِكَ مِنكُمْ إِلَّا خِزْىٌ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۖ وَيَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ يُرَدُّونَ إِلَىٰٓ أَشَدِّ ٱلْعَذَابِ ۗ وَمَا ٱللَّهُ بِغَـٰفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٠

٨٦. ٠ أُو۟لَـٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱشْتَرَوُا۟ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا بِٱلْـَٔاخِرَةِ ۖ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ ٱلْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ٠

٨٧. ٠ وَلَقَدْ ءَاتَيْنَا مُوسَى ٱلْكِتَـٰبَ وَقَفَّيْنَا مِنۢ بَعْدِهِۦ بِٱلرُّسُلِ ۖ وَءَاتَيْنَا عِيسَى ٱبْنَ مَرْيَمَ ٱلْبَيِّنَـٰتِ وَأَيَّدْنَـٰهُ بِرُوحِ ٱلْقُدُسِ ۗ أَفَكُلَّمَا جَآءَكُمْ رَسُولٌۢ بِمَا لَا تَهْوَىٰٓ أَنفُسُكُمُ ٱسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ ٠

٨٨. ٠ وَقَالُوا۟ قُلُوبُنَا غُلْفٌ ۚ بَل لَّعَنَهُمُ ٱللَّهُ بِكُفْرِهِمْ ۖ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ ٠

٨٩. ٠ وَلَمَّا جَآءَهُمْ كِتَـٰبٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا۟ مِن قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فَلَمَّا جَآءَهُم مَّا عَرَفُوا۟ كَفَرُوا۟ بِهِۦ ۚ فَلَعْنَةُ ٱللَّهِ عَلَى ٱلْكَـٰفِرِينَ ٠

٩٠. ٠ بِئْسَمَا ٱشْتَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ أَن يَكْفُرُوا۟ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ بَغْيًا أَن يُنَزِّلُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ عَلَىٰ مَن يَشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ ۖ فَبَآءُو بِغَضَبٍ عَلَىٰ غَضَبٍ ۚ وَلِلْكَـٰفِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ٠

٩١. ٠ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا۟ بِمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ قَالُوا۟ نُؤْمِنُ بِمَآ أُنزِلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَآءَهُۥ وَهُوَ ٱلْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَهُمْ ۗ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنۢبِيَآءَ ٱللَّهِ مِن قَبْلُ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٠

٩٢. ٠ وَلَقَدْ جَآءَكُم مُّوسَىٰ بِٱلْبَيِّنَـٰتِ ثُمَّ ٱتَّخَذْتُمُ ٱلْعِجْلَ مِنۢ بَعْدِهِۦ وَأَنتُمْ ظَـٰلِمُونَ ٠

٩٣. ٠ وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَـٰقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ ٱلطُّورَ خُذُوا۟ مَآ ءَاتَيْنَـٰكُم بِقُوَّةٍ وَٱسْمَعُوا۟ ۖ قَالُوا۟ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا ۖ وَأُشْرِبُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ ۚ قُلْ بِئْسَمَا يَأْمُرُكُم بِهِۦٓ إِيمَـٰنُكُمْ إِن كُنتُم مُّؤْمِنِينَ ٠

٩٤. ٠ قُلْ إِن كَانَتْ لَكُمُ ٱلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ عِندَ ٱللَّهِ خَالِصَةً مِّن دُونِ ٱلنَّاسِ فَتَمَنَّوُا۟ ٱلْمَوْتَ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ٠

٩٥. ٠ وَلَن يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًۢا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ۗ وَٱللَّهُ عَلِيمٌۢ بِٱلظَّـٰلِمِينَ ٠

٩٦. ٠ وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ ٱلنَّاسِ عَلَىٰ حَيَوٰةٍ وَمِنَ ٱلَّذِينَ أَشْرَكُوا۟ ۚ يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ ۖ وَمَا هُوَ بِمُزَحْزِحِهِۦ مِنَ ٱلْعَذَابِ أَن يُعَمَّرَ ۗ وَٱللَّهُ بَصِيرٌۢ بِمَا يَعْمَلُونَ ٠

٩٧. ٠ قُلْ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّجِبْرِيلَ فَإِنَّهُۥ نَزَّلَهُۥ عَلَىٰ قَلْبِكَ بِإِذْنِ ٱللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُؤْمِنِينَ ٠

٩٨. ٠ مَن كَانَ عَدُوًّا لِّلَّهِ وَمَلَـٰٓئِكَتِهِۦ وَرُسُلِهِۦ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَىٰلَ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَدُوٌّ لِّلْكَـٰفِرِينَ ٠

٩٩. ٠ وَلَقَدْ أَنزَلْنَآ إِلَيْكَ ءَايَـٰتٍۭ بَيِّنَـٰتٍ ۖ وَمَا يَكْفُرُ بِهَآ إِلَّا ٱلْفَـٰسِقُونَ ٠

١٠٠. ٠ أَوَكُلَّمَا عَـٰهَدُوا۟ عَهْدًا نَّبَذَهُۥ فَرِيقٌ مِّنْهُم ۚ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٠

١٠١. ٠ وَلَمَّا جَآءَهُمْ رَسُولٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِّنَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْكِتَـٰبَ كِتَـٰبَ ٱللَّهِ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ٠

١٠٢. ٠ وَٱتَّبَعُوا۟ مَا تَتْلُوا۟ ٱلشَّيَـٰطِينُ عَلَىٰ مُلْكِ سُلَيْمَـٰنَ ۖ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَـٰنُ وَلَـٰكِنَّ ٱلشَّيَـٰطِينَ كَفَرُوا۟ يُعَلِّمُونَ ٱلنَّاسَ ٱلسِّحْرَ ۗ وَمَآ أُنزِلَ عَلَى ٱلْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَـٰرُوتَ وَمَـٰرُوتَ ۚ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّىٰ يَقُولَآ إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ ۖ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِۦ بَيْنَ ٱلْمَرْءِ وَزَوْجِهِۦ ۚ وَمَا هُم بِضَآرِّينَ بِهِۦ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ ٱللَّهِ ۚ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمْ ۚ وَلَقَدْ عَلِمُوا۟ لَمَنِ ٱشْتَرَىٰهُ مَا لَهُۥ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ مِنْ خَلَـٰقٍ ۚ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا۟ بِهِۦٓ أَنفُسَهُمْ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٠

١٠٣. ٠ وَلَوْ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا۟ وَٱتَّقَوْا۟ لَمَثُوبَةٌ مِّنْ عِندِ ٱللَّهِ خَيْرٌ ۚ لَّوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ ٠

١٠٤. ٠ يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تَقُولُوا۟ رَٰعِنَا وَقُولُوا۟ ٱنظُرْنَا وَٱسْمَعُوا۟ ۗ وَلِلْكَـٰفِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ٠

١٠٥. ٠ مَّا يَوَدُّ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ مِنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ وَلَا ٱلْمُشْرِكِينَ أَن يُنَزَّلَ عَلَيْكُم مِّنْ خَيْرٍ مِّن رَّبِّكُمْ ۚ وَٱللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِۦ مَن يَشَآءُ ۚ وَٱللَّهُ ذُو ٱلْفَضْلِ ٱلْعَظِيمِ ٠

١٠٦. ٠ مَا نَنسَخْ مِنْ ءَايَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِّنْهَآ أَوْ مِثْلِهَآ ۗ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٠

١٠٧. ٠ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ ٱللَّهَ لَهُۥ مُلْكُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَمَا لَكُم مِّن دُونِ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٠

١٠٨. ٠ أَمْ تُرِيدُونَ أَن تَسْـَٔلُوا۟ رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِن قَبْلُ ۗ وَمَن يَتَبَدَّلِ ٱلْكُفْرَ بِٱلْإِيمَـٰنِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَآءَ ٱلسَّبِيلِ ٠

١٠٩. ٠ وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ ٱلْكِتَـٰبِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنۢ بَعْدِ إِيمَـٰنِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِندِ أَنفُسِهِم مِّنۢ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ ٱلْحَقُّ ۖ فَٱعْفُوا۟ وَٱصْفَحُوا۟ حَتَّىٰ يَأْتِىَ ٱللَّهُ بِأَمْرِهِۦٓ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ ٠

١١٠. ٠ وَأَقِيمُوا۟ ٱلصَّلَوٰةَ وَءَاتُوا۟ ٱلزَّكَوٰةَ ۚ وَمَا تُقَدِّمُوا۟ لِأَنفُسِكُم مِّنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِندَ ٱللَّهِ ۗ إِنَّ ٱللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ٠

١١١. ٠ وَقَالُوا۟ لَن يَدْخُلَ ٱلْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصَـٰرَىٰ ۗ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ ۗ قُلْ هَاتُوا۟ بُرْهَـٰنَكُمْ إِن كُنتُمْ صَـٰدِقِينَ ٠

١١٢. ٠ بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُۥ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُۥٓ أَجْرُهُۥ عِندَ رَبِّهِۦ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ٠

١١٣. ٠ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ لَيْسَتِ ٱلنَّصَـٰرَىٰ عَلَىٰ شَىْءٍ وَقَالَتِ ٱلنَّصَـٰرَىٰ لَيْسَتِ ٱلْيَهُودُ عَلَىٰ شَىْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ ٱلْكِتَـٰبَ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ فَٱللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ فِيمَا كَانُوا۟ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٠

١١٤. ٠ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّن مَّنَعَ مَسَـٰجِدَ ٱللَّهِ أَن يُذْكَرَ فِيهَا ٱسْمُهُۥ وَسَعَىٰ فِى خَرَابِهَا ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَن يَدْخُلُوهَآ إِلَّا خَآئِفِينَ ۚ لَهُمْ فِى ٱلدُّنْيَا خِزْىٌ وَلَهُمْ فِى ٱلْـَٔاخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٠

١١٥. ٠ وَلِلَّهِ ٱلْمَشْرِقُ وَٱلْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا۟ فَثَمَّ وَجْهُ ٱللَّهِ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ وَٰسِعٌ عَلِيمٌ ٠

١١٦. ٠ وَقَالُوا۟ ٱتَّخَذَ ٱللَّهُ وَلَدًا سُبْحَـٰنَهُۥ ۖ بَل لَّهُۥ مَا فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ كُلٌّ لَّهُۥ قَـٰنِتُونَ ٠

١١٧. ٠ بَدِيعُ ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ ۖ وَإِذَا قَضَىٰٓ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُۥ كُن فَيَكُونُ ٠

١١٨. ٠ وَقَالَ ٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا ٱللَّهُ أَوْ تَأْتِينَآ ءَايَةٌ ۗ كَذَٰلِكَ قَالَ ٱلَّذِينَ مِن قَبْلِهِم مِّثْلَ قَوْلِهِمْ ۘ تَشَـٰبَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۗ قَدْ بَيَّنَّا ٱلْـَٔايَـٰتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ٠

١١٩. ٠ إِنَّآ أَرْسَلْنَـٰكَ بِٱلْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۖ وَلَا تُسْـَٔلُ عَنْ أَصْحَـٰبِ ٱلْجَحِيمِ ٠

١٢٠. ٠ وَلَن تَرْضَىٰ عَنكَ ٱلْيَهُودُ وَلَا ٱلنَّصَـٰرَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ ۗ قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ ۗ وَلَئِنِ ٱتَّبَعْتَ أَهْوَآءَهُم بَعْدَ ٱلَّذِى جَآءَكَ مِنَ ٱلْعِلْمِ ۙ مَا لَكَ مِنَ ٱللَّهِ مِن وَلِىٍّ وَلَا نَصِيرٍ ٠

١٢١. ٠ ٱلَّذِينَ ءَاتَيْنَـٰهُمُ ٱلْكِتَـٰبَ يَتْلُونَهُۥ حَقَّ تِلَاوَتِهِۦٓ

28. ויקחו את הכלים אשר עשה משה ויתנו אותם בתוך האהל ואת המזבח ויתנו את בניו ויקדשם׃ 29. ויעש את החצר על המשכן ועל המזבח סביב ויתן את מסך שער החצר ויכל משה את המלאכה׃ 30. ויכס הענן את אהל מועד וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ 31. ולא יכל משה לבוא אל אהל מועד כי שכן עליו הענן וכבוד יהוה מלא את המשכן׃ 32. ובהעלות הענן מעל המשכן יסעו בני ישראל בכל מסעיהם׃ 33. ואם לא יעלה הענן ולא יסעו עד יום העלתו׃ כי ענן יהוה על המשכן יומם ואש תהיה לילה בו לעיני כל בית ישראל בכל מסעיהם׃ 34. וישב משה את ידו ויעל את המזבח ויכפר על המזבח ויקרא שמו בית אל׃ 35. ויעבר יעקב מקום ההוא ויבן שם מזבח ויקרא לו אל בית אל׃ 36. ויהי בעברו את בית אל ועוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה׃ 37. ויהי בהקשותה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן׃ 38. ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין׃ 39. וימת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם׃ 40. ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום׃ 41. ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר׃ 42. ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פלגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר׃ 43. בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן׃ 44. בני רחל יוסף ובנימין׃ 45. ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי׃ 46. ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם׃ 47. ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק׃ 48. ויהי ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה׃ 49. ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו׃ 50. ואלה תולדות עשו הוא אדום׃ 51. עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי׃ 52. ואת בשמת בת ישמעאל אחות נבית׃ 53. ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל׃ 54. ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו׃ 55. ואלה בני אליפז בכור עשו תימן ואומר צפו וקנז׃ 56. ותמנע היתה פלגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה׃ 57. ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת׃ 58. ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח׃ 59. ואלה אלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז׃ 60. אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה׃ 61. ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו׃ 62. ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו׃ 63. אלה בני עשו ואלה אלופיהם בני אליפז בכור ישראל׃ 64. ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה׃ 65. ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום׃ 66. ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע׃ 67. אלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם׃ 68. ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את חמורי צבעון אביו׃ 69. ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה אחות לוטן׃ 70. ואלה בני דישן חמרן ואשבן ויתרן וכרן׃ 71. בני אצר בלהן וזעוון ועקן׃ 72. בני דישן עוץ וארן׃ 73. אלה אלופי החרי בני שעיר׃ 74. ויהי בני בלע מלך באדם ושם עירו דנהבה׃ 75. וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה׃ 76. וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימנים׃ 77. וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית׃ 78. וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה׃ 79. וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחובות הנהר׃ 80. וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור׃ 81. וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדד ושם עירו פעי ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי זהב׃ 82. ואלה אלופי עשו למשפחתם למקומתם בשמותם אלוף תמנע אלוף עלוה אלוף יתת׃ 83. אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן׃ 84. אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר׃ 85. אלוף מגדיאל אלוף עירם אלה אלופי אדום לשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום׃ 86. וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען׃ 87. אלה תולדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם׃ 88. וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים׃ 89. וירא אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם׃ 90. ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו׃ 91. ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי׃ 92. והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוינה לאלמתי׃ 93. ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו׃ 94. ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי׃ 95. ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה׃ 96. ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר׃ 97. וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם׃ 98. ויאמר ישראל אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני׃ 99. ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב אתי דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה׃ 100. ויהי בני מצאו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש׃ 101. ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים׃ 102. ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתינה׃ 103. וירא אתו מרחוק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו׃ 104. ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הזה בא׃ 105. ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבארות והיה אומר חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו׃ 106. וישמע ראובן ויצל אתו מידם ויאמר לא נכנו נפש׃ 107. ויאמר אליהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו׃ 108. ויהי כבוא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו׃ 109. ויקחהו וישלכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים׃ 110. וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה׃ 111. ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו׃ 112. לכו ונמכרנו לישמעאלים ויד אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא ויאבו אחיו׃ 113. ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור ויתנו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף׃ 114. וישמעאלים הולכים מצרימה׃ 115. וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו׃ 116. וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא׃ 117. ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם׃ 118. וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך היא אם לא׃ 119. ויכר אתה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף׃ 120. ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים׃ 121. ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה׃ 122. ויבכו אתו אביו׃ 123. ויהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירה׃ 124. וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה וישכב אליה׃ 125. ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער׃ 126. ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו אונן׃ 127. ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו׃ 128. ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר׃ 129. ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה׃ 130. ויאמר יהודה לאונן בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך׃ 131. וידע אונן כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו׃ 132. ויהי הרע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו׃ 133. ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו ותלך תמר ותשב בית אביה׃ 134. ויהי בני רבו ימים וימת בת שוע אשת יהודה ויתנחם יהודה ויעל על גזזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי תמנתה׃ 135. ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו׃ 136. ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה׃ 137. וירא יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה׃ 138. ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא אלי׃ 139. ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן עבון עד שלחך׃ 140. ויאמר מה העבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר לו׃ 141. ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה׃ 142. וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת העבון מיד האשה ולא מצאה׃ 143. וישאל את אנשי מקומה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה׃ 144. וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה׃ 145. ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ 146. ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה ותשרף׃ 147. היא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי החתמת והפתיל והמטה האלה׃ 148. ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה׃ 149. ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ 150. ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשונה׃ 151. ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ׃ 152. ואחר יצא אחיו אשר על ידו שני ויקרא שמו זרח׃ 153. ויהי פרץ בן שלש עשרה שנה ויולד לו בן ויקרא את שמו חצרון׃ 154. ויולד לחצרון בן ויקרא את שמו ירחמאל׃ 155. ויולד לירחמאל בן ויקרא את שמו רם׃ 156. ויולד לרם בן ויקרא את שמו עמינדב׃ 157. ויולד לעמינדב בן ויקרא את שמו נחשון׃ 158. ויולד לנחשון בן ויקרא את שמו שלמון׃ 159. ויולד לשלמון בן ויקרא את שמו בעז׃ 160. ויולד לבעז בן ויקרא את שמו עובד׃ 161. ויולד לעובד בן ויקרא את שמו ישי׃ 162. ויולד לישי בן ויקרא את שמו דוד׃ 163. ויהי דוד בן שלש עשרה שנה ויולד לו בן ויקרא את שמו שלמה׃ 164. ויולד לשלמה בן ויקרא את שמו רחבעם׃ 165. ויולד לרחבעם בן ויקרא את שמו אביה׃ 166. ויולד לאביה בן ויקרא את שמו אסא׃ 167. ויולד לאסא בן ויקרא את שמו יהושפט׃ 168. ויולד ליהושפט בן ויקרא את שמו יהורם׃ 169. ויולד ליהורם בן ויקרא את שמו אחזיה׃ 170. ויולד לאחזיה בן ויקרא את שמו יואש׃ 171. ויולד ליואש בן ויקרא את שמו אמציה׃ 172. ויולד לאמציה בן ויקרא את שמו עזריה׃ 173. ויולד לעזריה בן ויקרא את שמו יותם׃ 174. ויולד ליותם בן ויקרא את שמו אחז׃ 175. ויולד לאחז בן ויקרא את שמו חזקיה׃ 176. ויולד לחזקיה בן ויקרא את שמו מנשה׃ 177. ויולד למנשה בן ויקרא את שמו אמון׃ 178. ויולד לאמון בן ויקרא את שמו יאשיה׃ 179. ויולד ליאשיה בן ויקרא את שמו יכניה׃ 180. ויולד ליכניה בן ויקרא את שמו צדקיה׃ 181. ויולד לצדקיה בן ויקרא את שמו גדליה׃ 182. ויולד לגדליה בן ויקרא את שמו שאלתיאל׃ 183. ויולד לשאלתיאל בן ויקרא את שמו זרובבל׃ 184. ויולד לזרובבל בן ויקרא את שמו אבינדב׃ 185. ויולד לאבינדב בן ויקרא את שמו אליעזר׃ 186. ויולד לאליעזר בן ויקרא את שמו יוסף׃ 187. ויולד ליוסף בן ויקרא את שמו יוחנן׃ 188. ויולד ליוחנן בן ויקרא את שמו יהוידע׃ 189. ויולד ליהוידע בן ויקרא את שמו יהוחנן׃ 190. ויולד ליהוחנן בן ויקרא את שמו יהוקים׃ 191. ויולד ליהוקים בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 192. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 193. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 194. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 195. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 196. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 197. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 198. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 199. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃ 200. ויולד ליהוכין בן ויקרא את שמו יהוכין׃

16. ומשחתי לא יהיה * והיה לי לשחת ולתהלה ולתפארת בכל גוים הארץ׃
17. כי הנני בורא שמים חדשים וארץ חדשה ולא תעלינה הראשנות ולא תבאינה על לב׃
18. * כי אם שישו ושמחו עד עולם אשר אני בורא כי הנני בורא את ירושלם משישון ועמה משוש׃
19. ושמחתי בירושלם וששתי בעמי ולא תשמע עוד בה קול בכי וקול זעקה׃
20. לא יהיה משם עולל ימים ויקן אשר לא ימלא את ימיו כי הנער בן מאת שנה ימות והחוטא בן מאת שנה יקלל׃
21. * ובנו בתים וישבו ונטעו כרמים ואכלו את פריים׃
22. לא יבנו וזר יאכל לא יטעו ואחר יאכל כי כימי העץ ימי עמי ומעשי ידיהם ישנו בהם׃
23. לא יגעו לריק ולא ילדו לבהלה כי זרע ברוכי יהוה המה וצאצאיהם אתם׃
24. * והיה טרם יקראו ואני אענה הם עודם מדברים ואני אשמע׃
25. זאב וטלה ירעו כאחד והאריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי אמר יהוה׃
26. * כה אמר יהוה השמים כסאי והארץ הדם רגלי אי זה בית אשר תבנו לי ואי זה מקום מנוחתי׃
27. הלא ידי עשתה את כל אלה ויהיו כל אלה נאם יהוה ואל זה אביט אל עני ונכה רוח וחרד על דברי׃

3. اوهوبه الحيه وه *وه معه ههمه ده لم ادخمه دم لم ادخمه وه معه ههمه ده لم ادخمه وه معه ههمه ده لم ادخمه وه معه ههمه ده

ויאמר
יהוה אל־נח בא־אתה וכל־ביתך אל־התבה כי־אתך ראיתי צדיק לפני בדור
הזה׃ 2 מכל הבהמה הטהורה תקח־לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן־הבהמה
אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו׃ 3 גם מעוף השמים שבעה שבעה
זכר ונקבה לחיות זרע על־פני כל־הארץ׃ 4 כי לימים עוד שבעה אנכי
ממטיר על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את־כל־היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה׃ 5 ויעש נח ככל אשר־צוהו יהוה׃ 6 ונח בן־שש
מאות שנה והמבול היה מים על־הארץ׃ 7 ויבא נח ובניו ואשתו ונשי־בניו
אתו אל־התבה מפני מי המבול׃ 8 מן־הבהמה הטהורה ומן־הבהמה אשר
איננה טהורה ומן־העוף וכל אשר רומש על־האדמה׃ 9 שנים שנים באו אל־נח
התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את־נח׃ 10 ויהי לשבעת הימים ומי
המבול היו על־הארץ׃ 11 בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני
בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל־מעינות תהום רבה וארבת
השמים נפתחו׃ 12 ויהי הגשם על־הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃
13 בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני־נח ואשת נח ושלש נשי־בניו
אתם אל־התבה׃ 14 הם והחית למינה וכל־הבהמה למינה וכל־הרמש הרמש
על־הארץ למינהו וכל־העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ 15 ויבאו אל־נח
התבה שנים שנים מכל־הבשר אשר־בו רוח חיים׃ 16 והבאים זכר ונקבה
מכל־בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ 17 ויהי המבול
ארבעים יום על־הארץ וירבו המים וישאו את־התבה ותרם מעל הארץ׃
18 ויגברו המים וירבו מאד על־הארץ והתבה תלך על־פני המים׃ 19 והמים
גברו מאד מאד על־הארץ ויכסו כל־ההרים הגבהים אשר תחת כל־השמים׃
20 חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ 21 ויגוע כל־בשר
הרמש על־הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל־השרץ השרץ על־הארץ וכל
האדם׃ 22 כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃
23 ויאמח את־כל־היקום אשר־על־פני האדמה מאדם עד־בהמה עד־רמש
ועד־עוף השמים ויאמחו מן־הארץ וישאר אך־נח ואשר אתו בתבה׃
24 ויגברו המים על־הארץ חמשים ומאת יום׃

8 1 ויזכר אלהים את־נח ואת־כל־החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו בתבה
ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים׃ 2 ויסכרו מעינת תהום וארבת
השמים ויכלא הגשם מן־השמים׃ 3 וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב
ויחסרו המים מקצת חמשים ומאת יום׃ 4 ותנח התבה בחדש השביעי
בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ 5 והמים היו הלוך וחסור עד
החדש העשירי בעשירי בחדש נראו ראשי ההרים׃ 6 ויהי מקץ ארבעים יום
ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה׃ 7 וישלח את־העורב ויצא יצוא ושוב
עד־יבשת המים מעל הארץ׃ 8 וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים
מעל פני האדמה׃ 9 ולא־מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל־התבה
כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה׃
10 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה מן־התבה׃ 11 ותבא
אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים
מעל הארץ׃ 12 ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה
שוב־אליו עוד׃ 13 ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש
חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני
האדמה׃ 14 ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃
15 וידבר אלהים אל־נח לאמר׃ 16 צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־
בניך אתך׃ 17 כל־החיה אשר אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש
הרמש על־הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על־הארץ׃ 18 ויצא נח
ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו׃ 19 כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רומש
על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה׃ 20 ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל
הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ 21 וירח יהוה את־
ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור
האדם כי יצר לב־האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר
עשיתי׃ 22 עד כל־ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא
ישבתו׃

9 1 ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ׃
2 ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר
תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ 3 כל־רמש אשר הוא חי לכם
יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל׃ 4 אך בשר בנפשו דמו לא
תאכלו׃ 5 ואך את־דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד
האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם׃ 6 שפך דם האדם באדם דמו
ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם׃ 7 ואתם פרו ורבו שרצו בארץ
ורבו־בה׃ 8 ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר׃ 9 ואני הנני מקים
את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחריכם׃ 10 ואת כל־נפש החיה אשר אתכם
בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃
11 והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה
עוד מבול לשחת הארץ׃ 12 ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר אני נתן
ביני וביניכם ובין כל־נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם׃ 13 את־קשתי
נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני וביני הארץ׃ 14 והיה בעננו עב על־
הארץ ונראתה הקשת בענן׃ 15 וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין
כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיו עוד המים למבול לשחת כל־בשר׃
16 והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש
חיה בכל־בשר אשר על־הארץ׃ 17 ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית
אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר אשר על־הארץ׃ 18 ויהי בני־נח היצאים
מן־התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ 19 שלשה אלה בני־נח ומאלה
נפצה כל־הארץ׃ 20 ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ 21 וישת מן־היין
וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ 22 וירא חם אבי־כנען את־ערות אביו ויגד
לשני אחיו בחוץ׃ 23 ויקח שם ויפת את־השמלה וישימו על־שכם שניהם
וילכו אחרנית ויכסו את־ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את־ערות
אביהם׃ 24 ויקץ נח מיינו וידע את אשר־עשה לו בנו הקטן׃ 25 ויאמר
ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ 26 ויאמר ברוך יהוה אלהי שם
ויהי כנען עבד להם׃ 27 יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען
עבד להם׃ 28 ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃
29 ויהי כל־ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

10 1 ואלה תולדת בני־נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחרי המבול׃
2 בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ 3 ובני גמר אשכנז
וריפת ותוגרמה׃ 4 ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ 5 מאלה
נפרדו איי הגוים בארצתם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ 6 ובני חם כוש
ומצרים ופוט וכנען׃ 7 ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא
ובני רעמה שבא ודדן׃ 8 וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃
9 הוא היה גבור ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃
10 ויהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ 11 מן־הארץ ההוא
יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחובות עיר ואת־כלח׃ 12 ואת־רסן בין
נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ 13 ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים
ואת־להבים ואת־נפתחים׃ 14 ואת־פתרסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם
פלשתים ואת־כפתרים׃ 15 וכנען ילד את־צידן בכרו ואת־חת׃ 16 ואת־
היבוסי ואת־האמרי ואת־הגרגשי׃ 17 ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני׃
18 ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃
19 ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גררה עד־עזה בואכה סדמה ועמרה
ואדמה וצבים עד־לשע׃ 20 אלה בני־חם למשפחתם ללשנתם בארצתם
בגוייהם׃ 21 ולשם אבי כל־בני עבר אחי יפת הגדול גם־הוא ילדו׃
22 בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ 23 ובני ארם עוץ וחול וגתר
ומש׃ 24 וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר׃ 25 ולעבר ילדו שני
בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ 26 ויקטן ילד
את־אלמודד ואת־שלף ואת־חצרמות ואת־ירח׃ 27 ואת־הדורם ואת־אוזל
ואת־דקלה׃ 28 ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא׃ 29 ואת־אופיר ואת־
חוילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן׃ 30 ויהי מושבם מישא בואכה סנחר
הר־הקדם׃ 31 אלה בני־שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃
32 אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ
אחרי המבול׃

11 1 ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ 2 ויהי בנסעם מקדם
וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ 3 ויאמרו איש אל־רעהו הבה
נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם
לחמר׃ 4 ויאמרו הבה נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם
פן־נפוץ על־פני כל־הארץ׃ 5 וירד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר
בנו בני האדם׃ 6 ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם
לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ 7 הבה נרדה ונבלה שם
שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ 8 ויפץ יהוה אתם משם על־פני
כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ 9 על־כן קרא־שמה בבל כי־שם בלל יהוה
שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ׃ 10 אלה תולדת שם
שם בן־מאת שנה והוליד את־ארפכשד שנתים אחר המבול׃ 11 ויחי שם
אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 12 וארפכשד
חי חמש ושלשים שנה והוליד את־שלח׃ 13 ויחי ארפכשד אחרי הולידו
את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 14 ושלח חי
שלשים שנה והוליד את־עבר׃ 15 ויחי שלח אחרי הולידו את־עבר שלש
שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 16 ועבר חי ארבע ושלשים
שנה והוליד את־פלג׃ 17 ויחי עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה
וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ 18 ופלג חי שלשים שנה והוליד
את־רעו׃ 19 ויחי פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה
ויולד בנים ובנות׃ 20 ורעו חי שתים ושלשים שנה והוליד את־שרוג׃
21 ויחי רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים
ובנות׃ 22 ושרוג חי שלשים שנה והוליד את־נחור׃ 23 ויחי שרוג אחרי
הולידו את־נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ 24 ונחור חי תשע
ועשרים שנה והוליד את־תרח׃ 25 ויחי נחור אחרי הולידו את־תרח מאה
ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות׃ 26 ויחי תרח שבעים שנה והוליד
את־אברם את־נחור ואת־הרן׃ 27 ואלה תולדת תרח תרח הוליד את־אברם
את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט׃ 28 וימת הרן על־פני תרח אביו
בארץ מולדתו באור כשדים׃ 29 ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת־הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ 30 ותהי
שרי עקרה אין לה ולד׃ 31 ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־הרן בן־
בנו ואת־שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה
כנען ויבאו עד־חרן וישבו שם׃ 32 ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה
וימת תרח בחרן׃

12 1 ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־
הארץ אשר אראך׃ 2 ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃
3 ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ 4 וילך
אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים
שנה בצאתו מחרן׃ 5 ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־
כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ותבאו ארצה כנען׃ 6 ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה
והכנעני אז בארץ׃ 7 וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ
הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ 8 ויעתק משם ההרה מקדם
לבית־אל ויט אהלה בית־אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה׃ 9 ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ 10 ויהי רעב בארץ וירד
אברם מצרימה לגור שם כי־כבד הרעב בארץ׃ 11 ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפת־מראה את׃
12 והיה כי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃
13 אמרי־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ 14 ויהי
כבוא אברם מצרימה וירא המצרים את־האשה כי־יפה היא מאד׃ 15 וירא־
אתה שרי פרעה ויהללו אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ 16 ולאברם
היטיב בעבורה ויהי־לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
17 ויגע יהוה את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם׃
18 ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי
אשתך היא׃ 19 למה אמרת אחתי היא ואקח־אתה לי לאשה ועתה הנה
אשתך קח ולך׃ 20 ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־
כל־אשר־לו׃

13 1 ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה׃
2 ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ 3 וילך למסעיו מהנגב ועד־בית־
אל עד־המקום אשר־היה־שם אהלה בתחלה בין בית־אל ובין העי׃ 4 אל־
מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃
5 וגם ללוט ההלך את־אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ 6 ולא־נשא אתם
הארץ לשבת יחדו כי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ 7 ויהי־ריב
בין רעי מקנה־אברם ובין רעי מקנה־לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃
8 ויאמר אברם אל־לוט אל־נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני
רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ 9 הלא כל־הארץ לפניך הפרד־נא מעלי אם
השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ 10 וישא לוט את־עיניו וירא את
כל־ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגן־
יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ 11 ויבחר־לו לוט את כל־ככר הירדן
ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ 12 אברם ישב בארץ כנען ולוט
ישב בערי הככר ויאהל עד־סדם׃ 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה
מאד׃ 14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד־לוט מעמו שא־נא עיניך וראה
מן־המקום אשר־אתה־שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃ 15 כי את־כל־הארץ
אשר־אתה רואה לך־אתננה ולזרעך עד־עולם׃ 16 ושמתי את־זרעך כעפר
הארץ אשר אם־יוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה׃ 17 קום
התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי־לך אתננה׃ 18 ויאהל אברם ויבא וישב
באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

14 1 ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם
ותדעל מלך גוים׃ 2 עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך
עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃
3 כל־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח׃ 4 שתים עשרה שנה
עבדו את־כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ 5 ובארבע עשרה שנה בא
כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים
עם־הם ואת־האימים בשוה קריתים׃ 6 ואת־החרי בהרם שעיר עד אל־
פארן אשר על־המדבר׃ 7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את־
כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי היושב בחצצן תמר׃ 8 ויצא מלך־סדם
ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם
מלחמה בעמק השדים׃ 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים
ואמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את־החמשה׃
10 ועמק השדים באר בארת בארת חמר ומלכי סדם ועמרה נפלו־שמה
והנשארים הרה נסו׃ 11 ויקחו את־כל־רכוש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם
וילכו׃ 12 ואת־לוט ואת־רכושו בן־אחי אברם וילכו והוא יושב בסדם׃
13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי
אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו
וירק את־חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן׃
15 ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד־חובה אשר משמאל
לדמשק׃ 16 וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכושו השיב וגם את־
הנשים ואת־העם׃ 17 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־
כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך׃ 18 ומלכי־
צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ 19 ויברכהו ויאמר
ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ 20 וברוך אל עליון אשר מגן
צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל׃ 21 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תן־לי
הנפש והרכש קח־לך׃ 22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אל־יהוה
אל עליון קנה שמים וארץ׃ 23 אם־מחוט ועד שרוך־נעל ואם־אקח מכל
אשר־לך ולא תאמר אני העשרתי את־אברם׃ 24 בלעדי רק אשר אכלו
הנערים וחלק האנשים אשר־הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

15 1 אחרי הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־
תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ 2 ויאמר אברם אדני יהוה
מה־תתן־לי ואנכי הולך ערירי ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ 3 ויאמר
אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי׃ 4 והנה דבר־יהוה
אליו לאמר לא־יירשך זה כי אם־אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ 5 ויוצא
אתו החוצה ויאמר הבט־נא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל לספר אתם
ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ 7 ויאמר
אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת
לרשתה׃ 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ 9 ויאמר אליו קחה־לי
עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ 10 ויקח־לו את־כל־אלה
ויבתר אתם בתוך ויתן איש־בתרו לקראת רעהו ואת־הצפור לא בתר׃
11 וירד העיט על־הפגרים ויבתרם אברם׃ 12 ויהי השמש לבוא ותרדמה
נפלה על־אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ 13 ויאמר לאברם ידע
תדע כי־גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃
14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול׃ 15 ואתה
תבוא אל־אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ 16 ודור רביעי ישובו הנה
כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה׃ 17 ויהי השמש באה והי עלטה והנה תנור
עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ 18 ביום ההוא כרת יהוה את־
אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר
הגדל נהר־פרת׃ 19 את־הקיני ואת־הקנזי ואת־הקדמני׃ 20 ואת־החתי
ואת־הפרזי ואת־הרפאים׃ 21 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי
ואת־היבוסי׃

16 1 ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃
2 ותאמר שרי אל־אברם הנה־נא עצרני יהוה מלדת בא־נא אל־שפחתי
אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי׃ 3 ותקח שרי אשת־אברם את־
הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן
אתה לאברם אישה לו לאשה׃ 4 ויבא אל־הגר ותהר ותרא כי הרתה
ותקל גברתה בעיניה׃ 5 ותאמר שרי אל־אברם חמסי עליך אנכי נתתי
שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה בינותי וביניך׃
6 ויאמר אברם אל־שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה
שרי ותברח מפניה׃ 7 וימצאה מלאך יהוה על־עין המים במדבר על־העין
בדרך שור׃ 8 ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר
מפני שרי גברתי אנכי בורחת׃ 9 ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל־גברתך
והתעני תחת ידיה׃ 10 ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את־זרעך
ולא יספר מרב׃ 11 ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת
שמו ישמעאל כי־שמע יהוה אל־עניך׃ 12 והוא יהיה פרא אדם ידו בכל
וידי כל בו ועל־פני כל־אחיו ישכן׃ 13 ותקרא שם־יהוה הדבר אליה אתה
אל־ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי׃ 14 על־כן קרא לבאר
באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ 15 ותלד הגר לאברם בן ויקרא
אברם את־שם־בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ 16 ואברם בן־שמנים שנה
בלדת הגר את־ישמעאל לאברם׃

17 1 ויהי אברם בן־תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל־אברם ויאמר
אליו אני אל־שדי התהלך לפני והיה תמים׃ 2 ואתנה בריתי ביני וביניך
וארבה אתך במאד מאד׃ 3 ויפל אברם על־פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃
4 אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ 5 ולא־יקרא עוד את־שמך
אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ 6 והפרתי אתך במאד
מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ 7 והקמתי את־בריתי ביני וביניך
ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃
8 ונתתי לך ולזרעך אחריך את־ארץ מגריך את כל־ארץ כנען לאחזת עולם
והייתי להם לאלהים׃ 9 ויאמר אלהים אל־אברהם ואתה את־בריתי תשמר
אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ 10 זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם
ובין זרעך אחריך המול לכם כל־זכר׃ 11 ונמלתם את בשר ערלתכם והיה
לאות ברית ביני וביניכם׃ 12 ובן־שמנת ימים ימול לכם כל־זכר לדרתיכם
יליד בית וממקנת כל־בן־נכר אשר לא מזרעך הוא׃ 13 המול ימול יליד
ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ 14 וערל זכר
אשר לא־ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את־בריתי
הפר׃ 15 ויאמר אלהים אל־אברהם שרי אשתך לא תקרא את־שמה שרי
כי שרה שמה׃ 16 וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה
לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ 17 ויפל אברהם על־פניו ויצחק ויאמר
בלבו הלבן מאה־שנה יולד ואם־שרה הבת תשעים שנה תלד׃ 18 ויאמר
אברהם אל־האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ 19 ויאמר אלהים אבל שרה
אשתך ילדת לך בן וקראת את־שמו יצחק והקמתי את־בריתי אתו לברית
עולם לזרעו אחריו׃ 20 ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי
אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יוליד ונתתיו לגוי גדול׃
21 ואת־בריתי אקים את־יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה
האחרת׃ 22 ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ 23 ויקח אברהם
את־ישמעאל בנו ואת כל־ילידי ביתו ואת כל־מקנת כספו כל זכר באנשי
בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃
24 ואברהם בן־תשעים שנה ותשע שנים בהמלו בשר ערלתו׃ 25 וישמעאל
בנו בן־שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ 26 בעצם היום הזה נמול
אברהם וישמעאל בנו׃ 27 וכל אנשי ביתו ילידי בית וקנין כסף מאת בן־
נכר נמלו אתו׃

18 1 וירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום׃
2 וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם
מפתח האהל וישתחו ארצה׃ 3 ויאמר אדני אם־נא מצאתי חן בעיניך אל־
נא תעבר מעל עבדך׃ 4 יוקח־נא מעט־מים ורחצו רגליכם והשענו תחת
העץ׃ 5 ואקחה פת־לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי־על־כן עברתם על־
עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת׃ 6 וימהר אברהם האהלה אל־שרה
ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות׃ 7 ואל־הבקר רץ
אברהם ויקח בן־בקר רך וטוב ויתן אל־הנער וימהר לעשות אתו׃ 8 ויקח
חמאה וחלב ובן־הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת
העץ ויאכלו׃ 9 ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל׃ 10 ויאמר
שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל
והוא אחריו׃ 11 ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה
אורח כנשים׃ 12 ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה
ואדני זקן׃ 13 ויאמר יהוה אל־אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף
אמנם אלד ואני זקנתי׃ 14 היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת
חיה ולשרה בן׃ 15 ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי
צחקת׃ 16 ויקמו משם האנשים וישקפו על־פני סדם ואברהם הלך עמם
לשלחם׃ 17 ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה׃ 18 ואברהם
היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ׃ 19 כי ידעתיו למען
אשר יצוה את־בניו ואת־ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה
ומשפט למען הביא יהוה על־אברהם את אשר־דבר עליו׃ 20 ויהוה אמר
זעקת סדם ועמרה כי־רבה והטאתם כי כבדה מאד׃ 21 ארדה־נא ואראה
הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם־לא אדעה׃ 22 ויפנו משם האנשים
וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה׃ 23 ויגש אברהם ויאמר
האף תספה צדיק עם־רשע׃ 24 אולי יש חמשים צדיקם בתוך העיר האף
תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקם אשר בקרבה׃ 25 חלילה
לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך
השפט כל־הארץ לא יעשה משפט׃ 26 ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים
צדיקם בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם׃ 27 ויען אברהם ויאמר
הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר׃ 28 אולי יחסרון חמשה
לחמשים הצדיק תשחית בחמשה את כל־העיר ויאמר לא־אשחית אם־אמצא
שם ארבעים וחמשה׃ 29 ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם
ארבעים ויאמר לא אעשה גם בעבור הארבעים׃ 30 ויאמר אל־נא יחר
לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם
שלשים׃ 31 ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים
ויאמר לא אשחית בעבור העשרים׃ 32 ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה
אך־הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה׃
33 וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב למקמו׃

19 1 ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט
ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה׃ 2 ויאמר הנה־נא אדני סורו־נא אל־
בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא
כי ברחוב נלין׃ 3 ויפצר־בם מאד ויסורו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם
משתה ומצות אפה ויאכלו׃ 4 טרם יטכבון ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־
הבית מנער ועד־זקן כל־העם מקצה׃ 5 ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה
האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם׃ 6 ויצא אליהם
לוט הפתחה והדלת סגר אחריו׃ 7 ויאמר אל־נא אחי תרעו׃ 8 הנה־נא לי
שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב
בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כי על־כן באו בצל קורתי׃
9 ויאמרו גש־הלאה ויאמרו האחד בא־גור ויעש שפט עתה נרע לך מהם
ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת׃ 10 וישלחו האנשים את־ידם
ויבאו את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו׃ 11 ואת־האנשים אשר־
פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול ויליאו למצא הפתח׃ 12 ויאמרו
האנשים אל־לוט עד־מי פה לך חתן ובניך ובנתיך וכל אשר־לך ב

3. وه .ةبيطلا هوه ةيمويلا مسا ةيلكلا مسا هوه .* هكلم مسا هوه ةيمويلا مسا ةيلكلا:
4. معسلا .* ةنايغ هعسكلا ةيحتفلا ةعاسلا ةيمويلا هذه ةيحابملا ةيمويلا هذه ةيحابملا
5. هذه ةزجعلا .* هتوص ةعمسلا هذه ةيحابملا ةيمويلا هذه ةيحابملا
6. ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا
7. ةيحابملا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا
8. ةيحابملا ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا
9. ةيحابملا ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا
10. .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا
11. .ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا
12. .ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا
13. .ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا
14. .ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا
15. .ةيمويلا هذه ةيحابملا .* ةيلاتلا مويلا ةيمويلا هذه ةيحابملا .ةيلاتلا مويلا

ולא־שמעו קולי . והעם הזה היה סורר ומורה סרו וילכו .
2. *ולא־אמרו בלבבם נירא־נא את־יהוה אלהינו הנתן גשם־ומלקוש בעתו
שבעות קציר ישמר לנו . עונתיכם הטו אלה וחטאתיכם מנעו הטוב
מכם . כי נמצאו בעמי רשעים . ישור צדים כיקשי מוקשים
3. מלא בתים מרמה . על־כן גדלו ויעשרו . שמנו עשתו גם עברו דבר
רע . דין לא דנו דין יתום והצליח . ובמשפט אביונים לא שפטו .
4. *הלוא־על־אלה נאם־יהוה . ואם־בגוי כזאת לא תתנקם נפשי .
5. שממה ונפלאה היתה בארץ . הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו
על־ידיהם . ועמי אהבו כן . ומה־תעשו לאחריתה . *הגלה
6. ירושלים היו עיר הפקדת כלה עשק בקרבה . כאשר תקר בור
מימיה כן תקרה רעתה . חמס ושד ישמע בה . על־פני תמיד חלי
7. ומכה . הוסרי ירושלים פן־תקע נפשי ממך . פן־אשימך שממה
8. ארץ לא נושבה . *ויבצר עוללו כגפן שוב ידך כבצר על־סלסלות .
9. אל־מי אדברה ואעידה ויאזינו הן ערל אזנם ולא יוכלו להקשיב .
הן דבר־יהוה היה להם לחרפה לא יחפצו בו . ואני חמת יהוה
10. מלאתי נלאיתי הכיל . שפך על־עולל בחוץ ועל־סוד בחורים יחדו .
11. כי גם־איש באשתו ילכדו זקן עם־מלא ימים . ונהפכו בתיהם
לאחרים שדות יחד עם־נשים . כי־אטה ידי על־יושבי הארץ נאם־
12. יהוה . ודברו אל־שקר לאמר הר הר הוא . לא־תבוא רעה עלינו
13. חרב ורעב לא נראה . והנביאים היו לרוח והדבר אין בהם כן יעשה
14. להם . לכן כה אמר יהוה אלהי הצבאות יען דברכם את־הדבר
הזה הנני נתן דברי בפיך לאש והעם הזה עצים ואכלתם . הנני
15. מביא עליכם גוי ממרחק בית ישראל נאם־יהוה . גוי איתן הוא
גוי מעולם הוא . גוי לא־תדע לשונו ולא תבין מה־יאמר . אשפתו
16. כקבר פתוח כלם גבורים . ואכל קצירך ולחמך יאכלו בניך ובנותיך
17. יאכל צאנך ובקרך יאכל גפנך ותאנתך . הרס בצרותיך אשר־אתה
18. בוטח עליהם בחרב . *גם בימים ההם נאם־יהוה לא אעשה אתכם
19. כלה . והיה כי־תאמרו על־מה עשה יהוה אלהינו לנו את כל־אלה
ואמרת אליהם כאשר עזבתם אתי ותעבדו אלהי נכר בארצכם כן
20. תעבדו זרים בארץ לא לכם . הגידו זאת בבית יעקב והשמיעו
21. ביהודה לאמר . שמעו־נא זאת עם סכל ואין לב עינים להם ולא
22. יראו אזנים להם ולא ישמעו . האותי לא תיראו נאם־יהוה אם
מפני לא תחילו אשר־שמתי חול גבול לים חק עולם ולא יעברנהו
ויתגעשו ולא יוכלו והמו גליו ולא יעברוהו . ולעם הזה היה לב
23. סורר ומורה סרו וילכו . ולא אמרו בלבבם נירא־נא את־יהוה
אלהינו הנתן גשם־ומלקוש בעתו יורה ומלקוש בעתו שבעות קציר
24. ישמר לנו . עונות אלה הטו ואלה חטאתיכם מנעו הטוב . כי נמצאו
25. בעמי רשעים . ישור צדים כיקשי מוקשים . מלא בתים מרמה
26. על־כן גדלו ויעשרו . שמנו עשתו גם עברו דבר רע . דין לא דנו
דין יתום והצליח . ובמשפט אביונים לא שפטו . *הלוא־על־אלה
27. נאם־יהוה . ואם־בגוי כזאת לא תתנקם נפשי . שממה ונפלאה
28. היתה בארץ . הנביאים נבאו בשקר והכהנים ירדו על־ידיהם .
29. ועמי אהבו כן . ומה־תעשו לאחריתה . *הגלה ירושלים היו עיר
30. הפקדת כלה עשק בקרבה . כאשר תקר בור מימיה כן תקרה
31. רעתה . חמס ושד ישמע בה . על־פני תמיד חלי ומכה . הוסרי
ירושלים פן־תקע נפשי ממך . פן־אשימך שממה ארץ לא נושבה .
*כי־כה אמר יהוה כי־כה אמר יהוה על־ישראל עוללו כגפן שוב
ידך כבצר על־סלסלות . אל־מי אדברה ואעידה ויאזינו הן ערל
אזנם ולא יוכלו להקשיב . הן דבר־יהוה היה להם לחרפה לא
יחפצו בו . ואני חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל . שפך על־עולל
בחוץ ועל־סוד בחורים יחדו . כי גם־איש באשתו ילכדו זקן עם־
מלא ימים . ונהפכו בתיהם לאחרים שדות יחד עם־נשים . כי־
אטה ידי על־יושבי הארץ נאם־יהוה . ואם־בגוי כזאת לא תתנקם
נפשי . שממה ונפלאה היתה בארץ . הנביאים נבאו בשקר והכהנים
ירדו על־ידיהם . ועמי אהבו כן . ומה־תעשו לאחריתה . *הגלה
ירושלים היו עיר הפקדת כלה עשק בקרבה . כאשר תקר בור
מימיה כן תקרה רעתה . חמס ושד ישמע בה . על־פני תמיד חלי
ומכה . הוסרי ירושלים פן־תקע נפשי ממך . פן־אשימך שממה
ארץ לא נושבה . *כי־כה אמר יהוה כי־כה אמר יהוה על־ישראל
עוללו כגפן שוב ידך כבצר על־סלסלות . אל־מי אדברה ואעידה
ויאזינו הן ערל אזנם ולא יוכלו להקשיב . הן דבר־יהוה היה להם
לחרפה לא יחפצו בו . ואני חמת יהוה מלאתי נלאיתי הכיל . שפך
על־עולל בחוץ ועל־סוד בחורים יחדו . כי גם־איש באשתו ילכדו
זקן עם־מלא ימים . ונהפכו בתיהם לאחרים שדות יחד עם־נשים .
כי־אטה ידי על־יושבי הארץ נאם־יהוה . ואם־בגוי כזאת לא
תתנקם נפשי . שממה ונפלאה היתה בארץ . הנביאים נבאו בשקר
והכהנים ירדו על־ידיהם . ועמי אהבו כן . ומה־תעשו לאחריתה .
*הגלה ירושלים היו עיר הפקדת כלה עשק בקרבה . כאשר תקר
בור מימיה כן תקרה רעתה . חמס ושד ישמע בה . על־פני תמיד
חלי

9. سكن الله. ثم اتبعه الله. *ابنه يكون وعد الوعد يكون الوعد
10. عدد الله: *الله الله. ثم الوعد الله. *ثم عدد ثم.
11. الله تجد سنة حد. *الله بن ابنه الله. الوعد الوعد
12. ولد لا يجد. *ثم ولد ٢٥٠٠. *تجد عد الله الله ثم
13. ولد. ولد ولد ابنه به يعد. *يعد الله يحكم يحكم الله
ولد يحد يحكم يحكم هذا. لا يعد ولد ولد يعد
14. الله. ثم عد يعد. *ولد به يحكم. *ثم ولد ابنه ولد
15. عد عد نعمد وعد عد يحكم ٠٠٠: *وعد ولد ولد
عد: عد عد نعمد وعد عد يحكم. عد عد نعمد وعد
16. يحكم ٠٠٠. *وكل الله تجد استوى. ساء وكل تجد استوى.
17. الله عد الله الله. *يعد ثم يحكم عد يحكم. *ثم ثم الله
عد الله: ساء تجد وكل الله استوى: وكل الله استوى: ساء
18. الله. الله عد ولد. *ثم ثم الله الله. الله: ساء
19. عد. *الله. ثم نجد الله يعقل. لا نجد وكل الله
الله عد الله. الله ثم يحكم عد ولد. عد ثم الله
20. ساء. *الله الله: ثم يحد عد ثم. الله: ساء
الله. الله ثم الله. الله: ثم الله. *الله الله
21. ٠٠٠. *الله الله. ثم الله. الله الله. الله
الله عد ثم الله. الله ثم يحد. *الله الله. الله
22. الله نجد عد الله. *عد الله ثم الله. الله

ܫܡܗ̈ܝ

8. ܘܐܡܪ ܠܝ ܐܢ̈ܫ ܐ̈ܠܝܢ ܕܥܡ̈ܠܝܢ ܥܠ ܫܦ̈ܝܪ̈ܬܐ ܕܫ̈ܡ̈ܝܐ ܘܥ̈ܒ̈ܕܝ ܒ̈ܝܬ ܐ̈ܠܗܐ ܗ̈ܠܝܢ ܘܐ̈ܢ ܐ̈ܢܐ ܐ̈ܬ̈ܝ ܠܐ ܐ̈ܬ̈ܝ ܠܝ

ج: وقال يهوه لحزائيل هكذا قد ساء في عينيك. وهو لم يطلب لنفسه
أيام الملك. وقال يهوه لحزائيل هكذا قد ساء في عينيك. وهو لم يطلب لنفسه
8. حياة... *وذهب اليشع إلى دمشق. وبنهدد ملك أرام مريض. وأخبر
9. قائلا جاء رجل الله إلى هنا. *فقال الملك لحزائيل خذ بيدك هدية.
10. وقابل رجل الله وقف أمامه. *فقال بنهدد ابنك أرام قد أرسلني. هل
أشفى من مرضي هذا. فقال له اليشع اذهب قل له إنك تشفى. وقد
11. أراني يهوه أنه يموت موتا. *فأقام وجهه وأجمد حتى خجل. وبكى
12. رجل الله. فقال حزائيل لماذا يبكي سيدي. فقال لأني علمت
13. الشر الذي تعمله ببني إسرائيل. تحرق حصونهم بالنار وتقتل
شبانهم بالسيف وتسحق أطفالهم وتبقر حبالاهم. *فقال حزائيل
وما هو عبدك الكلب حتى يعمل هذا الأمر العظيم. فقال اليشع
14. يهوه قد أراني إياك ملكا على أرام. *فمضى من عند اليشع وجاء
15. إلى سيده فقال له ما قال. فقال له إنه قال لي تشفى. وكان
في الغد أن أخذ الدثار وغمسه في الماء وبسطه على وجهه فمات.
16. وملك حزائيل عوضا عنه. *وفي السنة الخامسة ليورام بن أخاب
ملك إسرائيل وفي أيام يهوشافاط ملك يهوذا ملك يورام بن
17. يهوشافاط ملك يهوذا. *كان ابن اثنتين وثلاثين سنة حين ملك
وملك ثمان سنين في أورشليم. وسار في طريق ملوك إسرائيل
18. كما عمل بيت أخاب لأن ابنة أخاب كانت امرأته. وعمل الشر في
19. عيني يهوه. *ولم يشأ يهوه أن يهلك يهوذا من أجل داود عبده
كما وعده أن يعطيه سراجا له ولبنيه كل الأيام. *في أيامه
20. عصي أدوم عن يد يهوذا وملكوا عليهم ملكا. *فاجتاز يورام إلى

26. ܒ ܟܬܒ ܒܫܡ ܐܒܪܗܡ ܐܝܟ ܕܟܬܒ ܠܗ ܒܫܡ ܐܒܪܗܡ: * ܗܘ ܕܐܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܐܬܬ ܠܗ ܐܦ
ܠܐ ܐܬܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܐܬܬ ܠܗ ܐܦ ܠܐ ܐܬܬ ܠܗ ܐܦ

12. ةحجتلا ءاعدب..ه * .ةحجلا لها نم مهر مهر * .ءاعدلا ءاعدب ةحجتلا
ىف ىحيه..ه * .ةحجلا لها نم نيح لها. هيا هب نيح. ه..ه * .ىحلا
13. لاق ملعلا ذاتسا حبذ لاق اذاف لاقلا..ه * .هيا هيف لاق
.ةحجلا ىف سدقملا ذاتسا مدب. هيا نيح. لاق نيح..ه
14.15. * لاق ىحلا ىف * .نيح لاق مدب. ةحجلا ىف سدقملا ذاتسا
16. ىحلا. ةحجلا ىف ةحجلا ذاتسا مدب. * .لاق نيح. هيا
17. ةحجلا نم. هيا هيف. * .ةحجلا ىف ةحجلا ذاتسا مدب. ةحجلا
ةحجلا ىف ذاتسا مدب. ملعلا ىف سدقملا ذاتسا مدب. ةحجلا
18. ىف نيح لاق ملعلا هب..ه * .لاق ةحجلا ىف ةحجلا ةحجلا
19. ةحجلا ىف. * .ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا لاق ةحجلا
لاق ةحجلا ىف. ةحجلا ىف سدقملا ىف ةحجلا. ملعلا لاق نيح
20. ةحجلا ىف. * .ةحجلا ىف ةحجلا ةحجلا. لاق ةحجلا مدب
21. ةحجلا ىف نيح ةحجلا. * .هيا لاق نيح ةحجلا مدب
ىف نيح..ه هيا ةحجلا ىف نيح..ه هيا ةحجلا ىف نيح
ةحجلا..ه * .ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف
22. ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا..ه *
23. ةحجلا..ه * .ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا
ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا..ه
24. ةحجلا ىف..ه * .ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا
ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف
25. ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا ىف ةحجلا..ه *

ܩܠܝܢ. ܡܢܝ. ܠܡܚܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܥܡܗ. ܩܛܝ ܟܗ ܥܡܗ. ܠܡܚܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܥܡܗ.

37. ܟܗ ܐܡܪ ܠܝ ܡܢ ܕܐܝܬ ܒܗ ܠܫܡܝܐ ܕܢ. ܠܡܚܐ ܐܝܟܐ ܕܐܡܪ ܥܡܗ

22. ٠أبعكبا أبكعبا أبشؤا كسؤا هؤه ٠٠٠ *سُسنَّ ٠٠٠ كد ٠٠٠ هُسَّ هُعدهُ هُعدهُ هُسَّ أبكعبا أبكعبا.
23. هُعدهُ هُسَّ أبا هُعا هُسَّ *أبسَّ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ
هُسَّ هُعدهُ أبكعبا أبشؤا كسؤا هؤه ٠٠٠ كدهُ أبشؤا كسؤا هؤه ٠٠٠ هُسَّ هُعدهُ هُعدهُ.
24. *أبعدَّ كدهُ هؤه أبشؤا هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ
25. أبعدَّ ٠٠٠ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *هُسَّ
26. كدهُ. هُعدهُ. هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *هُعدهُ هُعدهُ.
كدهُ أبشؤا هُسَّ أبشؤا هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ
27. كبعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *هُعدهُ هُعدهُ
هُعدهُ أبشؤا هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ.
28. أبعدَّ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *هُعدهُ
29. كدهُ. *أبعدَّ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ
كبعدهُ أبشؤا. أبعدَّ كدهُ هُعدهُ. أبشؤا هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ.
30. هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *هُعدهُ هُعدهُ.
31. هُعدهُ. هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *أبعدَّ هُعدهُ.
32. هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *هُعدهُ هُعدهُ.
33. كدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *كدهُ. هُعدهُ هُعدهُ.
هُعدهُ أبعدَّ. هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ.
أبشؤا: أبعدَّ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ.
34. *هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ.
35. أبشؤا أبعدَّ. أبسعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ *كدهُ
36. أبعدَّ كدهُ هُعدهُ. ٠ أبعدَّ *كدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ هُعدهُ

٥٤٠ ٠٠٠ ٠٠٠٠ ٠٠٠٠

45. ثم: وامر ان يؤتى بالاسرى. * فاتوا بهم وجثوا امامه. 46. فاخذ
السيوف التي معهم وجعلوا يقتلونهم. * حتى انه سقط منهم في
ذلك اليوم مائة الف رجل. 47. وكان يوناثان وجميع الشعب
يعفون عن بنيامين. * لانهم رأوا ان اخاهم قد ثبت ملكه. 48. وان
اعداءه قد انكسروا. وان يده قد قويت. وان ابن شاول قد مات.
49. فقال يوناثان لشعبه. * اتظنون ان بنيامين لا يزال حيا. اما
تعلمون انه رجل بأس. 50. فاسرعوا وخلصوا اخاكم من ايدي
الذين اسروه. * وكان يوناثان يقول هذا. لان روح الرب كان
قد حل عليه. 51. وكان يسكن في مدينة اسمها مودين. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الرجال الذين كانوا قد هربوا من
الملك. 52. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم.
فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم
الظفر عليهم. 53. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان
يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 54. وكان
يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون
ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 55. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 56. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 57. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
58. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
59. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 60. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم.
لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 61. فذهبوا وقتلوا الذين
اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا
من الملك. 62. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم.
فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر
عليهم. 63. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل
ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 64. وكان يقول
لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 65. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 66. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 67. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
68. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
69. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 70. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 71. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 72. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 73. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
74. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
75. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 76. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 77. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 78. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 79. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
80. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
81. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 82. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 83. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 84. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 85. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
86. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
87. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 88. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 89. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 90. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 91. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
92. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
93. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 94. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم. 95. فذهبوا
وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين
كانوا قد هربوا من الملك. 96. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا
الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد
اعطاكم الظفر عليهم. 97. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان
يوناثان يرسل ويجمع جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك.
98. وكان يقول لهم. اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا
يستطيعون ان يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.
99. فذهبوا وقتلوا الذين اسروه. وكان يوناثان يرسل ويجمع
جميع الذين كانوا قد هربوا من الملك. 100. وكان يقول لهم.
اذهبوا واقتلوا الذين اسروكم. فانهم لا يستطيعون ان
يقاوموكم. لان الرب قد اعطاكم الظفر عليهم.

*XIII, 1. * في السنة الثالثة عشرة من ملك شاول ابن قيس
وجد يوناثان ابنه رجالا ثلاثة آلاف. منهم كان الفان معه في
مخماس وجبل بيت ايل. والالف الباقون كانوا مع يوناثان في
جبعة بنيامين. وارسل باقي الشعب كل واحد الى خيمته.
2. فضرب نصب الجند فلشتيم. * وسمع الفلشتيم بذلك. فصعد
جميع الفلشتيم ليطلبوا العبرانيين. 3. فارسل شاول في جميع
الارض بالبوق قائلا. ليسمع العبرانيون. * فسمع جميع
العبرانيين ان شاول قد ضرب نصب الفلشتيم. وان العبرانيين
قد صاروا مكروهين عند الفلشتيم. فاجتمع الشعب وراء شاول
الى الجلجال. 4. وكان جميع الفلشتيم قد اجتمعوا ليحاربوا
العبرانيين. * بثلاثة آلاف مركبة وستة آلاف فارس. وشعب
كالرمل الذي على شاطئ البحر في الكثرة. وصعدوا وحلوا في
مخماس شرقي بيت آون. 5. فلما رأى العبرانيون انهم قد
ضايقوا الشعب. * اختبأ الشعب في المغاير وفي الاحراش وفي
الصخور وفي الاماكن العالية وفي الحفر. 6. وعبر العبرانيون
الاردن الى ارض جاد وجلعاد. * واما شاول فانه كان بعد في
الجلجال. وجميع الشعب الذي معه ارتعدوا. 7. وانتظروا سبعة
ايام الميعاد الذي عينه صموئيل. ولم يأت صموئيل الى الجلجال.
وتفرق الشعب عنه. 8. فقال شاول هاتوا لي المحرقة والذبائح
السلامة

31. שור איש רעהו ומת. *והיה השור סקל ייסקל. וגם בעליו יומת. כה יעשה לו
32. שורו. ואם שור נגח הוא מתמול שלשום. *והועד בבעליו ולא ישמרנו. והמית
33. איש או אשה. *השור יסקל. וגם בעליו יומת. ואם כופר יושת עליו. *ונתן
34. פדיון נפשו. ככל אשר יושת עליו. *בין בן יגח הוא או בת יגח. כמשפט הזה
35. יעשה לו. אם שור יגח את עבד איש או אמה. *כסף שלשים שקלים יתן
36. לאדניו. והשור יסקל. וכי יגוף שור איש את שור רעהו ומת. *ומכרו את
37. השור החי וחצו את כספו. וגם את המת יחצון. או ידע כי שור נגח הוא
38. מתמול שלשום. והועד בבעליו ולא ישמרנו. *המר ישלם שור תחת השור
39. והמת יהיה לו. כי יגנוב איש שור או שה. *וטבחו או מכרו. חמשה בקר
40. ישלם תחת השור. וארבע צאן תחת השה. *אם במחתרת ימצא הגנב
41. והוכה ומת. אין לו דמים. *אם זרחה השמש עליו דמים לו. שלם ישלם
42. אם אין לו. ונמכר בגנבתו. *אם המצא תמצא בידו מן השור עד חמור
43. עד שה חיים. שנים ישלם. *כי יבער איש שדה או כרם. ושלח את בעירה
44. ובער בשדה אחר. מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם. *כי תצא אש ומצאה

17. ةيلصلا ءاملا ءاعو ةعقوب * .هدحو هجولا حلاصلا .ءاملاب حبستي ةعقوب
ةعقوملا ءاملا ءاعو ةعقوب .خ .ةعقولا ءاملا ءاعو ةعقوب .ةعقولا ءاملا
18. ءاعو ةعقوب ةعقولا .ةعقو ءاعو هجولا حلاصلا * .ةعقو ءاعو ةعقوب
19. ةعقولا حلاصلا ءاعو ةعقوب * .ءاعو حلاصلا .ةعقو ءاعو حلاصلا .ةعقو
ةعقولا ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو
20. ةعقولا ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا * .ءاعو
21. حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
.ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
22. ةعقولا ءاعو حلاصلا * .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
23. ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
24. حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
25. ةعقولا ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو
ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
26. ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
27. حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو
28. ةعقولا ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو
ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
29. ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا
30. ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا .ءاعو حلاصلا

31. ٥٥٥٥٢ ٢٥٦٦٦ ٦٦٦٦٦ ٦٦٦٦٦ ٦٦

17. ةوه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ءاكه ةجيه ةكلاه ءاكه . ةوهلا ءاملا ةوهلا
ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةج ةلمه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا
18. ءاملا ةوهلا . *ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه
ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه
19. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .
20. *ةوهلا ءاملا ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه
ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه
21. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .
22. ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا
ءاملا ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
23. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .
24. ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا
ءاملا ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
25. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .
26. ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا
ءاملا ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
27. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .
28. ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا
ءاملا ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
29. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .
30. ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . *ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا
ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا . ةعبه ةوهلا ءاكه ةوهلا ءاملا ةوهلا .

وَنَوْمِهِ وَعِمَدِهِ وَعِمَدِهِ وَعِمَد

3. ﻭﻳﻘﻮﻣﻮﺍ ﻳﺎﺷﺒﻚ ﺑﻌﻜﺒﻚ ﺧﻰ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻣﻴﻨﻢ. * ﻭﻫﻮ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﺧﻰ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻣﻴﻨﻢ ﻳﻪ ﻭﻫﻮ ﻣﻴﻨﻢ ﺳﻢ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻳﻪ. ﻭﻫﻮ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻳﻪ ﻭﻫﻮ ﻣﻴﻨﻢ ﻳﻪ ﻭﻫﻮ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻳﻪ.

2. ﻭﻫﻮ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻳﻪ ﻭﻫﻮ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻳﻪ. * ﻭﻫﻮ ﻳﺎﺷﻮﻩ ﻳﻪ

35. ועשה אותם רוקח. מעשה רוקח. מלוח טהור קודש: * 36.37. ועשית מהם והיה לך לקטרת. מלאכת מרקחת מעשה רוקח מלוח טהור קודש: * 38 ונתת מהם הקטר מול העדת. * אשר יועד לך שמה והיה לך לקדש קדשים. 39. ואת המזבח הנחשת. * ואת כיורו ואת כנו. תעשה את המזבח עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב. 40. רבוע יהיה ושלש אמות קומתו. * וקרנתיו עליו מן ממנו. תעשה נחשת כל כליו. 41. ואת הקלחת ואת יעיו ואת מזרקתיו. * ואת מזלגתיו ואת מחתתיו לכל כליו. תעשה נחשת. 42. ועשית לו מכבר רשת נחשת. * ועשית על הרשת על ארבע קצותיו. תעשה טבעת נחשת. 43. ונתת אתה מתחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח. * ויצק לו ארבע טבעת בקצות 44. הרשת נתיכים לבתים. * ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם נחשת. 45. והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו. * נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו. 46. * ועשית את המשכן יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב יעשה אתם. 47. * ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת לכל היריעת 48 החמש

٢٠ * هنمو ١٠٠ حبذمو ١٠٠ حبذمو ١٠٠ حبذ

ואת חמשים הקרסים תעשה זהב וחברת את היריעת איש אל אחתו באהל
אחד והיה המשכן אחד׃ ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה
יריעת תעשה אתם׃ ארך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת
ארבע באמה אחת המדה לאחד עשתי עשרה היריעת׃ וחברת את חמש היריעת
לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל׃
ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה במחברת ועשית חמשים
לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃ עשה קרסי נחשת חמשים ותבאת את
הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד׃ וסרח העדף יריעת האהל חצי
היריעה העדפת תסרח על אחרי המשכן׃ ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך
יריעת האהל תהיה סרחת על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו׃ ועשית מכסה
לאהל ערת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ועשית את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר באמת ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן תעשה לכל
קרשי המשכן׃ ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃
ומאת ארבעים תעשה תחת עשרים הקרש שני אדני כסף שני אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע
השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש׃ ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים
תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה תעשה
ששה קרשים׃ ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם
מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם הם
יהיו למקצעת שנים׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים
שנים שנים תחת הקרש האחד׃ ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ ושלח הבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח
אל הקצה׃ ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם
ואת הבריחם תצפה זהב׃ והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר׃
ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה
כרבים׃ תעשה אתה על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה
אדני כסף׃ ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את
ארון העדת והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃ ושמת את
הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃ ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת
המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה השלחן תשים על צלע צפנה׃
ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃
ועשית למסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וייצקת להם
חמשה אדני נחשת׃ ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמת ארך ומש אמת
רחב המזבח רבוע יהיה ושלש אמת קמתו׃ ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו
ממנו תהיו קרנתיו זהב וצפית אתו נחשת׃ ועשית סירתיו לדשנו ויעיו
ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת׃ ועשית לו מכבר
מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו׃
ונתתה אתה תחת כרכב המזבח מלמטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃ ועשית
בדים לעצי שטים וצפית אתם נחשת׃ והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על
שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃ נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה בהר כן
יעשו׃ ועשית חצר למשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה
בארך לפאה האחת׃ ועמדיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף
וחשקיהם כסף׃ וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ועמדיהם עשרים ואדניהם
עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ ולרחב הים קלעים חמשים אמה
עמדיהם עשרה ואדניהם עשרה׃ ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃
וחמש עשרה אמת קלעים לכתף עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ ולכתף השנית
חמש עשרה קלעים עמדיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ ולחצר שער מסך עשרים
אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמדיהם ארבעה
ואדניהם ארבעה׃ כל עמדי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם
נחשת׃ ארך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקמת חמש אמות שש
משזר ואדניהם נחשת׃ כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר
נחשת׃ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור
להעלת נר תמיד׃ באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן
ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ואתה
הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן
נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך
לכבוד ולתפארת׃ ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה
ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד
ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו
לכהנו לי׃ והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש׃ ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה
חשב׃ שתי כתפת חברת תהיה לו אל שני קצותיו וחבר׃ וחשב אפדתו אשר
עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ ולקחת
את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃ ששה משמותם על האבן
האחת וששה שמות הנותרם על האבן השנית כתולדתם׃ מעשה חרש אבן
פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמת בני ישראל משבצת זהב תעשה
אתם׃ ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא
אהרן את שמתם על שתי כתפיו לזכרון לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון׃
ועשית משבצת זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת
ונתתה את השרשרת העבתת על המשבצת׃ ועשית חשן משפט מעשה חשב
כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃
רבוע יהיה כפול זרת ארכו וזרת רחבו׃ ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי
אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר וישפה׃
והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה
מסבאת זהב תהיה במלאתם׃ והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים
עשרה על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית
על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת זהב
ונתתה את שתי הטבעת על שתי קצות החשן׃ ונתתה את שתי עבתי הזהב על
שתי הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתת תתן על שתי
המשבצת ונתתה על כתפת האפד אל מול פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת
אתם על שתי קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי
טבעת זהב ונתתה על שתי כתפת האפד מלמטה מלפנים אל מול פניו אל עמת
מחברתו מעל חשב האפד׃ וירכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל
תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמת
בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני
יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ועשית את
מעיל האפד כליל תכלת׃ והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה
ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן
ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמן
פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב׃ והיה על אהרן לשרת ונשמע קלו
בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור
ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על
המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו
לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תהיה ואבנט מעשה רקם
תעשה׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם
לכבוד ולתפארת׃ והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם ומלאת
את ידם וקדשת אתם והכהנו לי׃ ואתה תעשה להם מכנסי בד לכסות בשר
ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃ והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד
או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו
אחריו׃ וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר אחד בן בקר
ושני אילם תמימם׃ ומצות חלת ומצת רקיקי משחים בשמן סלת חטים תעשם׃
וסל אחד תשים אתם ותקרבת אתם בסל ואת הפר ואת שני האילם׃ ואת אהרן
ואת בניו תקרב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃ ולקחת את הבגדים
והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו
באבנט האפד׃ ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת׃
ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו׃ ואת בניו תקרב
והלבשת אתם כתנת׃ וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ומלאת להם המגבעת
והיתה להם כהנת לחק עולם וקדשת את אהרן ואת בניו׃ והיה לקחתך את
הפרים ואת האילים ואת הסלים ואת כל בני ישראל תקריב׃ ועשית את
הכהנים בני אהרן ועשית להם מגבעת ואבנטים וכהנו להם לכהנת לחק עולם
והנחת את אהרן ואת בניו׃ ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד׃
ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסד
המזבח׃ ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת
שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה׃ ואת בשר הפר ואת
עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא׃ ואת האיל האחד תקח
וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ ושחטת את האיל ולקחת את
דמו וזרקת על המזבח סביב׃ ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו
ונתת על נתחיו ועל ראשו׃ והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה
ריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ ולקחת את האיל השני וסמכו אהרן ובניו את
ידיהם על ראש האיל׃ ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן
אהרן ועל תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת
את הדם על המזבח סביב׃ ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה
והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא בגדיו ובניו
ובגדי בניו אתו׃ ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב
ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי
איל מלאים הוא׃ וככר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד מן הסל
המצות אשר לפני יהוה׃ ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם
תנופה לפני יהוה׃ ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לריח ניחח
לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃ ולקחת את החזה מאיל מלואי אשר לאהרן והנפת
אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה׃ והקדשת את החזה התנופה ואת שוק
התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו׃
והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה הוא ותרומה יהיה
מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה׃ ובגדי הקדש אשר לאהרן
יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם׃ שבעת ימים ילבשם
הכהן תחתיו מבניו הבא אל אהל מועד לשרת בקדש׃ ואת איל המלאים תקח
ובשלת את בשרו במקום קדש׃ ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם
אשר בסל פתח אהל מועד׃ ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדש
אתם ורים לא יאכל כי קדש הם׃ ואם יותר על בשר המלאים ועל הלחם עד
הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא׃ וכן תעשה לאהרן ולבניו
ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם׃ ופר החטאת תעשה ליום על הכפרים
וחטאת את המזבח בכפרך עליו וסכתה אתו לקדשו׃ שבעת ימים תכפר על
המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃ ואת
אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃ את הכבש האחד
תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃ ועשרון סלת בלול בשמן
כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין יין על הכבש האחד׃ והקטרת את הכבש
השני בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה אשה ריח ניחח ליהוה׃ עלת
תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך
שם׃ ונעדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי׃ וקדשתי את אהל מועד ואת
המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי׃ ושכנתי בתוך בני ישראל והיתי
להם לאלהים׃ וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה
אתו׃ אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתי אמות קמתו ממנו הייו׃
וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרניו ועשית לו זר זהב
סביב׃ ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני
צדיו והיו בתים לבדים לשאת אתו בהם׃ ועשית את הבדים עצי שטים וצפית
אתם זהב׃ ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על
העדת אשר אועד לך שמה׃ והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר
בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃ ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה
קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו׃ וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים
אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו
ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה
ליהוה׃ כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃
העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם׃ ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת
אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃ ויכל
משה את כתב את הדברים האלה בספר עד תמם׃ ויעש את הכיור נחשת וכנו
נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים׃ ורחצו
אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם׃ בבאם אל אהל מועד ירחצו מים
ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ ורחצו ידיהם
ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם׃ וידבר יהוה אל
משה לאמר׃ ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו
מחצתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃ וקדה חמש מאות בשקל
הקדש ושמן זית הין׃ ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח
שמן משחת קדש יהיה׃ ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃ ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת מזבח העלה ואת
כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃ וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם
יקדש׃ ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם והכהנו לי׃ ואל בני ישראל
תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ איש אשר ירקח כמהו
ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו׃ ויאמר יהוה אל משה קח לך סמים נטף
ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה׃ ועשית אתה קטרת רקח מעשה
רקח ממלח טהור קדש׃ ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם׃ והקטרת אשר תעשה
במתכנתה לא תעשו לכם קדש תהיה לך ליהוה׃ איש אשר יעשה כמוה
להריח בה והכרת מעמיו׃ וירא יהוה אל משה לאמר׃ ראה קראתי בשם בצלאל
בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכה׃ ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃
את אהל מועד ואת הארן ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃ ואת
השלחן ואת כליו ואת המנרת הטהר ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת׃ ואת
מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיר ואת כנו׃ ואת בגדי השרד ואת בגדי
הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ ואתה דבר אל בני
ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם
לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה
מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת
ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה
ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת
לדרתם ברית עולם׃ בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה
יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ויתן אל משה ככלתו
לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃ וירא
העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה
לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא
ידענו מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם
בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם
ויביאו אל אהרן׃ ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה
אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא
אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃ וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב
העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃ וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר
העלית מארץ מצרים׃ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃
ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ ועתה
הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ ויחל משה את פני
יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים
בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם
בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃
זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם
ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם
ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ וישב משה וירד
מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם
כתובים׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על
הלחת׃ וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃
ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃
ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו
את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש
ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל׃ ויאמר משה אל
אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל יחר
אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר
ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃
ואמר להם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ וירא
משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃ ויאמר להם כה אמר
יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער לשער במחנה
והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃ ויעשו בני לוי כדבר משה
ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש׃ ויאמר משה מלאו ידכם היום
ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ ויהי ממחרת ויאמר משה
אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד
חטאתכם׃ וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו
להם אלהי זהב׃ ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃
ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך נחה את העם
אל אשר דברתי לך הנה מלאך ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃
ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃ וידבר יהוה אל
משה לך עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי
את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ אל ארץ זבת חלב ודבש כי
לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃ וישמע העם את הדבר
הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃ ויהוה אל משה אמר אמר אל בני
ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך
מעליך ואדעה מה אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב׃ ומשה
יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד
והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃ והיה כצאת משה
האהלה יקמו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה׃
והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה׃
וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש
פתח אהלו׃ ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו
ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃ ויאמר משה
אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר
תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי
חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך
הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל
תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אנכי ועמך הלוא בלכתך
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃ ויאמר יהוה אל משה
גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃ ויאמר
הראני נא את כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה
לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃ ויאמר לא תוכל לראת את
פני כי לא יראני האדם וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃
והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי׃ והסרתי את
כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃ ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת
אבנים כראשנים ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים
אשר שברת׃ והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש
ההר׃ ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל
ירעו אל מול ההר ההוא׃ ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר
ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה
בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע
וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל
רבעים׃ וימהר משה ויקד ארצה וישתחו׃ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך
אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה
כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש
מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן תכרת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ כי את מזבחתם
תתצון את מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל אחר כי
יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם
וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות
אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ את
חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃
ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ששת ימים
תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת׃ וחג שבעת תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ כי אורש גוים מפניך והרחבתי את
גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש
פעמים בשנה׃ לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃
ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא
אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃ ויהי
ברדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן
עור פניו וייראו מגשת אליו׃ ויקרא אלהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אלהם׃ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני׃ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃ ובבא
משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני
ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו׃ ויקהל משה את כל עדת
בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם׃ ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו
מלאכה יומת׃ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ויאמר משה אל כל
עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ קחו מאתכם תרומה
ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃
שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים
לאפד ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃ את
המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת
אדניו׃ את הארן ואת הבדים אתו את הכפרת ואת פרכת המסך׃ את השלחן ואת
בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃ ואת המנרה לאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר
לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת המסך לשער החצר׃ את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתריהם׃
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן׃ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה׃ ויבאו כל איש אשר נשאו לבו
וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את תרומת יהוה למלאכת עבדת אהל מועד
ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח
ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל
אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת איל

32. *ואל כל־הקהל הזה הנמצאים בתוכה תקרא לאמר כה אמר יהוה
33. צבאות: אחרי כבודו שלחני אל־הגוים השסים אתכם כי הנגע
34. בכם: *ונשא הכנענים והיבוסים לפניכם והיו כאין ונבלעו.
35. ואשר יגורו בתוכם ילדו בנים ובנות ורבו בארץ ואתם
36. תמותו: כי כה אמר יהוה צבאות אחרי כבודו שלחני אל־
37.38. הגוים השסים אתכם כי הנגע אתכם: *כי הנני מקים את־
39. הרועה בארץ לא יפקד את־הנערה לא יבקש ואת־הנשברת
40. לא ירפא והנצבת לא יכלכל והבריא לא יעמוד: *ועשה
41. הרועה את־הצאן האכלת טבחה ואכלו איש בשר רעהו:
42. ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני שפט בין־
- XI,1. שה לשה: *ואתם בית ישראל כה אמר אדני יהוה הנני
2. פתח את־קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם עמי
3. ישראל והבאתי אתכם אל־אדמת ישראל: *וידעתם כי־אני
4. יהוה בפתחי את־קברותיכם ובהעלותי אתכם מקבריכם עמי:

17. ﻭﺍﻟﻠﻪ ﺍﻟﻌﻠﻲ ﺍﻟﻌﻈﻴﻢ. ﻭﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﺑﻜﻞ ﺷﻲﺀ * ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ
ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﺑﺬﺍﺗﻪ. ﻭﺍﻟﺬﻱ ﻣﻦ ﺍﻟﺴﻤﺎﺀ ﺍﻟﻤﺤﻴﻂ ﺑﻜﻞ ﺷﻲﺀ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ
18. ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﺑﺬﺍﺗﻪ. * ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺑﺘﺪﺍﺀ ﻭﻻ ﺍﻧﺘﻬﺎﺀ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ
ﺑﺬﺍﺗﻪ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﺑﺬﺍﺗﻪ: ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﺑﺬﺍﺗﻪ ﻭﻫﻮ
19. ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﺑﺬﺍﺗﻪ. ﻭﻫﺬﺍ ﻫﻮ ﺍﻟﺬﻱ ﻗﺪ ﺍﺳﺘﺤﻖ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﻭﺍﻟﺴﻠﻄﺎﻥ
ﻭﺍﻟﻌﻈﻤﺔ. * ﻭﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺑﺘﺪﺍﺀ ﻭﻻ ﺍﻧﺘﻬﺎﺀ ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ
20. ﺍﻟﻘﺎﺋﻢ ﺑﺬﺍﺗﻪ. ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻭﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺬﻱ
21. ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺑﺘﺪﺍﺀ ﻭﻻ ﺍﻧﺘﻬﺎﺀ. ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺑﺘﺪﺍﺀ ﻭﻻ
ﺍﻧﺘﻬﺎﺀ. ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺑﺘﺪﺍﺀ ﻭﻻ ﺍﻧﺘﻬﺎﺀ. ﻭﻫﻮ ﺍﻟﻤﻠﻚ
22. ﺍﻟﺬﻱ ﻟﻴﺲ ﻟﻪ ﺍﺑﺘﺪﺍﺀ ﻭﻻ ﺍﻧﺘﻬﺎﺀ: * ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ
23. ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ ﻫﻮ

3. ٥٥٥٥٥ . *٥٥٥٥ . ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ . ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥٥ . ٥٥٥٥٥٥٥٥
4. ٥٥٥٥٥٥٥٥

2. ...ואת־הארץ׃ ופרעה אמר אל־יוסף לאמר׃ *אני פרעה ובלעדי לא־ירים איש את־ידו ואת־רגלו מכל־ארץ מצרים׃ X.1* ויאמר יהוה אל־משה בא אל־פרעה כי אני הכבדתי את־לבו ואת־לב עבדיו למען שתי אתתי אלה בקרבו׃ 2. ואשר תספר באזני בנך ובן־בנך את אשר התעללתי במצרים ואת־אתתי אשר־שמתי בם ויד־ידעתם כי־אני יהוה׃ 3. ויבא משה ואהרן אל־פרעה ויאמרו אליו כה־אמר יהוה אלהי העברים עד־מתי מאנת לענות מפני שלח את־עמי ויעבדני׃ 4. כי אם־מאן אתה לשלח את־עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך׃ 5. וכסה את־עין הארץ ולא יוכל לראות את־הארץ ואכל את־יתר הפלטה הנשארת לכם מן־הברד ואכל את־כל־העץ הצמח לכם מן־השדה׃ 6. ומלאו בתיך ובתי כל־עבדיך ובתי כל־מצרים אשר לא־ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על־האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה׃ 7. ויאמרו עבדי פרעה אליו עד־מתי יהיה זה לנו למוקש שלח את־האנשים ויעבדו את־יהוה אלהיהם הטרם תדע כי אבדה מצרים׃ 8. וישב את־משה ואת־אהרן אל־פרעה ויאמר אלהם לכו עבדו את־יהוה אלהיכם מי והמי ההלכים׃ 9. ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנותינו בצאננו ובבקרנו נלך כי־חג יהוה לנו׃ 10. ויאמר אלהם יהי־כן יהוה עמכם כאשר אשלח אתכם ואת־טפכם ראו כי רעה נגד פניכם׃ 11. לא כן לכו־נא הגברים ועבדו את־יהוה כי אתה אתם תבקשון ויגרש אתם מאת פני פרעה׃ 12. ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־ארץ מצרים בארבה ויעל על־ארץ מצרים וכל עשב הארץ כל אשר הותיר הברד׃ 13. ויט משה את־מטהו על־ארץ מצרים ויהוה נהג רוח־קדים בארץ כל־היום ההוא וכל־הלילה היה הבקר ורוח הקדים נשא את־הארבה׃ 14. ויעל הארבה על־כל־ארץ מצרים וינח בכל־גבול מצרים כבד מאד לפניו לא־היה כן־ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן׃ 15. ויכס את־עין כל־הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל־עשב הארץ ואת כל־פרי העץ אשר הותיר הברד ולא־נותר כל־ירק בעץ ובעשב השדה בכל־ארץ מצרים׃ 16. ויחפז פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליהוה אלהיכם ולכם׃ 17. ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ופגעו ביהוה אלהיכם ויסר מעלי רק את־המות הזה׃ 18. ויצא ממנו ויעתר אל־יהוה׃ 19. ויהפך יהוה רוח־ים חזקה מאד ויסע את־הארבה ויתקע אתו ים־סוף לא־נשאר ארבה אחד בכל־גבול מצרים׃ 20. ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא שלח את־בני ישראל׃ 21. ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך השמים ויהי חשך על־ארץ מצרים וימש חשך׃ 22. ויט משה את־ידו על־השמים ויהי ערפל־יום שלשת ימים׃ 23. לא־ראו איש את־אחיו ולא־קמו איש מתחתיו שלשת ימים וכל־בני ישראל היה אור במושבתם׃ 24. ויקרא פרעה אל־משה ויאמר לכו עבדו את־יהוה רק צאנכם ובקרכם יצג גם־טפכם ילך עמכם׃ 25. ויאמר משה גם־אתה תתן בידנו זבחים ועלות ועשינו ליהוה אלהינו׃ 26. וגם־מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את־יהוה אלהינו ואנחנו לא־נדע מה־נעבד את־יהוה עד־בואנו שמה׃ 27. ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא אבה לשלחם׃ 28. ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל־תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות׃ 29. ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך׃ X.1 ויאמר יהוה אל־משה עוד נגע אחד אביא על־פרעה ועל־מצרים אחרי כן ישלח אתכם מזה כשלחו כלה גרש יגרש אתכם מזה׃ 2. דבר־נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעתה כלי־כסף וכלי־זהב׃ 3. ויתן יהוה את־חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם׃ 4. ויאמר משה כה אמר יהוה כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים׃ 5. ומת כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים וכל בכור בהמה׃ 6. והיתה צעקה גדולה בכל־ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ואשר כמהו לא תסף׃ 7. ולכל בני־ישראל לא־יחרץ כלב לשנו למאיש ועד־בהמה למען תדעון אשר יפלה יהוה בין מצרים ובין ישראל׃ 8. וירדו כל־עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל־העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף׃ 9. ויהוה אמר אל־משה לא־ישמע אליכם פרעה למען רבות מופתי בארץ מצרים׃ 10. ומשה ואהרן עשו את־כל־המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יהוה את־לב פרעה ולא־שלח את־בני ישראל מארצו׃ 11. וידבר יהוה אל־משה באמר׃ 12. דבר אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית׃ 13. ואם־ימעט הבית משה מלשה ולקח הוא ושכנו הקרב אל־ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על־השה׃ 14. ויהי לכם השה תמים זכר בן־שנה יהיה לכם מן־הכבשים ומן־העזים תקחו׃ 15. והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל־קהל עדת־ישראל בין הערבים׃ 16. ולקחו מן־הדם ונתנו על־שתי המזוזת ועל־המשקוף על־הבתים אשר יאכלו אתו בהם׃ 17. ואכלו את־הבשר בלילה הזה צלי־אש ומצות על־מררים יאכלהו׃ 18. אל־תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם־צלי אש ראשו על־כרעיו ועל־קרבו׃ 19. ולא־תותירו ממנו עד־בקר והנותר ממנו עד־בקר באש תשרפו׃ 20. וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעלכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח־הוא ליהוה׃ 21. ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל־בכור בארץ מצרים מאדם ועד־בהמה ובכל־אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה׃ 22. והיה הדם לכם לאת על־הבתים אשר אתם שם ראיתי את־הדם ופסחתי עליכם ולא־יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים׃ 23. והיה היום הזה לכם זכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו׃ 24. שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל־אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד־יום השביעי׃ 25. ביום הראשון מקרא־קדש ביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכה לא־יעשה בהם אך אשר יאכל לכל־נפש הוא לבדו יעשה לכם׃ 26. ושמרתם את־המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את־צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את־היום הזה לדרתיכם חקת עולם׃ 27. והיה כי־תבאו אל־הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את־העבדה הזאת׃ 28. והיה כי־יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם׃ 29. ואמרתם זבח־פסח־הוא ליהוה אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הציל ויקד העם וישתחוו׃ 30. וילכו בני־ישראל ויעשו כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו׃ 31. ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל־בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ 32. ויקם־לילה פרעה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי־אין בית אשר אין־שם מת׃ 33. ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם־אתם גם־בני־ישראל ולכו עבדו את־יהוה כדברכם׃ 34. גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כדברכם ולכו וברכתם גם־אתי׃ 35. ותחזק מצרים על־העם למהר לשלחם מן־הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ 36. ויקח העם את־בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על־שכמם׃ 37. ובני־ישראל נסעו מרעמסס סכתה כשש־מאות אלף רגלי הגברים לבד מטף׃ 38. וגם־ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד׃ 39. ויאפו את־הבצק אשר־הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי־גרשו מפני מצרים ולא־יכלו להתמהמה וגם־צדה לא־עשו להם׃ 40. ומושב בני־ישראל אשר־ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה׃ 41. ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל־צבאות יהוה מארץ מצרים׃ 42. ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא־הלילה הזה ליהוה שמרים לכל־בני־ישראל לדרתם׃ 43. ויאמר יהוה אל־משה ואהרן זאת חקת הפסח כל־בן־נכר לא־יאכל בו׃ 44. וכל־עבד־איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו׃ 45. תושב ושכיר לא־יאכל בו׃ 46. בבית אחד יאכל לא־תוציא מן־הבשר אל־החוץ מן־הבית ועצם לא־תשברו בו׃ 47. כל־עדת ישראל יעשו אתו׃ 48. וכי־יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל־זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל־ערל לא יאכל בו׃ 49. תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם׃ 50. ויעשו כל־בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו׃ 51. ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את־בני־ישראל על־צבאתם מארץ מצרים׃ XIII.1 ויקדש־לי כל־בכור פטר כל־רחם בבני־ישראל באדם ובבהמה לי הוא׃ 2. ויאמר משה אל־העם זכור את־היום הזה אשר יצאתם ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יהוה אתכם מזה ולא יאכל חמץ׃ 3. היום אתם יצאים בחדש האביב׃ 4. והיה כי יביאך יהוה אל־ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש ועבדת את־העבדה הזאת בחדש הזה׃ 5. שבעת ימים תאכל מצת וביום השביעי חג ליהוה׃ 6. מצות יאכל את־שבעת הימים ולא־יראה לך חמץ ולא־יראה לך שאר בכל־גבלתך׃ 7. והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים׃ 8. והיה לך לאות על־ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה תורת יהוה בפיך כי ביד חזקה הוציאך יהוה ממצרים׃ 9. ושמרת את־החקה הזאת למועדה מימים ימימה׃ 10. והיה כי־יביאך יהוה אל־ארץ הכנעני כאשר נשבע לך ולאבתיך ונתנה לך׃ 11. והעברת כל־פטר רחם ליהוה וכל־פטר שגר בבהמה אשר יהיה לך הזכרים ליהוה׃ 12. וכל־פטר חמר תפדה בשה ואם־לא תפדה וערפתו וכל־בכור אדם בבניך תפדה׃ 13. והיה כי־ישאלך בנך מחר לאמר מה־זאת ואמרת אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים׃ 14. ויהי כי־הקשה פרעה לשלחנו ויהרג יהוה כל־בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד־בכור בהמה על־כן אני זבח ליהוה כל־פטר רחם הזכרים וכל־בכור בני אפדה׃ 15. והיה לאות על־ידך ולטטפת בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים׃ 16. ויהי בשלח פרעה את־העם ולא־נחם אלהים דרך ארץ־פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן־ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ 17. ויסב אלהים את־העם דרך המדבר ים־סוף וחמשים עלו בני־ישראל מארץ מצרים׃ 18. ויקח משה את־עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את־בני־ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את־עצמתי מזה אתכם׃ 19. ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ 20. ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ 21. לא־ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם׃ XIV.1 וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 2. דבר אל־בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפן נכחו תחנו על־הים׃ 3. ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר׃ 4. וחזקתי את־לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל־חילו וידעו מצרים כי־אני יהוה ויעשו־כן׃ 5. ויגד למלך מצרים כי ברח העם וייהפך לבב פרעה ועבדיו אל־העם ויאמרו מה־זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל מעבדנו׃ 6. ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו׃ 7. ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על־כלו׃ 8. ויחזק יהוה את־לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני־ישראל ובני־ישראל יצאים ביד רמה׃ 9. וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על־הים כל־סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על־פי החירת לפני בעל צפן׃ 10. ופרעה הקריב וישאו בני־ישראל את־עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם וייראו מאד ויצעקו בני־ישראל אל־יהוה׃ 11. ויאמרו אל־משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה־זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים׃ 12. הלא־זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את־מצרים כי טוב לנו עבד את־מצרים ממתנו במדבר׃ 13. ויאמר משה אל־העם אל־תיראו התיצבו וראו את־ישועת יהוה אשר־יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את־מצרים היום לא תספו לראתם עוד עד־עולם׃ 14. יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃ 15. ויאמר יהוה אל־משה מה תצעק אלי דבר אל־בני ישראל ויסעו׃ 16. ואתה הרם את־מטך ונטה את־ידך על־הים ובקעהו ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה׃ 17. ואני הנני מחזק את־לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל־חילו ברכבו ובפרשיו׃ 18. וידעו מצרים כי־אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃ 19. ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם׃ 20. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את־הלילה ולא־קרב זה אל־זה כל־הלילה׃ 21. ויט משה את־ידו על־הים וינהג יהוה את־הים ברוח קדים עזה כל־הלילה וישם את־הים לחרבה ויבקעו המים׃ 22. ויבאו בני־ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 23. וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל־תוך הים׃ 24. ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל־מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את־מחנה מצרים׃ 25. ויסר את־אפן מרכבתיו ויהי נהגה אתו כבד ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ 26. ויאמר יהוה אל־משה נטה את־ידך על־הים וישבו המים על־מצרים על־רכבו ועל־פרשיו׃ 27. ויט משה את־ידו על־הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו וינער יהוה את־מצרים בתוך הים׃ 28. וישבו המים ויכסו את־הרכב ואת־הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא־נשאר בהם עד־אחד׃ 29. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם׃ 30. ויושע יהוה ביום ההוא את־ישראל מיד מצרים וירא ישראל את־מצרים מת על־שפת הים׃ 31. וירא ישראל את־היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את־יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו׃ XV.1 אז ישיר־משה ובני ישראל את־השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי־גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 2. עזי וזמרת יה ויהי־לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃ 3. יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃ 4. מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים־סוף׃ 5. תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו־אבן׃ 6. ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב׃ 7. וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש׃ 8. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו־נד נזלים קפאו תהמת בלב־ים׃ 9. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃ 10. נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים׃ 11. מי־כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה־פלא׃ 12. נטית ימינך תבלעמו ארץ׃ 13. נחית בחסדך עם־זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך׃ 14. שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃ 15. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען׃ 16. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד־יעבר עמך יהוה עד־יעבר עם־זו קנית׃ 17. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃ 18. יהוה ימלך לעלם ועד׃ 19. כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את־מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים׃ 20. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את־התף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלת׃ 21. ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים׃ 22. ויסע משה את־ישראל מים־סוף ויצאו אל־מדבר־שור וילכו שלשת־ימים במדבר ולא־מצאו מים׃ 23. ויבאו מרתה ולא־יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על־כן קרא־שמה מרה׃ 24. ויללו העם על־משה לאמר מה־נשתה׃ 25. ויצעק אל־יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל־המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו׃ 26. ויאמר אם־שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל־חקיו כל־המחלה אשר־שמתי במצרים לא־אשים עליך כי אני יהוה רפאך׃ 27. ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו־שם על־המים׃ XVI.1 ויסעו מאילם ויבא כל־עדת בני־ישראל אל־מדבר סין אשר בין־אילם ובין־סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃ 2. ויתלונן כל־עדת בני־ישראל על־משה ועל־אהרן במדבר׃ 3. ויאמרו אלהם בני ישראל מי־יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על־סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל־המדבר הזה להמית את־כל־הקהל הזה ברעב׃ 4. ויאמר יהוה אל־משה הנני ממטיר לכם לחם מן־השמים וצא העם ולקטו דבר־יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם־לא׃ 5. והיה ביום הששי והכינו את־אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום־יום׃ 6. ויאמר משה ואהרן אל־כל־בני ישראל בערב וידעתם כי יהוה הוציא אתכם מארץ מצרים׃ 7. ובבקר וראיתם את־כבוד יהוה בשמעו את־תלנתיכם על־יהוה ונחנו מה כי תלינו עלינו׃ 8. ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את־תלנתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא־עלינו תלנתיכם כי אם־על־יהוה׃ 9. ויאמר משה אל־אהרן אמר אל־כל־עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את־תלנתיכם׃ 10. והיה כדבר אהרן אל־כל־עדת בני ישראל ויפנו אל־המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן׃ 11. וידבר יהוה אל־משה לאמר׃ 12. שמעתי את־תלנות בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם׃ 13. ויהי בערב ותעל השלו ותכס את־המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה׃ 14. ותעל שכבת הטל והנה על־פני המדבר דק מחספס דק כהוה על־הארץ׃ 15. וירא בני ישראל ויאמרו איש אל־אחיו מן־הוא כי לא ידעו מה־הוא ויאמר אלהם משה הוא הלחם אשר־נתן יהוה לכם לאכלה׃ 16. זה הדבר אשר־צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו׃ 17. ויעשו־כן בני ישראל ויקשו המרבה והממעיט׃ 18. ויכל בעמר ולא העדיף המרבה והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו׃ 19. ויאמר משה אליהם איש אל־יותר ממנו עד־בקר׃ 20. ולא שמעו אל־משה ויותרו אנשים ממנו עד־בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה׃ 21. ויקצרו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו ויחם השמש ונמס׃ 22. ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל־נשיאי העדה ויגידו למשה׃ 23. ויאמר אליהם הוא אשר־דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את־אשר־תאפו אפו ואת־אשר תבשלו בשלו ואת כל־העדף הניחו לכם לשמרת עד־בקר׃ 24. ויניחו אתו עד־בקר כאשר הורה משה ולא הבאיש ורמה לא־היתה בו׃ 25. ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה׃ 26. ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו׃ 27. ויהי ביום השביעי יצאו מן־העם ללקט ולא מצאו׃ 28. ויאמר יהוה אל־משה עד־אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי׃ 29. ראו כי יהוה נתן לכם השבת על־כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל־יצא איש ממקמהו ביום השביעי׃ 30. וישבתו העם ביום השביעי׃ 31. ויקרא בית־ישראל את־שמו מן והוא כזרע גד לבן ושמו כצפיחת בדבש׃ 32. ויאמר משה זה הדבר אשר־צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את־הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים׃ 33. ויאמר משה אל־אהרן קח צנצנת אחת ותן־שמה מלא־העמר מן ושים אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם׃ 34. כאשר צוה יהוה את־משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת׃ 35. ובני ישראל אכלו את־המן ארבעים שנה עד־באם אל־ארץ נשבת אכלו את־המן עד־באתם אל־קצה ארץ כנען׃ 36. והעמר עשרית האיפה הוא׃ XVII.1 ויסעו כל־עדת בני־ישראל ממדבר סין למסעיהם על־פי יהוה ויחנו ברפידם ואין מים לשתות העם׃ 2. ויריב העם עם־משה ויאמרו תנו־לנו מים ונשתה ויאמר אלהם משה מה־תריבון עמדי מה־תנסון את־יהוה׃ 3. ויצמא־שם העם למים ויליני העם על־משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמת אתי ואת־בני ואת־מקני בצמא׃ 4. ויצעק משה אל־יהוה לאמר מה אעשה לעם־הזה עוד מעט וסקלני׃ 5. ויאמר יהוה אל־משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את־היאר קח בידך והלכת׃ 6. הנני עמד לפניך שם על־הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת משה לעיני זקני ישראל׃ 7. ויקרא שם־המקום מסה ומריבה על־דבר בני־ישראל ועל־נסתם את־יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם־אין׃ 8. ויבא עמלק וילחם עם־ישראל ברפידים׃ 9. ויאמר משה אל־יהושע בחר־לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על־ראש הגבעה ומטה האלהים בידי׃ 10. ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃ 11. והיה כאשר־ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃ 12. וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד־בא השמש׃ 13. ויחלש יהושע את־עמלק ואת־עמו לפי חרב׃ 14. ויאמר יהוה אל־משה כתב־זאת זכרון בספר והשם באזני יהושע כי־מחה אמחה את־זכר עמלק מתחת השמים׃ 15. ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃ 16. ויאמר כי־יד על־כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר׃ XVIII.1 וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל־אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי־הוציא יהוה את־ישראל ממצרים׃ 2. ויקח יתרו חתן משה את־צפרה אשת משה אחר שלוחיה׃ 3. ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה׃ 4. ושם האחד אליעזר כי ואלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה׃ 5. ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל־משה אל־המדבר אשר־הוא חנה שם הר האלהים׃ 6. ויאמר אל־משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה׃ 7. ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק־לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃ 8. ויספר משה לחתנו את כל־אשר־עשה יהוה לפרעה ולמצרים על־אודת ישראל את כל־התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃ 9. ויחד יתרו על כל־הטובה אשר־עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃ 10. ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את־העם מתחת יד מצרים׃ 11. עתה ידעתי כי־גדול יהוה מכל־האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם׃ 12. ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל־זקני ישראל לאכל לחם עם־חתן משה לפני האלהים׃ 13. ויהי ממחרת וישב משה לשפט את־העם ויתיצב העם על־משה מן־הבקר עד־הערב׃ 14. וירא חתן משה את כל־אשר־הוא עשה לעם ויאמר מה־הדבר הזה אשר־אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל־העם נצב עליך מן־בקר עד־ערב׃ 15. ויאמר משה לחתנו כי־יבא אלי העם לדרש אלהים׃ 16. כי־יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את־חקי האלהים ואת־תורתיו׃ 17. ויאמר חתן משה אליו לא־טוב הדבר אשר אתה עשה׃ 18. נבל תבל גם־אתה גם־העם הזה אשר עמך כי־כבד מממך הדבר לא־תוכל עשהו לבדך׃ 19. עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את־הדברים אל־האלהים׃ 20. והזהרתה אתהם את־החקים ואת־התורת והודעת להם את־הדרך ילכו בה ואת־המעשה אשר יעשון׃ 21. ואתה תחזה מכל־העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 22. ושפטו את־העם בכל־עת והיה כל־הדבר הגדל יביאו אליך וכל־הדבר הקטן הם ישפטו והקל מעליך ונשאו אתך׃ 23. אם־את־הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל־העם הזה על־מקמו יבא׃ 24. וישמע משה לקול חתנו ויעש כל־אשר אמר׃ 25. ויבחר משה אנשי חיל מכל־ישראל ויתן אתם ראשים על־העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃ 26. וישפטו את־העם בכל־עת את־הדבר הקשה יביאון אל־משה וכל־הדבר הקטן ישפטו־הם׃ 27. וישלח משה את־חתנו וילך לו יתרו ארצה׃ XIX.1 בחדש השלישי לצאת בני־ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃ 2. ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן־שם ישראל נגד ההר׃ 3. ומשה עלה אל־האלהים ויקרא אליו יהוה מן־ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל׃ 4. אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על־כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׃ 5. ועתה אם־שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את־בריתי והייתם לי סגלה מכל־העמים כי־לי כל־הארץ׃ 6. ואתם תהיו־לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל־בני ישראל׃ 7. ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל־הדברים האלה אשר־צוהו יהוה׃ 8. ויענו כל־העם יחדו ויאמרו כל אשר־דבר יהוה נעשה וישב משה את־דברי העם אל־יהוה׃ 9. ויאמר יהוה אל־משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם־בך יאמינו לעולם ויגד משה את־דברי העם אל־יהוה׃ 10. ויאמר יהוה אל־משה לך אל־העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם׃ 11. והיו נכנים ליום השלשי כי ביום השלשי ירד יהוה לעיני כל־העם על־הר סיני׃ 12. והגבלת את־העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל־הנגע בהר מות יומת׃ 13. לא תגע בו יד כי־סקול יסקל או־ירה יירה אם־בהמה אם־איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר׃ 14. וירד משה מן־ההר אל־העם ויקדש את־העם ויכבסו שמלתם׃ 15. ויאמר אל־העם היו נכנים לשלשת ימים אל־תגשו אל־אשה׃ 16. ויהי ביום השלשי בהיות הבקר ויהי קלת וענן כבד על־ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל־העם אשר במחנה׃ 17. ויוצא משה את־העם לקראת האלהים מן־המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃ 18. והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל־ההר מאד׃ 19. ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול׃ 20. וירד יהוה על־הר סיני אל־ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל־ראש ההר ויעל משה׃ 21. ויאמר יהוה אל־משה רד העד בעם פן־יהרסו אל־יהוה לראות ונפל ממנו רב׃ 22. וגם הכהנים הנגשים אל־יהוה יתקדשו פן־יפרץ בהם יהוה׃ 23. ויאמר משה אל־יהוה לא־יוכל העם לעלת אל־הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את־ההר וקדשתו׃ 24. ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל־יהרסו לעלת אל־יהוה פן־יפרץ בם׃ 25. וירד משה אל־העם ויאמר אלהם׃ XX.1 וידבר אלהים את כל־הדברים האלה לאמר׃ 2. אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים׃ 3. לא יהיה לך אלהים אחרים על־פני׃ 4. לא־תעשה־לך פסל וכל־תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ׃ 5. לא־תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבת על־בנים על־שלשים ועל־רבעים לשנאי׃ 6. ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃ 7. לא תשא את־שם־יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר־ישא את־שמו לשוא׃ 8. זכור את־יום השבת לקדשו׃ 9. ששת ימים תעבד ועשית כל־מלאכתך׃ 10. ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא־תעשה כל־מלאכה אתה ובנך

17. ואת הכפרת תעשה זהב טהור. אמות ארכו וחצי האמה רחבו׃ * ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מקצה מזה ואת הכרוב השני מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיה׃ * והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ * ונתת את הכפרת על הארון מלמעלה ואל הארון תתן את העדות אשר אתן אליך׃ * ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדת את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל׃ * ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה ורמו קומתו׃ * וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ * ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ * ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ * לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ * ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ * ועשית את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת מזרקתיו אשר יסך בהם לבנה זהב טהור תעשה אתם׃ * ושלחן על מזרח תעשה את לחם הפנים לפני תמיד׃ * ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ * ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃ * שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ * ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ * וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ * כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ * ועשית נרתיה שבעה והעלו את נרתיה והאיר על עבר פניה׃ * ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור׃ * ככר זהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה׃ * וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מרא בהר׃ * והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם׃ * ורחב היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ואמה היריעה האחת מדה אחת לכל היריעת׃ * חמש היריעת תהיין חברת איש אל אחתו וחמש יריעת חברת איש אל אחתו׃ * ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית׃ * חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ * ועשית חמשים קרסי זהב וחברת את היריעת איש אל אחיו בקרסים והיה המשכן אחד׃ * ועשית יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשינה׃ * אורך היריעה האחת שלשים באמה והיריעה האחת ארבעה באמה ואמה היריעה האחת מדה אחת לעשתי עשרה יריעת׃ * וחברת את חמש היריעת לבד ואת ששת היריעת לבד וכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל׃ * ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה החברת ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃ * ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד׃ * והנודף ברוחב היריעת אשר תעדף חצי היריעה הנודפת על אחרי המשכן׃ * ואמה מזה ואמה מזה בעדף באורך יריעת האהל יהיה סרח על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו׃ * ועשית מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ * ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ * עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד׃ * שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת לעמת זה כן תעשה לכל קרשי המשכן׃ * ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ * ומאדני כסף תעשה ארבעים אדן תחת עשרים הקרש אדן תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ואדן תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ * ולצלע המשכן השנית לפאת צפון עשרים קרש׃ * ואדניהם ארבעים אדן כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ * ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים׃ * ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים׃ * והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם המה היו למקצעת׃ * והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדנים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד׃ * ועשית בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן׃ * וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי ירכתי המשכן ימה׃ * והבריח התיכן בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה׃ * ואת הקרשים תצפה זהב ואת טבעתיהם תעשה זהב בתים לבריחם וצפית את הבריחם זהב׃ * והקם את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר׃ * ועשית פרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב יעשה אתה כרבים׃ * ונתתה אתה על ארבעה עמודי שטים מצפים זהב וויהם זהב על ארבעה אדני כסף׃ * ונתתה את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדת והבדילה הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים׃ * ונתת את הכפרת על ארון העדת בקדש הקדשים׃ * ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפונה׃ * ועשית מסך לפתח האהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם׃ * ועשית לפני המסך חמשה עמודי שטים וצפית אתם זהב וויהם זהב וייצקת להם חמשה אדני נחשת׃ * ועשית את המזבח עצי שטים חמש אמות ארך ואמה ארך רבוע יהיה המזבח ושלש אמות קמתו מקרניו תהיה׃ * ועשית קרנתיו על ארבע פנתיו מקרניו תהיה׃ * ועשית סירתיו לדשנו ויעיו ומזרקתיו ומזלגתיו ומחתתיו לכל כליו תעשה נחשת׃ * ועשית לו מכבר מעשה רשת נחשת ועשית על הרשת ארבע טבעת נחשת על ארבע קצותיו׃ * ונתתה אתה תחת כרכב המזבח למטה והיתה הרשת עד חצי המזבח׃ * ועשית בדים לעצי שטים וצפית אתם נחשת׃ * והובא את בדיו בטבעת והיו הבדים על שתי צלעת המזבח בשאת אתו׃ * נבוב לחת תעשה אתו כאשר הראה אתך בהר כן יעשו׃ * ועשית את חצר המשכן לפאת נגבה תימנה קלעים לחצר שש משזר מאה באמה ארך לפאה האחת׃ * ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ * וכן לפאת צפון בארך קלעים מאה ארכם עשרים ועמודיהם עשרים ואדניהם עשרים נחשת וויהם כסף וחשקיהם כסף׃ * ורחב החצר לפאת ים קלעים חמשים אמה עמודיהם עשרה ואדניהם עשרה׃ * ורחב החצר לפאת קדמה מזרחה חמשים אמה׃ * וחמש עשרה אמה קלעים לכתף עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ * ולכתף השנית חמש עשרה קלעים עמודיהם שלשה ואדניהם שלשה׃ * ולשער החצר מסך עשרים אמה תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם עמודיהם ארבעה ואדניהם ארבעה׃ * כל עמודי החצר סביב מחשקים כסף וויהם כסף ואדניהם נחשת׃ * אורך החצר מאה באמה ורחב חמשים בחמשים וקומה חמש אמות שש משזר ואדניהם נחשת׃ * כל כלי המשכן לכל עבדתו ויתדתיו וכל יתדת החצר נחשת׃ * ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃ * באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ * ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן׃ * ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃ * ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי׃ * ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו לי׃ * והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת השש׃ * ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ * כתפת חברת יהיה לו אל שני קצותיו חבר ויחבר׃ * ועבת אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר׃ * ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃ * ששה משמותם על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם׃ * מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל מסבת תעשה אתם משבצת זהב תעשה אתם׃ * ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי כתפיו לזכרון׃ * ועשית משבצת זהב׃ * ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצת׃ * ועשית חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר תעשה אתו׃ * רבוע יהיה כפול ורת זרתו אורכו ורת זרתו רחבו׃ * ומלאת בו מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ * והטור השני נפך ספיר ויהלם׃ * והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ * והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבת משבצת זהב תהיינה במלאתם׃ * והאבנים תהיינה על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו תהיינה לשנים עשר שבט׃ * ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ * ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתתה את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ * ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ * ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת ונתת על כתפת האפד אל מול פניו׃ * ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ * ועשית שתי טבעת זהב ונתתה אתם על שתי כתפת האפד מלמטה מלפניו לעמת מחברתו מעל חשב האפד׃ * ורכסו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד׃ * ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ * ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ * ועשית את מעיל האפד כליל תכלת׃ * ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה לו לא יקרע׃ * ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ * פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון על שולי המעיל סביב׃ * והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ * ועשית ציץ נזר קדש זהב טהור ופתחת עליו פתוחי חותם קדש ליהוה׃ * ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת יהיה׃ * והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה תמיד על מצחו לרצון להם לפני יהוה׃ * ושבצת שש משבץ מצנפת תשבץ ואבנט תעשה מעשה רקם׃ * ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת׃ * והלבשת אתם את אהרן אחיך ואת בניו אתו ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃ * ואתה עשה להם מכנסי בד לכסות בשר ערוה מחלצים ועד ירכים יהיו׃ * והיו על אהרן ועל בניו בבאם אל אהל מועד או בגשתם אל המזבח לשרת בקדש ולא ישאו עון ומתו חקת עולם לו ולזרעו אחריו׃ * וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אתם לכהן לי קח פר בן בקר ואילם שנים תמימם׃ * ומצות ולחת מצות ורקיקי מצות משחים בשמן סלת חטים תעשם׃ * ונתתה אתם על סל אחד והקרבת אתם בסל וכן את הפר ואת שני האילם׃ * ואת אהרן ואת בניו תקרב אל פתח אהל מועד ורחצת אתם במים׃ * ולקחת את הבגדים והלבשת את אהרן את כתנת ואת מעיל האפד ואת האפד ואת החשן וחגרת לו באבנט האפד׃ * ושמת המצנפת על ראשו ונתת את נזר הקדש על המצנפת׃ * ולקחת את שמן המשחה ויצקת על ראשו ומשחת אתו׃ * ואת בניו תקרב והלבשת כתנת׃ * וחגרת אתם אבנט אהרן ובניו ומשחת להם מגבעות והיתה להם כהנת לחק עולם וקדשת את אהרן ואת בניו׃ * והקרבת את הפרים לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראשי הפרים׃ * ושחטת את הפר לפני יהוה פתח אהל מועד׃ * ולקחת מדם הפר ונתת על קרנת המזבח באצבעך ואת כל הדם תשפך אל יסוד המזבח׃ * ולקחת את כל החלב המכסה את הקרב ואת היתרת על הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן והקטרת המזבחה׃ * ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא׃ * ואת האיל האחד תקח ואת בניו וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ * ושחטת את האיל ולקחת את דמו וזרקת על המזבח סביב׃ * ואת האיל תנתח לנתחיו ורחצת קרבו וכרעיו ונתת על נתחיו ועל ראשו׃ * והקטרת את כל האיל המזבחה עלה הוא ליהוה ריח ניחח אשה הוא ליהוה׃ * ולקחת את האיל השני ואת בניו וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל׃ * ושחטת את האיל ולקחת מדמו ונתת על תנוך אזן אהרן ועל תנוך אזן בניו ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית וזרקת את הדם על המזבח סביב׃ * ולקחת מן הדם אשר על המזבח ומשמן המשחה והזית על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו והוא קדש הוא ובגדיו ובניו ובגדי בניו אתו׃ * ולקחת מן האיל החלב והאליה ואת החלב המכסה את הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן ואת שוק הימין כי איל מלאים הוא׃ * וככר לחם אחת ועגת לחם שמן אחת ורקיק אחד מסל המצות אשר לפני יהוה׃ * ושמת הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו והנפת אתם תנופה לפני יהוה׃ * ולקחת אתם מידם והקטרת המזבחה על העלה לפני יהוה אשה הוא ליהוה׃ * ולקחת את החזה מאיל מלואי אהרן והנפת אתו תנופה לפני יהוה והיה לך למנה׃ * והקדשת את החזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף ואשר הורם מאיל המלאים מאשר לאהרן ומאשר לבניו׃ * והיתה לאהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל כי תרומה היא ותרומה יהיה מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם תרומתם ליהוה׃ * ובגדי הקדש אשר לאהרן יהיו לבניו אחריו למשחה בהם ולמלא בהם את ידם׃ * שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקדש׃ * ואת איל המלאים תקח ובשלת את בשרו במקום קדש׃ * ואכל אהרן ובניו את בשר האיל ואת הלחם אשר בסל פתח אהל מועד׃ * ואכלו אתם אשר כפר בהם למלא את ידם לקדשם ורים לא יאכל כי קדש הם׃ * ואם יותר מבשר המלאים ומן הלחם עד הבקר ושרפת את הנותר באש לא יאכל כי קדש הוא׃ * וכן תעשה לאהרן ולבניו ככל אשר צויתיך שבעת ימים תמלא ידם׃ * ופר החטאת תעשה ליום על הכפרים ומחטאת את המזבח בכפרך עליו ומשחת אתו לקדשו׃ * שבעת ימים תכפר על המזבח וקדשת אתו והיה המזבח קדש קדשים כל הנגע במזבח יקדש׃ * וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד׃ * את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים׃ * ועשרון סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רבעית ההין היין לכבש האחד׃ * ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליהוה׃ * עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יהוה אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם׃ * ונועדתי שם לבני ישראל ונקדש בכבדי׃ * וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי׃ * ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים׃ * וידעו כי אני יהוה אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים להשכני בתוכם אני יהוה אלהיהם׃ * ועשית מזבח מקטר קטרת עצי שטים תעשה אתו׃ * אמה ארכו ואמה רחבו רבוע יהיה ושתים אמות קמתו ממנו קרנתיו׃ * וצפית אתו זהב טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ועשית לו זר זהב סביב׃ * ושתי טבעת זהב תעשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו תעשה על שני צדיו והיו לבתים לבדים לשאת אתו בהם׃ * ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב׃ * ונתתה אתו לפני הפרכת אשר על ארון העדת לפני הכפרת אשר על העדת אשר אועד לך שמה׃ * והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה׃ * ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יהוה לדרתיכם׃ * לא תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה ונסך לא תסכו עליו׃ * וכפר אהרן על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה׃ * וידבר יהוה אל משה לאמר׃ * כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם׃ * זה יתנו כל העבר על הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל מחצית השקל תרומה ליהוה׃ * כל העבר על הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה׃ * העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את תרומת יהוה לכפר על נפשתיכם׃ * ולקחת את כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתתה אתו על עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על נפשתיכם׃ * וידבר יהוה אל משה לאמר׃ * ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה מים׃ * ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם׃ * בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה׃ * ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם׃ * וידבר יהוה אל משה לאמר׃ * ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור חמש מאות וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים וקנה בשם חמשים ומאתים׃ * וקדה חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית הין׃ * ועשית אתם שמן משחת קדש רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת קדש יהיה׃ * ומשחת בו את אהל מועד ואת ארון העדת׃ * ואת השלחן ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה ואת מזבח הקטרת׃ * ואת מזבח העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו׃ * וקדשת אתם והיו קדש קדשים כל הנגע בהם יקדש׃ * ואת אהרן ואת בניו תמשח וקדשת אתם וכהנו לי׃ * ואל בני ישראל תדבר לאמר שמן משחת קדש יהיה זאת לי לדרתיכם׃ * על בשר אדם לא יסך ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא קדש יהיה לכם׃ * איש אשר ירקח כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת מעמיו׃ * ויאמר יהוה אל משה ראה קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ * וימלא אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ * לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ * ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת׃ * ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתיך׃ * את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל׃ * ואת השלחן וכליו ואת המנרה הטהר ואת כל כליה ואת מזבח הקטרת׃ * ואת מזבח העלה וכל כליו ואת הכיר וכנו׃ * ואת בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ * ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים לקדש ככל אשר צויתיך יעשו׃ * ויאמר יהוה אל משה לאמר׃ * ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם׃ * ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ * ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת׃ * ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם׃ * בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ * ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים באצבע אלהים׃ * וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ * ויאמר אלהם אהרן פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃ * ויתפרקו כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃ * ויקח מידם ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ * וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג ליהוה מחר׃ * וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל ושתו ויקמו לצחק׃ * וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית מארץ מצרים׃ * סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה ישראל אשר העלוך מארץ מצרים׃ * ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ * ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ * ויחל משה את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ * למה יאמרו מצרים לאמר ברעה הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך והנחם על הרעה לעמך׃ * זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ * וינחם יהוה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו׃ * וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים משני עבריהם מזה ומזה הם כתבים׃ * והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃ * וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר אל משה קול מלחמה במחנה׃ * ויאמר לא קול ענות גבורה ולא קול ענות חלושה קול ענות אנכי שמע׃ * ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ * ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל׃ * ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדלה׃ * ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃ * ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ * ואמר אלהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ * וירא משה את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ * ויעמד משה בשער המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃ * ויאמר להם כה אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃ * ויעשו בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישׁ׃ * ויאמר משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום ברכה׃ * ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ * וישב משה אל יהוה ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ * ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃ * ויאמר יהוה אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ * ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ * ויגף יהוה את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃ * וידבר יהוה אל משה סור עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה׃ * ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ * אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃ * וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃ * ויהוה אמר אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך׃ * ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב׃ * ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃ * והיה כצאת משה יצאו כל העם ונצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה׃ * והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה׃ * וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ * ודבר יהוה אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃ * ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני׃ * ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה׃ * ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ * ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה׃ * ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלוא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃ * ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃ * ויאמר הראני נא את כבדך׃ * ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃ * ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי׃ * ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃ * והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי׃ * והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃ * ויאמר יהוה אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת׃ * והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃ * ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא׃ * ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ * וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה׃ * ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃ * נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים׃ * ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו׃ * ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ * ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ * שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ * השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ * כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃ * כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ * פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ * ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהן והזנו את בניך אחרי אלהיהן׃ * אלהי מסכה לא תעשה לך׃ * את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃ * כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ * ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ * ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחרש ובקציר תשבת׃ * וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ * שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל׃ * כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה׃ * לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃ * ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ * ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃ * ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃ * וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ * וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ * ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם׃ * ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ * ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃ * ובבא משה לפני יהוה לדבר א

4. فجعلت تقول له . * ان ابي جعل نذره عليّ ولم يحلّه . فما
تشاء ان اعطيك اعطيك . * فقال لها ان كنت لا بدّ فاعلة
5. فاعطيني خاتمك وعصابتك وعكازك التي في يدك . * فدفع
اليها ما سألته . فحبلت منه . ثم قامت ومضت الى بيتها .
6. وارسل يهوذا الجدي على يد صاحبه العدلاميّ ليأخذ رهنه
7. من يد المرأة . فلم يجدها . فسأل اهل ذلك المكان قائلا .
اين المرأة التي كانت هنا على الطريق . فقالوا لم تكن هنا
8. امرأة زانية . فرجع الى يهوذا وقال لم اجدها . وقال اهل
المكان ايضا لم تكن هنا امرأة زانية . فقال يهوذا لتأخذ
9. لنفسها . لعلّنا نخزى . ها انا بعثت اليها الجدي وانت لم
10. تجدها . * فلما كان بعد ثلاثة اشهر اخبر يهوذا قائلا .
قد زنت ثامار كنتك وها هي حبلى من الزنا . فقال يهوذا
11. اخرجوها فتحرق . * فلما اخرجوها ارسلت الى حميها
قائلة . من الرجل الذي له هذه انا حبلى . وقالت تأمل
لمن هذا الخاتم والعصابة والعكاز . فعرفها يهوذا وقال
قد زكت ثامار اكثر منّي . لانّي لم اعطها لشيلة ابني .
12. ولم يعد يعرفها بعد . * ولما حان وقت ولادتها اذا في
13.14. بطنها توأمان . * فبينما هي تلد اخرج احدهما يده . * فأخذت
القابلة وربطت على يده قرمزا قائلة . هذا خرج اولا .
15. * ثم ردّ يده فخرج اخوه . فقالت ما اشقّ عليك الخروج .
فدعي اسمه فارص . ثم خرج اخوه الذي على يده القرمز .
16. فدعي اسمه زارح . * وكان فارص ابن يهوذا من ثامار

هجلهم حزجزم هجلهم ٥٢/٥٢ .٥ .بحب هجم لا هجلهم زلا لحلا هجم زلا .٥ .بحب هجم لا ٢هجلهم

39. كم. *زلا ٢هجم لا جحلا زلا هجم بحب .هجلهم هجم ٢هجم لا .هجلهم

40. *زلا هجم هجم زلا .هجم لا زلا هجم هجم زلا .هجم لا زلا هجم هجم زلا .هجم لا

ולוא
38. וְנֹתַרְתֶּם׃ וּפְנִיתֶם וְהֵבֵאתֶם׃ *וְהַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי׃ 37. הַמִּזְבֵּחַ׃ *וְקִנֵּמוֹ וְלִבְנֹנָה וְכָל־כְּלֵי מִנְחַת־ 36. לֹא אֲשַׁמְּרֶנּוּ עוֹד כִּי־ *וְעַתָּה אֶשְׁלַח אֶת־ 35. אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּבֵיתִי וְאֶתְּנָה לָכֶם כִּי־ *וְגַם אֶת־ 34. אֲשֶׁר אֶשְׂכֹּל אֶת־ כִּי־ *וְנָתַתִּי אֶת־ 33. וְהַמְּלֵאָה׃ וְהַמְּעֻבֶּרֶת וְהַיֹּלֶדֶת׃ וְהָיָה בְּכָל־ 32. מִשָּׁם׃ וְלֹא יִהְיֶה כֹּל־ *וְהַכֹּהֵן וְעָשָׂה אֶת־ 31. אֲשֶׁר־ *וְאִם־ 30. וְהַכֹּהֵן׃ *וְאִם־ 29. וְהָיָה אִם־ *וְאִם־ 28. אֲשֶׁר־ *וְהַבְּכוֹר 27. וְלֹא׃ וְהָיָה אֲשֶׁר־

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרובה הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה׃ 14. ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים׃ 15. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃ 16. ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃ 17. ואלהים הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה׃ 18. ולא יסור עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה מלפני העם׃ 19.20. וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים׃ 21. ואני הנה אחזק את לב מצרים ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃ 22. ויגד למלך מצרים כי ברח העם וישב לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃ 23. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃ 24. ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו׃ 25. ויכבד את רכבתו וינהגם בכבדות ויאמר מצרים נסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים׃ 26. ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃ 27. ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו

2. אין קדוש כאלהינו * ואין צור כאלהינו. אין קדוש כה׳ ואין צור כאלהינו: * מי
3. אלהינו מי אדוננו * מי מושיענו. מי מלכנו מי מושיענו: * נודה לאלהינו נודה
לאדוננו נודה למלכנו נודה למושיענו. ברוך אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו
מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם: הוא יברך את עמו ישראל בשלום.
4. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם. * אשר בחר בנו מכל העמים ורוממנו מכל
5. הלשונות וקדשנו במצותיו. ותקרבנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו. כי בנו בחר ואותנו רצה. * וברוב חבתו חבב עלינו וברצונו הנחילנו
6. את ברכת קדשו ואת תורת חיים. ויתן בלבנו יי׳ אלהינו לדעת ולהבין. את
7. כל דברי תלמוד תורתך ללמוד ולעשות. * ולשמוע ולהשכיל ולקיים את כל
8. דברי תלמודך באהבה. ותאיר עינינו בתורתך ותדבק לבנו במצותיך. ותיחד
לבבנו לאהבה ולירא את שמך. * ולא נבוש לעולם ועד. כי בשם קדשך הגדול
9. והנורא בטחנו. * נגילה ונשמחה בישועתך. כי אל פועל ישועות אתה. ומכל
העמים והלשונות קירבתנו. ולא לדעת עוד. כי לך טובה הודאה. ולשמך הגדול
10. והטוב ברצון הודו ויעידו את עמך ישראל. * ברוך אתה יי׳ המודה בשבחות
11. עמו ישראל. ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם. * אשר בחר בנביאים טובים
ורצה בדבריהם הנאמרים באמת. המגלה עתידות מראשית. המחזיר דבר אלהיו
12. לנביאו. הרוצה בעמו ישראל בתשועת עולמים. * ברוך אתה יי׳ הבוחר בתורה
13. ובמשה עבדו ובישראל עמו. ובנביאי האמת והצדק. אתה הוא יי׳ אלהינו
ואלהי

*ⲧⲁⲓⲟ ⲙⲡⲉⲓⲣⲏ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲙⲙⲁⲩ ⲉⲃⲟⲗ ϩⲓⲧⲟⲟⲩ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲃⲉ ⲡⲁⲓ ⲛⲁⲓ ⲛⲓⲙ ⲉⲧⲉⲓ ⲉⲃⲟⲗ ⲉⲛⲉ

27. אל יחרה אפך ה׳ * אל תזכר לעולם עון הן הבט עמנו עמך׃ 28. ערי קדשך היו מדבר ציון מדבר היתה ירושלם׃ * בית קדשנו ותפארתנו אשר הללוך היה לשרפת אש וכל מחמדינו היה לחרבה׃ 29. העל אלה תתאפק ה׳ תחשה ותענה עד מאד׃ * משיח יהוה רוח אפינו נלכד בשחיתותם אשר אמרנו בצלו נחיה בגוים׃ 30. שישי ושמחי בת אדום יושבת בארץ עוץ גם עליך תעבר כוס תשכרי והתערי׃ * עונך בת ציון תם לא יוסיף להגלותך פקד עונך בת אדום גלה על חטאתיך׃ 31. ירמיה ב׳ * שמעו נא זאת העם הזה ולבו סר ומרה סרו ולא אמרו בלבבם׃ 32. ירמיה ה׳ * ויאמרו אל יהוה אלהינו הנתן נא בעתו יורה ומלקוש ושבעות קצירה לנו׃ 33. ירמיה ל״ב * הנה הסללות באו העיר לתפשה ותהי העיר נתונה ביד הכשדים׃ 34. ירמיה ל״ז * ויהי כי עמד ירמיה בשער׃ 35. ירמיה ל״ח * ויאמר יהוה אל ירמיה׃ 36. ירמיה ל״ט * ואת ירמיה צוה נבוזרדן׃ 37. ירמיה מ׳ * ויהי ירמיה עוד אסור בחצר׃ 38. ירמיה מ״ג * ויאמר עזריה בן הושעיה׃ 39. ירמיה מ״ד * כל הדבר׃ 40. ירמיה מ״ו * דבר יהוה׃ 41. ירמיה מ״ח * על מואב׃ 42. ירמיה מ״ט * על בני עמון׃ 43. ירמיה נ׳ * הדבר׃ 44. ירמיה נ״א * הדבר׃ 45. ירמיה נ״ב * ויהי בשנת׃ 46. איכה * איכה׃ 47. יחזקאל א׳ * ויהי בשלשים׃ 48. יחזקאל ב׳ * ויאמר׃ 49. יחזקאל ג׳ * ויאמר׃ 50. יחזקאל ד׳ * ואתה׃ 51. יחזקאל ה׳ * ואתה׃ 52. יחזקאל ו׳ * ויהי׃ 53. יחזקאל ז׳ * ואתה׃ 54. יחזקאל ח׳ * ויהי׃ 55. יחזקאל ט׳ * ויהי׃ 56. יחזקאל י׳ * ויהי׃ 57. יחזקאל י״א * ויהי׃ 58. יחזקאל י״ב * ויהי׃ 59. יחזקאל י״ג * ויהי׃ 60. יחזקאל י״ד * ויהי׃ 61. יחזקאל ט״ו * ויהי׃ 62. יחזקאל ט״ז * ויהי׃ 63. יחזקאל י״ז * ויהי׃ 64. יחזקאל י״ח * ויהי׃ 65. יחזקאל י״ט * ואתה׃ 66. יחזקאל כ׳ * ויהי׃ 67. יחזקאל כ״א * ואתה׃ 68. יחזקאל כ״ב * ויהי׃ 69. יחזקאל כ״ג * ויהי׃ 70. יחזקאל כ״ד * ויהי׃ 71. יחזקאל כ״ה * ויהי׃ 72. יחזקאל כ״ו * ויהי׃ 73. יחזקאל כ״ז * ואתה׃ 74. יחזקאל כ״ח * ויהי׃ 75. יחזקאל כ״ט * ויהי׃ 76. יחזקאל ל׳ * ויהי׃ 77. יחזקאל ל״א * ויהי׃ 78. יחזקאל ל״ב * ויהי׃ 79. יחזקאל ל״ג * ואתה׃ 80. יחזקאל ל״ד * ויהי׃ 81. יחזקאל ל״ה * ויהי׃ 82. יחזקאל ל״ו * ואתה׃ 83. יחזקאל ל״ז * ויהי׃ 84. יחזקאל ל״ח * ויהי׃ 85. יחזקאל ל״ט * ואתה׃ 86. יחזקאל מ׳ * ויהי׃ 87. יחזקאל מ״ג * ויהי׃ 88. יחזקאל מ״ד * ויהי׃ 89. יחזקאל מ״ה * ואתה׃ 90. יחזקאל מ״ו * ויהי׃ 91. יחזקאל מ״ז * ויהי׃ 92. יחזקאל מ״ח * ויהי׃ 93. דניאל א׳ * ויהי׃ 94. דניאל ב׳ * ויהי׃ 95. דניאל ג׳ * ויהי׃ 96. דניאל ד׳ * ויהי׃ 97. דניאל ה׳ * ויהי׃ 98. דניאל ו׳ * ויהי׃ 99. דניאל ז׳ * ויהי׃ 100. דניאל ח׳ * ויהי׃ 101. דניאל ט׳ * ויהי׃ 102. דניאל י׳ * ויהי׃ 103. דניאל י״א * ויהי׃ 104. דניאל י״ב * ויהי׃ 105. הושע א׳ * ויהי׃ 106. הושע ב׳ * ויהי׃ 107. הושע ג׳ * ויהי׃ 108. הושע ד׳ * ויהי׃ 109. הושע ה׳ * ויהי׃ 110. הושע ו׳ * ויהי׃ 111. הושע ז׳ * ויהי׃ 112. הושע ח׳ * ויהי׃ 113. הושע ט׳ * ויהי׃ 114. הושע י׳ * ויהי׃ 115. הושע י״א * ויהי׃ 116. הושע י״ב * ויהי׃ 117. הושע י״ג * ויהי׃ 118. הושע י״ד * ויהי׃ 119. יואל א׳ * ויהי׃ 120. יואל ב׳ * ויהי׃ 121. יואל ג׳ * ויהי׃ 122. עמוס א׳ * ויהי׃ 123. עמוס ב׳ * ויהי׃ 124. עמוס ג׳ * ויהי׃ 125. עמוס ד׳ * ויהי׃ 126. עמוס ה׳ * ויהי׃ 127. עמוס ו׳ * ויהי׃ 128. עמוס ז׳ * ויהי׃ 129. עמוס ח׳ * ויהי׃ 130. עמוס ט׳ * ויהי׃ 131. עובדיה א׳ * ויהי׃ 132. יונה א׳ * ויהי׃ 133. יונה ב׳ * ויהי׃ 134. יונה ג׳ * ויהי׃ 135. יונה ד׳ * ויהי׃ 136. מיכה א׳ * ויהי׃ 137. מיכה ב׳ * ויהי׃ 138. מיכה ג׳ * ויהי׃ 139. מיכה ד׳ * ויהי׃ 140. מיכה ה׳ * ויהי׃ 141. מיכה ו׳ * ויהי׃ 142. מיכה ז׳ * ויהי׃ 143. נחום א׳ * ויהי׃ 144. נחום ב׳ * ויהי׃ 145. נחום ג׳ * ויהי׃ 146. חבקוק א׳ * ויהי׃ 147. חבקוק ב׳ * ויהי׃ 148. חבקוק ג׳ * ויהי׃ 149. צפניה א׳ * ויהי׃ 150. צפניה ב׳ * ויהי׃ 151. צפניה ג׳ * ויהי׃ 152. חגי א׳ * ויהי׃ 153. חגי ב׳ * ויהי׃ 154. זכריה א׳ * ויהי׃ 155. זכריה ב׳ * ויהי׃ 156. זכריה ג׳ * ויהי׃ 157. זכריה ד׳ * ויהי׃ 158. זכריה ה׳ * ויהי׃ 159. זכריה ו׳ * ויהי׃ 160. זכריה ז׳ * ויהי׃ 161. זכריה ח׳ * ויהי׃ 162. זכריה ט׳ * ויהי׃ 163. זכריה י׳ * ויהי׃ 164. זכריה י״א * ויהי׃ 165. זכריה י״ב * ויהי׃ 166. זכריה י״ג * ויהי׃ 167. זכריה י״ד * ויהי׃ 168. מלאכי א׳ * ויהי׃ 169. מלאכי ב׳ * ויהי׃ 170. מלאכי ג׳ * ויהי׃

١٠ عالمين . مسمع بصاحبه .

جميعهم . ١١ ولا تسألوا عن أشياء إن تبد لكم تسؤكم . وإن تسألوا عنها حين ينزل القرآن تبد لكم . عفا الله عنها . والله غفور حليم . ١٢ قد سألها قوم من قبلكم ثم أصبحوا بها كافرين . ١٣ ما جعل الله من بحيرة ولا سائبة ولا وصيلة ولا حام . ولكن الذين كفروا يفترون على الله الكذب . وأكثرهم لا يعقلون . ١٤ وإذا قيل لهم تعالوا إلى ما أنزل الله وإلى الرسول قالوا حسبنا ما وجدنا عليه آباءنا . أولو كان آباؤهم لا يعلمون شيئا ولا يهتدون . ١٥ يا أيها الذين آمنوا عليكم أنفسكم . لا يضركم من ضل إذا اهتديتم . إلى الله مرجعكم جميعا فينبئكم بما كنتم تعملون . ١٦ يا أيها الذين آمنوا شهادة بينكم إذا حضر أحدكم الموت حين الوصية اثنان ذوا عدل منكم أو آخران من غيركم إن أنتم ضربتم في الأرض فأصابتكم مصيبة الموت . تحبسونهما من بعد الصلاة فيقسمان بالله إن ارتبتم لا نشتري به ثمنا ولو كان ذا قربى ولا نكتم شهادة الله إنا إذا لمن الآثمين . ١٧ فإن عثر على أنهما استحقا إثما فآخران يقومان مقامهما من الذين استحق عليهم الأوليان فيقسمان بالله لشهادتنا أحق من شهادتهما وما اعتدينا إنا إذا لمن الظالمين . ١٨ ذلك أدنى أن يأتوا بالشهادة على وجهها أو يخافوا أن ترد أيمان بعد أيمانهم . واتقوا الله واسمعوا . والله لا يهدي القوم الفاسقين . ١٩ يوم يجمع الله الرسل فيقول ماذا أجبتم قالوا لا علم لنا . إنك أنت علام الغيوب . ٢٠ إذ قال الله يا عيسى ابن مريم اذكر نعمتي عليك وعلى والدتك إذ أيدتك بروح القدس تكلم الناس في المهد وكهلا وإذ علمتك الكتاب والحكمة والتوراة والإنجيل وإذ تخلق من الطين كهيئة الطير بإذني فتنفخ فيها فتكون طيرا بإذني وتبرئ الأكمه والأبرص بإذني وإذ تخرج الموتى بإذني وإذ كففت بني إسرائيل عنك إذ جئتهم بالبينات فقال الذين كفروا منهم إن هذا إلا سحر مبين . ٢١ وإذ أوحيت إلى الحواريين أن آمنوا بي وبرسولي قالوا آمنا واشهد بأنا مسلمون . ٢٢ إذ قال الحواريون يا عيسى ابن مريم هل يستطيع ربك أن ينزل علينا مائدة من السماء قال اتقوا الله إن كنتم مؤمنين . ٢٣ قالوا نريد أن نأكل منها وتطمئن قلوبنا ونعلم أن قد صدقتنا ونكون عليها من الشاهدين . ٢٤ قال عيسى ابن مريم اللهم ربنا أنزل علينا مائدة من السماء تكون لنا عيدا لأولنا وآخرنا وآية منك وارزقنا وأنت خير الرازقين . ٢٥ قال الله إني منزلها عليكم فمن يكفر بعد منكم فإني أعذبه عذابا لا أعذبه أحدا من العالمين . ٢٦ وإذ قال الله يا عيسى ابن مريم أأنت قلت للناس اتخذوني وأمي إلهين من دون الله قال سبحانك ما يكون لي أن أقول ما ليس لي بحق إن كنت قلته فقد علمته تعلم ما في نفسي ولا أعلم ما في نفسك إنك أنت علام الغيوب .

69. אלה כי הוא יעשה ארץ חדשה וגו׳. כמו שאמר הוא יעשה * שמים
70. חדשים וארץ חדשה. כלומר שהם יעמדו לפני תמיד. כן יעמוד
71. זרעכם ושמכם. * ויהי מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא
כל בשר להשתחות לפני אמר יי׳. ויצאו וראו בפגרי האנשים
הפושעים בי כי תולעתם לא תמות ואשם לא תכבה והיו
לדראון לכל בשר. * ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. בן אדם אמור
אל הכהנים המבזים את שמי ואמרתם במה בזינו את שמך.
הקריבו על מזבחי לחם מגואל ואמרתם במה גאלנוך בהא
לכם שולחן יי׳ נבזה הוא. והקרבתם עור לזבח לא רע הלא
הרע. הקריבהו נא לפחתך הירצך או הישא פניך אמר יי׳
צבאות. ועתה חלו נא את פני אל ויחנן לנו מידכם היתה זאת
הישא מכם פנים אמר יי׳ צבאות. מי גם בכם ויסגר דלתים
ולא תאירו מזבחי חנם אין לי חפץ בכם ומנחה לא ארצה
מידכם. כי ממזרח שמש ועד מבואו גדול שמי בגוים ובכל
מקום מוקטר מוגש לשמי ומנחה טהורה כי גדול שמי בגוים
אמר יי׳ צבאות. ואתם מחללים אותו באמרכם שלחן יי׳ מגואל
הוא ונובו נבזה אכלו. ואמרתם הנה מתלאה וגו׳. * ויהי
דבר יי׳ אלי לאמר. ואתה בן אדם כה אמר יי׳ אלהים לאדמה
כה תאמר לעופות ולכל חית השדה הקבצו ובאו התקבצו מסביב
על זבחי אשר אני זובח לכם זבח גדול על הרי ישראל ואכלתם
בשר ושתיתם דם. בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ
תשתו אילים כרים ועתודים פרים כלם מריאי בשן. ואכלתם
חלב לשבעה ודם לשכרה מזבחי אשר זבחתי לכם. ושבעתם על
שלחני מכל סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם יי׳ אלהים.
ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי
ואת ידי אשר שמתי בם. ולא יחסו עוד בית ישראל משמי
אלהיהם מן היום ההוא והלאה. וידעו הגוים כי בעונם גלו בית
ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם
ויפלו כלם בחרב. כטמאתם וכפשעיהם עשיתי להם ואסתר פני
מהם. לכן כה אמר יי׳ אלהים עתה אשוב את שבות יעקב
וחמלתי על כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי. ונשאו כלמתם
וכל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד.
בשובי אותם מעמים וקבצי אותם מארצות אויביהם ונקדשתי
בהם לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי׳ אלהיהם בהגלותי אותם
אל הגוים ואקבצם על אדמתם ולא אשאיר עוד שם מהם. ולא
אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם
יי׳ אלהים. * ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. בן אדם הנבא על
הרועים הנבא ואמרת אל הרועים כה אמר יי׳ אלהים הוי רועי
ישראל אשר היו רועים אותם הלא הצאן מרעים רועים. את
החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו ואת המריא תזבחו את הצאן
לא תרעו. את החלשה לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ואת
הנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא
בקשתם ובחזקה ובפרך רדיתם אותם. ותפוצינה מאין רועה
ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה. צאני תתעה בכל
הרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני כל הארץ נפוצה צאני ואין
דורש ואין מבקש. לכן רועים שמעו את דבר יי׳. חי אני נאם
יי׳ אלהים אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל
חית השדה מאין רועה ולא דרשו רועי את צאני וירעו הרועים
את עצמם ואת צאני לא רעו. לכן רועים שמעו את דבר יי׳.
כה אמר יי׳ אלהים הנני אל הרועים ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות הצאן ולא ירעו עוד הרועים את עצמם והצלתי
את צאני מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה. כי כה אמר יי׳
אלהים הנני אני ודרשתי את צאני וביקרתים. כבקר עדר ביום
היותו בתוך צאנו הנפרדות כן אבקר את צאני והצלתי אותם
מכל המקומות אשר נפוצו שם ביום ענן וערפל. והוצאתים
מן העמים וקבצתים מן הארצות והבאתים אל אדמתם ורעיתים
על הרי ישראל בנחלים ובכל מושבות הארץ. בנוה טוב ובמרעה
טוב ירעו ובהרי מרום ישראל תהיה נוותם שם תרבצנה ושם
ירבצו ובנוה טוב תרעינה ועל הרי מרום ישראל תהיה נוותם
שם תרבצנה ושם ירבצו ובנוה טוב תרעינה ועל הרי מרום
ישראל. אני ארעה צאני ואני אכלם נאם יי׳ אלהים. את
האבדת אבקש והנדחת אשיב והנשברת אחבוש והחולה אחזק
והשמנה והחזקה אשמיד ארעם במשפט. ואתן צאני תהיינה
לבז ולמשסה והיו לגוים. ושמתי עליהם רועה אחד ורעם את
עבדי דוד הוא ירעם והוא יהיה להם לרועה. ואני יי׳ אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יי׳ דברתי. וכרתי
להם ברית שלום והשבתי חיות רעות מן הארץ ושכנו לבטח
במדבר ונמו ביערים. ונתתי אותם וסביב לגבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו. ונתן עץ השדה פריו והארץ
תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יי׳ בשברי
את מוטות עולם והצלתים מיד העבדים בהם. והיו לא יהיו
עוד לבז והחיה לא תאכלם ויהיו לבטח ואין מחריד. והקמתי
להם מטע לשם ולא יהיו עוד נספים ברעב בארץ ולא ישאו עוד
כלמת הגוים. וידעו כי אני יי׳ אלהיהם אתם בית ישראל נאם
יי׳ אלהים. ואתם צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם
נאם יי׳ אלהים. * ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. בן אדם שים
פניך אל הר שעיר והנבא עליו. ואמרת אליו כה אמר יי׳
אלהים הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה
וחרבה. ערי מושבתיך חרבה תהיינה ואתה ידעת כי אני יי׳.
יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב
בעת אידם בעת עון קץ. לכן חי אני נאם יי׳ אלהים כי לדם
אכינך והדם תרדפך אם לא דם ישנאך ודם ירדפך. ונתתי את
הר שעיר שממה וחרבה והכרתי ממנו עובר ושב. ומלאתי את
הריו חלליו גבעותיך ואפיקיך וכל נחליך חללי חרב יפלו בם.
שממות עולם תהיה ועריו לא תשבנה ויד עני לא תחזק. כי
אמרת הגוים ולאומים אלו לי ונירשה ואנחנו יי׳ שם. לכן חי
אני נאם יי׳ אלהים ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשית משנאתך
בם ונודעתי בהם כאשר אשפטך. וידעת כי אני יי׳ שמעתי את
כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שוממה נתנה
לנו לאכלה. ותגדילו עלי בפיכם והרבו עלי דבריכם אני
שמעתי. כה אמר יי׳ אלהים כשמחת כל הארץ שממה אעשה
לך. כאשר שמחת לנחלת בית ישראל על אשר שוממה כן אעשה
לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יי׳.
* ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יי׳. כה אמר יי׳ אלהים יען אמר האויב עליכם
האח ובמות עולם נהיתה לנו למורשה. לכן הנבא ואמרת כה
אמר יי׳ אלהים יען כי משמות ומבלעות סביב אתם להיות
לירשת שאר הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם. לכן הרי
ישראל שמעו דבר יי׳ אלהים כה אמר יי׳ אלהים להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים העזובות
אשר היו לבז ולקלסת לשארית הגוים אשר סביב. לכן כה אמר
יי׳ אלהים אם לא באש קנאתי דברתי על שאר הגוים ועל כל
אדום אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז. לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר יי׳ אלהים הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמות גוים נשאתם. לכן כה אמר
יי׳ אלהים אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר סביבותיכם
המה כלמתם ישאו. ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא. כי הנני אליכם ופניתי
אליכם ונעבדתם ונזרעתם. והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל
כלה כולה והושבו הערים ונבנו החרבות. והרביתי עליכם אדם
ובהמה ופרו ורבו והושבתי אתכם כקדמתיכם והטבתי מראשתיכם
והידעתי כי אני יי׳. והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם. כי כה אמר
יי׳ אלהים יען אמרים לכם אתם אכלת אדם ומשכלת גוייך היית.
לכן אדם לא תאכלי עוד ושכלת גויך לא תשכלי עוד נאם יי׳
אלהים. ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים ומעמי לא תשאי
עוד ושכלת גויך לא תכשילי עוד נאם יי׳ אלהים. ויהי דבר
יי׳ אלי לאמר. בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם וטמאו
אותה בדרכם ובמעלליהם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני. ואשפוך
חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הגלולים אשר טמאוה.
ואפיצם בגוים וזרו בארצות כדרכם וכמעלליהם שפטתים. ויבוא
אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יי׳
אלה ומארצו יצאו. וחמלתי על שם קדשי אשר חללו בית ישראל
בגוים אשר באו שם. לכן אמר אל בית ישראל כה אמר יי׳
אלהים לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם למען שם קדשי
אשר חללתם בגוים אשר באתם שם. וקדשתי את שמי הגדול
המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יי׳ נאם
יי׳ אלהים בהקדשי בכם לעיניהם. ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם. וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם
אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ורוחי אתן
בקרבכם והעשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם.
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואני אהיה
לכם לאלהים. והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן
והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב. והרביתי את פרי העץ
ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים.
וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם. לא למענכם אני עשה
נאם יי׳ אלהים יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל.
כה אמר יי׳ אלהים ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי
את הערים והחרבות תבנינה. והארץ השממה תעבד תחת אשר
היתה שממה לעיני כל עובר. ואמרו הארץ ההוא השממה היתה
כגן עדן והערים ההרסות והשממות והחרבות בצורות נושבו.
ואמרו הגוים אשר יותרו סביבותיכם אני יי׳ בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יי׳ דברתי ועשיתי. כה אמר יי׳ אלהים
עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אדם כצאן.
כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם והידעו כי אני יי׳. * היתה עלי יד יי׳
ויוצאני ברוח יי׳ ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות.
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד. ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני יי׳ אתה ידעת. ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה
ואמרת אליהן עצמות היבשות שמעו דבר יי׳. כה אמר יי׳
אלהים לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. ונתתי
עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם
רוח וחייתם וידעתם כי אני יי׳. ונבאתי כאשר צויתי ויהי
כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל עצמו. וראיתי והנה עליהם
גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם.
ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה
אמר יי׳ אלהים מארבע רוחות באי רוח ופחי בהרוגים האלה
ויחיו. ונבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד מאד מאד. ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה. הנה הם אומרים יבשו עצמותינו
ואבדה תקותנו נגזרנו לנגזרותינו. לכן הנבא ואמרת אליהם כה
אמר יי׳ אלהים הנני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל. והידעתם כי אני יי׳
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי. ונתתי
רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יי׳
דברתי ועשיתי נאם יי׳. ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. ואתה בן
אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו
וקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
חבריו. וקרב אותם לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך. וכאשר
יאמרו אליך בניעמך הלא תגיד לנו מה לך אלה. דבר אליהם
כה אמר יי׳ אלהים הנני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתים
לעץ אחד והיו אחד בידי. והיו העצים אשר תכתוב עליהם
בידם לעיניהם. ודברת אליהם כה אמר יי׳ אלהים הנני לוקח
את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב
והבאתי אותם אל אדמתם. ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על
ההרים ומלך אחד יהיה לכלם למלכים ולא יהיו עוד לשני גוים
ולא יחצו עוד לשני ממלכותיהם עוד. ולא יטמאו עוד בגלוליהם
ובשקוציהם ובכל פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר
חטאו בהם וטהרתי אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים.
ועבדי דוד מלך עליהם ורועה אחד יהיה לכלם ובמשפטי ילכו
וחקותי ישמרו ועשו אותם. וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי
ליעקב אשר ישבו בה אבותיכם וישבו עליה המה ובניהם ובני
בניהם עד עולם ועבדי דוד נשיא להם לעולם. וכרתי להם ברית
שלום ברית עולם יהיה אותם והנתתים והרביתים ונתתי את
מקדשי בתוכם לעולם. והיה משכני עליהם והייתי להם לאלהים
והם יהיו לי לעם. והידעו הגוים כי אני יי׳ מקדש את ישראל
בהיות מקדשי בתוכם לעולם. * ויהי דבר יי׳ אלי לאמר.
בן אדם שים פניך אל גוג ארץ המגוג נשיא ראש משך ותובל
והנבא עליו. ואמרת כה אמר יי׳ אלהים הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותובל. ושובבתיך ונתתי חחים בלחייך והוצאתי אותך
וכל חילך סוסים ופרשים לבושי מכלול כלם קהל רב צנה וסנה
תפשי חרבות כלם. פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע. גומר
וכל אגפיו בית תוגרמה ירכתי צפון וכל אגפיו עמים רבים אתך.
הכון והכן לך אתה וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם למשמר.
מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משובבת מחרב
מקובצת מעמים רבים על הרי ישראל אשר היו לחרבה תמיד והיא
מעמים הוצאה וישבו לבטח כלם. ועלית כשאה תבוא כענן
לכסות הארץ תהיה אתה וכל אגפיך ועמים רבים אתך. כה אמר
אדני יי׳ והיה ביום ההוא יעלו דברים על לבבך וחשבת מחשבת
רעה. ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא אל שאננים יושבי
לבטח כלם יושבים באין חומה ובריח ודלתים אין להם. לשלל
שלל ולבז בז להשיב ידך על יושבות נחרבות ועל עם מאסף
מגוים עשה מקנה וקנין יושבי על טבור הארץ. שבא ודדן
וסחרי תרשיש וכל כפיריה יאמרו אליך הלשלל שלל אתה בא
הלבז בזה הקהלת קהלך לשאת כסף וזהב לקחת מקנה וקנין
לשלל שלל גדול. לכן הנבא בן אדם ואמרת לגוג כה אמר יי׳
אלהים הלא ביום ההוא בשבת עמי ישראל לבטח תדע. ובאת
ממקומך מירכתי צפון אתה וגוים רבים אתך רכבי סוסים כלם
קהל גדול וחיל רב. ועלית על עמי ישראל כענן לכסות הארץ
תהיה באחרית הימים והבאתיך על ארצי למען דעת הגוים אתי
בהקדשי בך לעיניהם גוג. כה אמר יי׳ אלהים האתה הוא אשר
דברתי בימים קדמונים ביד עבדי נביאי ישראל הנבאים בימים
ההם שנים רבות להביאך עליהם. והיה ביום ההוא ביום בוא
גוג על אדמת ישראל נאם יי׳ אלהים תעלה חמתי באפי. ובקנאתי
באש עברתי דברתי אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על אדמת
ישראל. ורעשו מפני דגי הים ועוף השמים וחית השדה וכל
הרמש הרומש על האדמה וכל האדם אשר על פני האדמה ונהרסו
ההרים ונפלו המדרגות וכל חומה לארץ תפול. וקראתי עליו
לכל הרי חרבי נאם יי׳ אלהים חרב איש באחיו תהיה. ונשפטתי
אתו בדבר ובדם ובגשם שוטף ואבני אלגביש אש וגפרית אמטיר
עליו ועל אגפיו ועל עמים רבים אשר אתו. והתגדלתי והתקדשתי
והודעתי לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי׳. ואתה בן אדם
הנבא על גוג ואמרת כה אמר יי׳ אלהים הנני אליך גוג נשיא
ראש משך ותובל. ושובבתיך והדרכתיך והעליתיך מירכתי צפון
והבאתיך על הרי ישראל. והכיתי קשתך מיד שמאלך וחציך
מיד ימינך אפיל. על הרי ישראל תפול אתה וכל אגפיך ועמים
אשר אתך לעיט צפור כל כנף וחית השדה נתתיך לאכלה. על
פני השדה תפול כי אני דברתי נאם יי׳ אלהים. ושלחתי אש
במגוג ובישבי האיים לבטח וידעו כי אני יי׳. ואת שם קדשי
אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחלה את שם קדשי עוד וידעו
הגוים כי אני יי׳ קדוש בישראל. הנה באה ונהיתה נאם יי׳
אלהים הוא היום אשר דברתי. ויצאו יושבי ערי ישראל ובערו
ונשקו בנשק מגן וצנה קשת וחץ שבט ומקל יד וחנית ובערו
בהם שבע שנים. ולא ישאו עצי מן השדה ולא יחטבו מן היערים
כי בנשק יבערו אש. ושללו את שוסיהם ובזזו את בזזיהם נאם
יי׳ אלהים. והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם קבר בישראל
גיא העברים קדמת הים וחסם הנוסעים ושם יקברו את גוג
והמונו וקראו גיא המון גוג. ומקברו בית ישראל למען טהר
את הארץ שבעה חדשים. ויקברו כל עם הארץ והיה להם לשם
יום הכבדי נאם יי׳ אלהים. ואנשי תמיד יבדילו עוברים את
הארץ לקברים את המותרים על פני הארץ לטהרה מקץ שבעת
חדשים יחפשו. והעברים העברים בארץ וראה עצם אדם ובנה
אצלו ציון עד קברו הקברים אותו גיא המון גוג. וגם שם עיר
המון ועיר טהרו את הארץ. ואתה בן אדם כה אמר יי׳ אלהים
אמר לציפור כל כנף ולכל חית השדה הקבצו ובאו התקבצו
מסביב על זבחי אשר אני זובח לכם זבח גדול על הרי ישראל
ואכלתם בשר ושתיתם דם. בשר גבורים תאכלו ודם נשיאי הארץ
תשתו אילים כרים ועתודים פרים כלם מריאי בשן. ואכלתם
חלב לשבעה ודם לשכרה מזבחי אשר זבחתי לכם. ושבעתם על
שלחני מכל סוס ורכב גבור וכל איש מלחמה נאם יי׳ אלהים.
ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים את משפטי אשר עשיתי
ואת ידי אשר שמתי בם. ולא יחסו עוד בית ישראל משמי
אלהיהם מן היום ההוא והלאה. וידעו הגוים כי בעונם גלו בית
ישראל על אשר מעלו בי ואסתר פני מהם ואתנם ביד צריהם
ויפלו כלם בחרב. כטמאתם וכפשעיהם עשיתי להם ואסתר פני
מהם. לכן כה אמר יי׳ אלהים עתה אשוב את שבות יעקב
וחמלתי על כל בית ישראל וקנאתי לשם קדשי. ונשאו כלמתם
וכל מעלם אשר מעלו בי בשבתם על אדמתם לבטח ואין מחריד.
בשובי אותם מעמים וקבצי אותם מארצות אויביהם ונקדשתי
בהם לעיני גוים רבים וידעו כי אני יי׳ אלהיהם בהגלותי אותם
אל הגוים ואקבצם על אדמתם ולא אשאיר עוד שם מהם. ולא
אסתיר עוד פני מהם כי שפכתי את רוחי על בית ישראל נאם
יי׳ אלהים. * ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. בן אדם הנבא על
הרועים הנבא ואמרת אל הרועים כה אמר יי׳ אלהים הוי רועי
ישראל אשר היו רועים אותם הלא הצאן מרעים רועים. את
החלב תאכלו ואת הצמר תלבשו ואת המריא תזבחו את הצאן
לא תרעו. את החלשה לא חזקתם ואת החולה לא רפאתם ואת
הנשברת לא חבשתם ואת הנדחת לא השבתם ואת האבדת לא
בקשתם ובחזקה ובפרך רדיתם אותם. ותפוצינה מאין רועה
ותהיינה לאכלה לכל חית השדה ותפוצינה. צאני תתעה בכל
הרים ועל כל גבעה רמה ועל כל פני כל הארץ נפוצה צאני ואין
דורש ואין מבקש. לכן רועים שמעו את דבר יי׳. חי אני נאם
יי׳ אלהים אם לא יען היות צאני לבז ותהיינה צאני לאכלה לכל
חית השדה מאין רועה ולא דרשו רועי את צאני וירעו הרועים
את עצמם ואת צאני לא רעו. לכן רועים שמעו את דבר יי׳.
כה אמר יי׳ אלהים הנני אל הרועים ודרשתי את צאני מידם
והשבתים מרעות הצאן ולא ירעו עוד הרועים את עצמם והצלתי
את צאני מפיהם ולא תהיינה להם לאכלה. כי כה אמר יי׳
אלהים הנני אני ודרשתי את צאני וביקרתים. כבקר עדר ביום
היותו בתוך צאנו הנפרדות כן אבקר את צאני והצלתי אותם
מכל המקומות אשר נפוצו שם ביום ענן וערפל. והוצאתים
מן העמים וקבצתים מן הארצות והבאתים אל אדמתם ורעיתים
על הרי ישראל בנחלים ובכל מושבות הארץ. בנוה טוב ובמרעה
טוב ירעו ובהרי מרום ישראל תהיה נוותם שם תרבצנה ושם
ירבצו ובנוה טוב תרעינה ועל הרי מרום ישראל תהיה נוותם
שם תרבצנה ושם ירבצו ובנוה טוב תרעינה ועל הרי מרום
ישראל. אני ארעה צאני ואני אכלם נאם יי׳ אלהים. את
האבדת אבקש והנדחת אשיב והנשברת אחבוש והחולה אחזק
והשמנה והחזקה אשמיד ארעם במשפט. ואתן צאני תהיינה
לבז ולמשסה והיו לגוים. ושמתי עליהם רועה אחד ורעם את
עבדי דוד הוא ירעם והוא יהיה להם לרועה. ואני יי׳ אהיה
להם לאלהים ועבדי דוד נשיא בתוכם אני יי׳ דברתי. וכרתי
להם ברית שלום והשבתי חיות רעות מן הארץ ושכנו לבטח
במדבר ונמו ביערים. ונתתי אותם וסביב לגבעתי ברכה והורדתי
הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו. ונתן עץ השדה פריו והארץ
תתן יבולה והיו על אדמתם לבטח וידעו כי אני יי׳ בשברי
את מוטות עולם והצלתים מיד העבדים בהם. והיו לא יהיו
עוד לבז והחיה לא תאכלם ויהיו לבטח ואין מחריד. והקמתי
להם מטע לשם ולא יהיו עוד נספים ברעב בארץ ולא ישאו עוד
כלמת הגוים. וידעו כי אני יי׳ אלהיהם אתם בית ישראל נאם
יי׳ אלהים. ואתם צאני צאן מרעיתי אדם אתם אני אלהיכם
נאם יי׳ אלהים. * ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. בן אדם שים
פניך אל הר שעיר והנבא עליו. ואמרת אליו כה אמר יי׳
אלהים הנני אליך הר שעיר ונטיתי ידי עליך ונתתיך שממה
וחרבה. ערי מושבתיך חרבה תהיינה ואתה ידעת כי אני יי׳.
יען היות לך איבת עולם ותגר את בני ישראל על ידי חרב
בעת אידם בעת עון קץ. לכן חי אני נאם יי׳ אלהים כי לדם
אכינך והדם תרדפך אם לא דם ישנאך ודם ירדפך. ונתתי את
הר שעיר שממה וחרבה והכרתי ממנו עובר ושב. ומלאתי את
הריו חלליו גבעותיך ואפיקיך וכל נחליך חללי חרב יפלו בם.
שממות עולם תהיה ועריו לא תשבנה ויד עני לא תחזק. כי
אמרת הגוים ולאומים אלו לי ונירשה ואנחנו יי׳ שם. לכן חי
אני נאם יי׳ אלהים ועשיתי כאפך וכקנאתך אשר עשית משנאתך
בם ונודעתי בהם כאשר אשפטך. וידעת כי אני יי׳ שמעתי את
כל נאצותיך אשר אמרת על הרי ישראל לאמר שוממה נתנה
לנו לאכלה. ותגדילו עלי בפיכם והרבו עלי דבריכם אני
שמעתי. כה אמר יי׳ אלהים כשמחת כל הארץ שממה אעשה
לך. כאשר שמחת לנחלת בית ישראל על אשר שוממה כן אעשה
לך שממה תהיה הר שעיר וכל אדום כלה וידעו כי אני יי׳.
* ואתה בן אדם הנבא אל הרי ישראל ואמרת הרי ישראל
שמעו דבר יי׳. כה אמר יי׳ אלהים יען אמר האויב עליכם
האח ובמות עולם נהיתה לנו למורשה. לכן הנבא ואמרת כה
אמר יי׳ אלהים יען כי משמות ומבלעות סביב אתם להיות
לירשת שאר הגוים ותעלו על שפת לשון ודבת עם. לכן הרי
ישראל שמעו דבר יי׳ אלהים כה אמר יי׳ אלהים להרים
ולגבעות לאפיקים ולגאיות ולחרבות השממות ולערים העזובות
אשר היו לבז ולקלסת לשארית הגוים אשר סביב. לכן כה אמר
יי׳ אלהים אם לא באש קנאתי דברתי על שאר הגוים ועל כל
אדום אשר נתנו את ארצי להם למורשה בשמחת כל לבב בשאט
נפש למען מגרשה לבז. לכן הנבא על אדמת ישראל ואמרת
להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות כה אמר יי׳ אלהים הנני
בקנאתי ובחמתי דברתי יען כלמות גוים נשאתם. לכן כה אמר
יי׳ אלהים אני נשאתי את ידי אם לא הגוים אשר סביבותיכם
המה כלמתם ישאו. ואתם הרי ישראל ענפכם תתנו ופריכם
תשאו לעמי ישראל כי קרבו לבוא. כי הנני אליכם ופניתי
אליכם ונעבדתם ונזרעתם. והרביתי עליכם אדם כל בית ישראל
כלה כולה והושבו הערים ונבנו החרבות. והרביתי עליכם אדם
ובהמה ופרו ורבו והושבתי אתכם כקדמתיכם והטבתי מראשתיכם
והידעתי כי אני יי׳. והולכתי עליכם אדם את עמי ישראל
וירשוך והיית להם לנחלה ולא תוסף עוד לשכלם. כי כה אמר
יי׳ אלהים יען אמרים לכם אתם אכלת אדם ומשכלת גוייך היית.
לכן אדם לא תאכלי עוד ושכלת גויך לא תשכלי עוד נאם יי׳
אלהים. ולא אשמיע אליך עוד כלמת הגוים ומעמי לא תשאי
עוד ושכלת גויך לא תכשילי עוד נאם יי׳ אלהים. ויהי דבר
יי׳ אלי לאמר. בן אדם בית ישראל יושבים על אדמתם וטמאו
אותה בדרכם ובמעלליהם כטמאת הנדה היתה דרכם לפני. ואשפוך
חמתי עליהם על הדם אשר שפכו על הגלולים אשר טמאוה.
ואפיצם בגוים וזרו בארצות כדרכם וכמעלליהם שפטתים. ויבוא
אל הגוים אשר באו שם ויחללו את שם קדשי באמר להם עם יי׳
אלה ומארצו יצאו. וחמלתי על שם קדשי אשר חללו בית ישראל
בגוים אשר באו שם. לכן אמר אל בית ישראל כה אמר יי׳
אלהים לא למענכם אני עשה בית ישראל כי אם למען שם קדשי
אשר חללתם בגוים אשר באתם שם. וקדשתי את שמי הגדול
המחלל בגוים אשר חללתם בתוכם וידעו הגוים כי אני יי׳ נאם
יי׳ אלהים בהקדשי בכם לעיניהם. ולקחתי אתכם מן הגוים
וקבצתי אתכם מכל הארצות והבאתי אתכם אל אדמתכם. וזרקתי
עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם
אטהר אתכם. ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתן בקרבכם
והסרתי לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר. ורוחי אתן
בקרבכם והעשיתי את אשר בחקי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם.
וישבתם בארץ אשר נתתי לאבותיכם והייתם לי לעם ואני אהיה
לכם לאלהים. והושעתי אתכם מכל טמאותיכם וקראתי אל הדגן
והרביתי אתו ולא אתן עליכם רעב. והרביתי את פרי העץ
ותנובת השדה למען אשר לא תקחו עוד חרפת רעב בגוים.
וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים ונקטתם
בפניכם על עונותיכם ועל תועבותיכם. לא למענכם אני עשה
נאם יי׳ אלהים יודע לכם בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל.
כה אמר יי׳ אלהים ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם והושבתי
את הערים והחרבות תבנינה. והארץ השממה תעבד תחת אשר
היתה שממה לעיני כל עובר. ואמרו הארץ ההוא השממה היתה
כגן עדן והערים ההרסות והשממות והחרבות בצורות נושבו.
ואמרו הגוים אשר יותרו סביבותיכם אני יי׳ בניתי הנהרסות
נטעתי הנשמה אני יי׳ דברתי ועשיתי. כה אמר יי׳ אלהים
עוד זאת אדרש לבית ישראל לעשות להם ארבה אדם כצאן.
כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
מלאות צאן אדם והידעו כי אני יי׳. * היתה עלי יד יי׳
ויוצאני ברוח יי׳ ויניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות.
והעבירני עליהם סביב סביב והנה רבות מאד על פני הבקעה
והנה יבשות מאד. ויאמר אלי בן אדם התחיינה העצמות האלה
ואמר אדני יי׳ אתה ידעת. ויאמר אלי הנבא על העצמות האלה
ואמרת אליהן עצמות היבשות שמעו דבר יי׳. כה אמר יי׳
אלהים לעצמות האלה הנה אני מביא בכם רוח וחייתם. ונתתי
עליכם גדים והעלתי עליכם בשר וקרמתי עליכם עור ונתתי בכם
רוח וחייתם וידעתם כי אני יי׳. ונבאתי כאשר צויתי ויהי
כהנבאי והנה רעש ותקרבו עצם אל עצמו. וראיתי והנה עליהם
גדים ובשר עלה ויקרם עליהם עור מלמעלה ורוח אין בהם.
ויאמר אלי הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח כה
אמר יי׳ אלהים מארבע רוחות באי רוח ופחי בהרוגים האלה
ויחיו. ונבאתי כאשר צוני ותבוא בהם הרוח ויחיו ויעמדו על
רגליהם חיל גדול מאד מאד מאד. ויאמר אלי בן אדם העצמות
האלה כל בית ישראל המה. הנה הם אומרים יבשו עצמותינו
ואבדה תקותנו נגזרנו לנגזרותינו. לכן הנבא ואמרת אליהם כה
אמר יי׳ אלהים הנני פותח את קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
עמי והבאתי אתכם אל אדמת ישראל. והידעתם כי אני יי׳
בפתחי את קברותיכם ובהעלותי אתכם מקברותיכם עמי. ונתתי
רוחי בכם וחייתם והנחתי אתכם על אדמתכם וידעתם כי אני יי׳
דברתי ועשיתי נאם יי׳. ויהי דבר יי׳ אלי לאמר. ואתה בן
אדם קח לך עץ אחד וכתוב עליו ליהודה ולבני ישראל חבריו
וקח עץ אחד וכתוב עליו ליוסף עץ אפרים וכל בית ישראל
חבריו. וקרב אותם לך לעץ אחד והיו לאחדים בידך. וכאשר
יאמרו אליך בניעמך הלא תגיד לנו מה לך אלה. דבר אליהם
כה אמר יי׳ אלהים הנני לוקח את עץ יוסף אשר ביד אפרים
ושבטי ישראל חבריו ונתתי אותם עליו את עץ יהודה ועשיתים
לעץ אחד והיו אחד בידי. והיו העצים אשר תכתוב עליהם
בידם לעיניהם. ודברת אליהם כה אמר יי׳ אלהים הנני לוקח
את בני ישראל מבין הגוים אשר הלכו שם וקבצתי אותם מסביב
והבאתי אותם אל אדמתם. ועשיתי אותם לגוי אחד בארץ על
ההרים ומלך אחד יה

ةيهلإلا . ىنمز . ةعاس ذئموي ءاجف . ةلاقلا هذه ذئموي ىتأي ملف .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .
ةيآلا . *ةيرق لك يف ءاسؤر نيعبرأ ثعبأ نأ كبر ىحوأ كلذكو .

41. وتبارك الذي إن شاء جعل لك خيرا من ذلك جنات تجري من تحتها الأنهار ويجعل لك قصورا.
42. بل كذبوا بالساعة وأعتدنا لمن كذب بالساعة سعيرا. إذا رأتهم من مكان بعيد سمعوا لها
تغيظا وزفيرا. وإذا ألقوا منها مكانا ضيقا مقرنين دعوا هنالك ثبورا. لا تدعوا اليوم ثبورا
43. واحدا وادعوا ثبورا كثيرا. قل أذلك خير أم جنة الخلد التي وعد المتقون كانت لهم
44. جزاء ومصيرا. لهم فيها ما يشاءون خالدين كان على ربك وعدا مسئولا. ويوم يحشرهم
45. وما يعبدون من دون الله فيقول أأنتم أضللتم عبادي هؤلاء أم هم ضلوا السبيل. قالوا
سبحانك ما كان ينبغي لنا أن نتخذ من دونك من أولياء ولكن متعتهم وآباءهم حتى نسوا
46. الذكر وكانوا قوما بورا. فقد كذبوكم بما تقولون فما تستطيعون صرفا ولا نصرا ومن
47. يظلم منكم نذقه عذابا كبيرا. وما أرسلنا قبلك من المرسلين إلا إنهم ليأكلون الطعام
48. ويمشون في الأسواق وجعلنا بعضكم لبعض فتنة أتصبرون وكان ربك بصيرا. وقال الذين
49.50. لا يرجون لقاءنا لولا أنزل علينا الملائكة أو نرى ربنا لقد استكبروا في أنفسهم وعتوا
51. عتوا كبيرا. يوم يرون الملائكة لا بشرى يومئذ للمجرمين ويقولون حجرا محجورا. وقدمنا
52. إلى ما عملوا من عمل فجعلناه هباء منثورا. أصحاب الجنة يومئذ خير مستقرا وأحسن
53. مقيلا. ويوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة تنزيلا. الملك يومئذ الحق للرحمن
54. وكان يوما على الكافرين عسيرا. ويوم يعض الظالم على يديه يقول يا ليتني اتخذت

مسحوم مسحوم
٥ مسحوم مسحوم
مسحوم مسحوم مسحوم

ויאמרו אל שאול הנה דוד במדבר עין גדי׃ 2 ויקח שאול שלשת אלפים איש בחורים מכל ישראל וילך לבקש את דוד ואנשיו על פני צורי היעלים׃ 3 ויבא אל גדרות הצאן על הדרך ושם מערה ויבא שאול לכסות את רגליו והוא ישב בירכתי המערה׃ 4 ויאמרו אנשי דוד אליו הנה היום אשר אמר יהוה אליך הנה אנכי נתן את אויבך בידך ועשית לו כאשר יטוב בעיניך ויקם דוד ויכרת את כנף המעיל אשר לשאול בלט׃ 5 ויהי אחרי כן ויך לב דוד אותו על אשר כרת את כנף שאול׃ 6 ויאמר אל אנשיו חלילה לי מיהוה אם אעשה את הדבר הזה לאדני למשיח יהוה לשלח ידי בו כי משיח יהוה הוא׃ 7 וישסע דוד את אנשיו בדברים האלה ולא נתנם לקום אל שאול ושאול קם מן המערה וילך בדרך׃ 8 ויקם דוד אחריו ויצא מן המערה ויקרא אחרי שאול לאמר אדני המלך ויבט שאול אחריו ויקד דוד אפים ארצה וישתחו׃ 9 ויאמר דוד אל שאול למה תשמע אזניך אל דברי אדם האומרים הנה דוד מבקש רעתך׃ 10 הנה עיניך ראו היום אשר נתנך יהוה היום בידי במערה ואמר להרגך ותחס עיני עליך ואמר לא אשלח ידי באדני כי משיח יהוה הוא׃ 11 ואבי ראה ראה את כנף מעילך בידי כי בכרתי את כנף מעילך ולא הרגתיך דע והכר כי אין ברעה וכפשע ידי ולא חטאתי לך ואתה צדה את נפשי לקחתה׃ 12 ישפט יהוה ביני ובינך ונקמני יהוה ממך ויד שלי לא תהיה בך׃ 13 כאשר יאמר משל הקדמני מרשעים יצא רשע ויד שלי לא תהיה בך׃ 14 אחרי מי יצא מלך ישראל אחרי מי אתה רודף אחרי כלב מת אחרי פרעש אחד׃ 15 ויהי יהוה לדין ושפט בינו ובינך וירא וירב את ריבי ויפסני מידך׃ 16 ויהי ככלות דוד לדבר את הדברים האלה אל שאול ויאמר שאול הקולך זה בני דוד וישא שאול את קולו ויבך׃ 17 ויאמר אל דוד צדיק אתה ממני כי אתה גמלתני הטוב ואני גמלתיך הרע׃ 18 ואתה הגדת היום הזה את אשר עשית אתי טובה אשר סגרני יהוה בידך ולא הרגתני׃ 19 וכי ימצא איש את אויבו ושלחו הלך בדרך טובה וייטב לך אשר עשית אלי היום הזה׃ 20 ועתה הנה ידעתי ידוע תדע כי מלוך תמלך ותקם בידך ממלכת ישראל׃ 21 ועתה השבעה לי ביהוה אם תכרית את זרעי אחרי ואם תשמיד את שמי מבית אבי׃ 22 וישבע דוד אל שאול וישאל שאול אל ביתו ודוד ואנשיו עלו על המצודה׃

2. وَلَمْحَازِفُوهُو . * وَيَقْبِ هِ٥٥ حَبِعُا هُ٥ حَبِعُا هُيَّبِلَا : هُلاهُ بِسُلَا

3. هِ٥٥ * . كَسُبِكُ . هُوَيْ هُ٥٥ لَا هُوَيْ هُنْجِ هُوَيْ لَاوَيْلَا هِ٥٥

4. 5. * كَبِ هُوَيْ هِ٥٥ هِ٥٥ . وَهُنَّبِ هُرِسُا هُجَرُا هُوَيْتِا . . * كَبِ هُوَيْ

هُ٥٥ . هُ٥ هِ٥٥ هُ٥ هُيَّبِلَا . حَبِعُا هُ٥ هِ٥٥ هُ٥ هُجَبِ هُ٥ هُجَبِ

6. هُ٥ . * هُوَيْ هُ٥ هُ٥٥ هُ٥ هُنَّبِ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

7. هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ . * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

8. * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

9. هُ٥ هُ٥ . * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

10. * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

11. هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

12. هُ٥ هُ٥ . * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

13. هُ٥ هُ٥ : هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ . * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

14. هُ٥ . * هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

15. هُ٥ . هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ . * هُ٥

هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥ هُ٥

VI,1* ⲙⲛ ⲧⲁⲣⲭⲏ ⲙ̀ⲡⲉⲛϫⲟⲉⲓⲥ ⲛⲁⲓ ⲛⲉⲙⲁⲩ ⲛⲁⲓ ⲛ̀ⲧⲉⲣⲉ ⲡⲉⲛϫⲟⲉⲓⲥ

21. ھُمْ ھُكُمْ حَجْزًا مِنْهُمْ حَهِ: ٱلْمُلْ ٱلْمُلْ ٱلْمُلْ

٩. وَهُوَ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيَاحَ بُشْرًا بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَتِهِ، حَتَّىٰ إِذَا أَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنَاهُ لِبَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ، كَذَٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ.

١٠. وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ، وَالَّذِي خَبُثَ لَا يَخْرُجُ إِلَّا نَكِدًا. كَذَٰلِكَ نُصَرِّفُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ.

١١. لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ، إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ.

١٢. قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ: إِنَّا لَنَرَاكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ. قَالَ: يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَٰكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

١٣. أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ، وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ. أَوَعَجِبْتُمْ أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ؟

١٤. فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ، وَأَغْرَقْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا، إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمِينَ.

١٥. وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا، قَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ، أَفَلَا تَتَّقُونَ؟ وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْطَةً، فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ.

١٦. قَالُوا: أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا؟ فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ.

١٧. قَالَ: قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ وَغَضَبٌ، أَتُجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ؟ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ.

١٨. فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا، وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ.

١٩. وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا، قَالَ: يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ، قَدْ جَاءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ، هَٰذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ، وَلَا تَمَسُّوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ.

٢٠. وَاذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَّخِذُونَ مِنْ سُهُولِهَا قُصُورًا وَتَنْحِتُونَ الْجِبَالَ بُيُوتًا، فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْثَوْا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ.

51. ٥٥٥٥٥٥٥

38. ואת בני ישראל תדבר לאמר . איש איש כי יקריב מכם קרבן לה' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם . 39. אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני ה' . 40. וסמך את ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו . 41. והשחיט את בן הבקר לפני ה' והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד . 42. והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה . 43. ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש . 44. וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח . 45. וקרבו בניו אהרן הכהנים את הדם וזרקו את דמו על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד . 46. והקריב מן הקרבן אשה ריח ניחוח לה' העלה ומליקתו . 47. והקריב אתו בני אהרן הכהן את הדם וזרק את דמו על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד . 48. ונתח אתה לנתחיה את ראשו ואת פדרו וערך הכהן את העצים אשר על האש אשר על המזבח . 49. וקרבו בני אהרן הכהן את הדם וזרקו את דמו על המזבח סביב . 50. ואת קרבו ואת כרעיו ירחץ במים ויקטיר הכהן את הכל והקטיר המזבח עולה

37. ۱۱ ۱۱ ۱۱

11. כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שָׁנִיתִי. *וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כִלִּיתֶם: 12. לְמִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם. שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה נָשׁוּב: 13. הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי. וַאֲמַרְתֶּם בַּמֶּה קְבַעֲנָךְ. הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה: 14. אַתֶּם נֹאָרִים בְּקֵלָלָה. וְאוֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ: 15. הָבִיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצָר וְיִהְיֶה טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי: 16. וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאֹכֵל וְלֹא יַשְׁחִת לָכֶם אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. 17. וְאָסְרוּ אֶתְכֶם כָּל הַגּוֹיִם כִּי אַתֶּם תִּהְיוּ אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. 18. וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לְרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ. 19. כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל זֵדִים וְכָל עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף. 20. וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק. 21. וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת. 22. זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְחֹרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים. 23. הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא.

מלאכי

31. * وهو ٥ هلاهم حسم هدهدم ٥ هلاهم . وهو ٥ هلاهم حسم هدهدم ٥ هلاهم
هلا : ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . هلا هدهدم هو وهو ٥ هلاهم
32. هو ٥ هلاهم . * وهو ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . وهو ٥ هلاهم
33. هلاهم ٥ هلاهم . هلاهم لا هلاهم . * وهو ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم
34. هلاهم ٥ هلاهم . * وهو ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . هلا
35. هلاهم . وهو ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . * وهو ٥ هلاهم
36. هلاهم ٥ هلاهم . * وهو ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم .
وهو ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم : لا هلاهم ٥ هلاهم . لا هلاهم
IV,1.* هلاهم هدهدم ٥ هلاهم . * هو وهو ٥ هلاهم هلاهم هلاهم ٥ هلاهم : هلاهم
2. هلاهم ٥ هلاهم هو وهو ٥ هلاهم : هلاهم هدهدم ٥ هلاهم : * هو هلاهم ٥ هلاهم
3. هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . لا هلاهم ٥ هلاهم : * هلاهم هدهدم ٥ هلاهم
4. 5. هلاهم ٥ هلاهم . * هلاهم هو وهو ٥ هلاهم هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم .
هلاهم ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم
6. هو وهو ٥ هلاهم . * هلاهم هو وهو ٥ هلاهم هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم
هلاهم ٥ هلاهم . هو وهو ٥ هلاهم هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم :
هلاهم ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم : هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم .
7. * هلاهم ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . هلاهم هو وهو ٥ هلاهم .
8. هلاهم . * هلاهم ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . هلاهم ٥ هلاهم
9. هلاهم . * هلاهم ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . هلاهم هو وهو ٥ هلاهم
10. هلاهم ٥ هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم . * هلاهم هدهدم هو وهو ٥ هلاهم .

هِيَ وَهُوَ هُمْ هُمْ هُمْ . هُمْ هُمْ هُمْ

ויהי אחרי כן וישלח דוד את יואב ואת עבדיו עמו ואת כל ישראל וישחתו את בני עמון ויצרו על רבה ודוד יושב בירושלם ויכה יואב את רבה וישתה את עירה׃ וישלח דוד מלאכים ויקחהו ויבא אל ביתו וישכב עמה והיא מתקדשת מטמאתה ותשב אל ביתה׃ ותהר האשה ותשלח ותגד לדוד ותאמר הרה אנכי׃ וישלח דוד אל יואב שלח אלי את אוריה החתי ויאמר יואב אל דוד׃ וישלח יואב את אוריה אל דוד׃ ויבא אוריה אליו וישאל דוד לשלום יואב ולשלום העם ולשלום המלחמה׃ ויאמר דוד לאוריה רד לביתך ורחץ רגליך ויצא אוריה מבית המלך ותצא אחריו משאת המלך׃ וישכב אוריה פתח בית המלך את כל עבדי אדניו ולביתו לא ירד׃ ויגידו לדוד לאמר לא ירד אוריה אל ביתו ויאמר דוד אל אוריה הלוא מדרך באת למה לא ירדת אל ביתך׃ ויאמר אוריה אל דוד הארון וישראל ויהודה ישבים בסכות ואדני יואב ועבדי אדני על פני השדה אנכי אבוא אל ביתי לאכל ולשתות ולשכב עם אשתי חיך ונפשך אם אעשה את הדבר הזה׃ וישב דוד אל אוריה גם היום אשלחך ויכן׃ וישלח אוריה ביד יואב׃ ויכתב בספר אל יואב לאמר שימו את אוריה אל פני המלחמה החזקה ונסגתם מאחריו והכה׃ ויהי בשמר יואב על העיר ויתן את אוריה אל המקום אשר ידע כי אנשי חיל שם׃ ויצאו אנשי העיר וילחמו את יואב ויפל מן העם מעבדי דוד וימת גם אוריה החתי׃ וישלח יואב ויגד לדוד את כל דברי המלחמה׃ ויצו את המלאך לאמר כאשר תכלה את כל דברי המלחמה לדבר אל המלך׃ והיה אם עלתה חמת המלך ואמר אליך מדוע נגשתם אל העיר להלחם התדעו את אשר יורו מעל החומה׃ מי הכה את אבימלך בן ירבשת הלוא אשה השליכה עליו פלח רכב מעל החומה וימת בתבץ למה נגשתם אל החומה ואמרת גם עבדך אוריה החתי מת׃ וילך המלאך ויבא ויגד לדוד את כל אשר שלחו יואב׃ ויאמר המלאך אל דוד כי גברו עלינו האנשים ויצאו אלינו השדה ונהי עליהם עד פתח השער׃ ויורו המורים אל עבדיך מעל החומה וימת מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת׃ ויאמר דוד אל המלאך כה תאמר אל יואב אל ירע בעיניך את הדבר הזה כי כזה וכזה תאכל החרב החליפי גברתך את מלחמתך אל העיר והרסה וחזקהו׃ ותשמע אשת אוריה כי מת אוריה אישה ותספד על בעלה׃ ויעבר האבל וישלח דוד ויאספה אל ביתו ותהי לו לאשה ותלד לו בן׃ ויהי הדבר הרע בעיני יהוה אשר עשה דוד׃ וישלח יהוה את נתן אל דוד ויבא אליו ויאמר לו שני אנשים היו בעיר אחת האחד עשיר והאחד רש׃ לעשיר היה צאן ובקר הרבה מאד׃ ולרש אין כי אם כבשת אחת קטנה אשר קנה ויחיה ותגדל עמו ועם בניו יחד מפתו תאכל ומכוסו תשתה ובחיקו תשכב ותהי לו כבת׃ ויבא הלך לאיש העשיר ויחמל מקחת מצאנו ומבקרו לעשות לאורח הבא לו ויקח את כבשת האיש הרש ויעשה לאיש הבא אליו׃ ויחר אף דוד באיש מאד ויאמר אל נתן חי יהוה כי בן מות האיש העשה זאת׃ ואת הכבשה ישלם ארבעתים תחת אשר עשה את הדבר הזה ואת אשר לא חמל׃ ויאמר נתן אל דוד אתה האיש הנה משחתיך למלך על ישראל ואנכי הצלתיך מיד שאול׃ ואתנה לך את בית אדניך ואת נשי אדניך בחיקך ואתנה לך את בית ישראל ויהודה ואם מעט והוספתי לך כהנה וכהנה׃ מדוע בזית את דבר יהוה לעשות הרע בעיניו את אוריה החתי הכית בחרב ואת אשתו לקחת לך לאשה ואתו הרגת בחרב בני עמון׃ ועתה לא תסור חרב מביתך עד עולם יען כי בזתני ותקח את אשת אוריה החתי להיות לך לאשה׃ כה אמר יהוה הנני מקים עליך רעה מביתך ולקחתי את נשיך לעיניך ונתתי לרעיך ושכב עם נשיך לעיני השמש הזאת׃ כי אתה עשית בסתר ואני אעשה את הדבר הזה נגד כל ישראל ונגד השמש׃ ויאמר דוד אל נתן חטאתי ליהוה ויאמר נתן אל דוד גם יהוה העביר חטאתך לא תמות׃ אך כי נאץ נאצת את אויבי יהוה בדבר הזה גם הבן הילוד לך מות יומת׃ ויבא נתן אל ביתו ויגף יהוה את הילד אשר ילדה אשת אוריה לדוד ויחלא׃ ויבקש דוד את האלהים בעד הילד ויצם דוד צום ויבא ולן וישכב ארצה׃ ויקמו זקני ביתו עליו להקים אתו מן הארץ ולא אבה ולא אכל אתם לחם׃ ויהי ביום השביעי וימת הילד ויראו עבדי דוד להגיד לו כי מת הילד כי אמרו הנה בהיות הילד חי דברנו אליו ולא שמע בקולנו ואיך נאמר אליו הרע את נפשו׃ וירא דוד כי עבדיו מתלחשים ויבן דוד כי מת הילד ויאמר דוד אל עבדיו המת הילד ויאמרו מת׃ ויקם דוד מן הארץ וירחץ וסך וישנא שמלתו ויבא בית יהוה וישתחו ויבא אל ביתו ויבקש וישימו לחם לפניו ויאכל׃ ויאמרו עבדיו אליו מה הדבר הזה עשית בעבור החי צמת ובכית ובמת הילד קמת ותאכל לחם׃ ויאמר בעוד הילד חי צמתי ואבכה כי אמרתי מי יודע יחנני יהוה והחי הילד׃ ועתה מת למה זה אני צם המוכל להשיבו עוד אני הולך אליו והוא לא ישוב אלי׃ ויבחם דוד את בת שבע ויבא אליה וישכב עמה ותלד בן ויקרא את שמו שלמה ויהוה אהבו׃ וישלח ביד נתן הנביא ויקרא את שמו ידידיה בעבור יהוה׃ ויעש יואב וילחם ברבה בני עמון וילכד את עיר המלוכה׃ וישלח יואב מלאכים אל דוד ויאמר נלחמתי ברבה גם לכדתי את עיר המים׃ ועתה אסף את יתר העם וחנה על העיר ולכדה ואני לכדתי את העיר ולא יקרא שמה עלי׃ ויאסף דוד את כל העם וילך רבתה וילחם בה וילכדה׃ ויקח את עטרת מלכם מעל ראשו ומשקלה ככר זהב עם אבן יקרה ותהי על ראש דוד והוא הוציא את שלל העיר הרבה מאד׃ ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובמגרדות הברזל ובמגלות הברזל ובמחבת הלבנים ויעש לכל ערי בני עמון וישב דוד וכל העם ירושלם׃ ויהי אחרי כן והוא בן לאבשלום בת יפה עינים וטוב מראה׃ ויתחזק אמנון בן דוד לה כי בתולה היתה ויפלא בעיני אמנון לעשות לה מאומה׃ ולאמנון רע מאד להתחלות לאשה כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון ממנה׃ ולאמנון רע מאד להתחלות לאשה כי בתולה היא ויפלא בעיני אמנון לעשות לה דבר

16. ڤيهُڤد* . ڤڃهم ڤاڏهڤڃد . ڤدڤڤڃد ڤڃڤ ڤدڤڤڏڤ . ڤدڤڤڏ ڤاڏهڤڃد .
ههمڃڤڏهم ڤڃڤ . ڤدڤڤڏ ڤڃڤ هم ڤدڤ هم ڤڃڤ . ڤدڤڤڏ ڤڃڤ .
17. ههمهڤڤڏهم ڤي ڤدڤڃد* ڤاڏڤڃڤ . ڤڃڤ ڤدڤڏ ڤڃڤ ڤاڏڤڃڤ
18. ڤڃڤ هڃڤ هڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ هڃڤ هڃڤ ڤڃڤ
ڤاڏڤڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ : ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ .
19. ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ .
20. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ
21. ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ .
22. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ
ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ .
23. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ
ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ .
24. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ
25. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ .
ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ .
III,1.* ڤڃڤڤڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* .
2. ڤڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* .
ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ
ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ :
3. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ
4. ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ . ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ ڤڃڤ* . ڤڃڤ ڤڃڤ هڃڤ
ڤڃڤڤڃڤ

11.1. *مسمّه ٥ه٥ حنّه ٥٥ه٥ ٥٥٥

41. ויעמדו איש אל מקומו * ויגשו העם ויספרו את
הדגים . * ויהי כאשר כלו העם לספר ויאמר
אל הלוים . שמו ידכם על העם : ויעשו כן
ויעמדו איש על מקומו . ויאמר אל העם
42. * ויעמדו איש על מקומו לרגליו ויגשו העם
ויספרו את הדגים . ויאמר אל העם לאמר
43. הנה אנכי : ויש אשר יקחו מעט ויש אשר
יקחו הרבה . * ויהי כאשר כלו העם לספר
ויאמר אל הלוים . הנה נתתי לכם את
הדגים . ועתה שמו ידכם על העם . ויעשו
44. כן ויגשו העם ויקחו איש לפי מספרו . *
45. ויהי כאשר כלו העם לקחת ויאמר אל
46. הלוים . הנה נתתי לכם את הדגים . * ויעמד
איש על מקומו . ויגשו הלוים ויקחו את
הדגים אשר נתתי להם . ויהי כאשר כלו
47. הלוים לקחת ויאמר אל העם לאמר . * הנה
נתתי לכם את הדגים . אבל עתה הביאו
לי את הדגים אשר לקחתם . ויגשו העם
48. ויביאו . * ויאמר העם הלוים כי לקחו
הדגים . וישאלו העם את הלוים לאמר .
49. * הנה נתתי לכם את הדגים . אך עתה
הביאו לי את הדגים אשר לקחתם . ויאמר
50. העם אל הלוים . * קחו לכם . ויאמר אל
51. העם . הנה נתתי לכם את הדגים . * קחו העם
ויקחו איש לפי מספרו . ויאמר אל העם
52. אל הלוים . * הנה נתתי לכם את הדגים
אשר נתתי לכם . ועתה הביאו לי את
הדגים אשר לקחתם . ויגשו העם ויביאו

27. وهو انّا نبيّ وهو صاحبي وهو * وهو يسوع المسيح . لا تخف . لانّه
28. صاحبي انا اخلّصه . انا اعزّه . وهو مخلّصي . وهو صخرتي وحصني
29. انا اعطيه . اما يسوع : فانّه في الصلب . * اخذ معه بطرس
30. ويوحنا : فلمّا نزل اخذوه وهو صاحبه الاوّل . وهو يعقوب
31. ابن زبدي . وهو صاحبه الثاني : فلمّا نزل لم يجد معه
32. احدا . وهو يوحنا ابن زبدي . * وقال لهما : اين تريدان
33. ان تذهبا . فقالا له : يا سيّد اين تسكن . فقال لهما : تعالا
34. وانظرا . فاتيا وابصرا اين يسكن . * وبقيا عنده ذلك
35. اليوم . وكان نحو الساعة العاشرة . وكان احد الاثنين
36. اللذين سمعا يوحنا وتبعا يسوع . وهو اندراوس اخو
37. سمعان بطرس . * وهذا وجد اوّلا اخاه سمعان . وقال
38. له : قد وجدنا المسيح . الذي تفسيره المخلّص . * فاتى
39. به الى يسوع . فلمّا نظر اليه يسوع . قال : انت سمعان
40. ابن يونا . انت تدعى صفا . الذي تفسيره بطرس . * وفي

13. ולא יאכל את כל קדשי * ויקרב בניו ואת אהרן ואת כל בני ישראל
14. אשר יעשה את אשר צוה יהוה ויהי ביום השמיני * קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני
15. ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב
16. לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני
17. שנה תמימים לעלה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ויקחו את
18. אשר צוה משה אל פני אהל מועד ותקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר
19. משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה * ויאמר משה
20. אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד ביתך
21. והקרב את הקרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה את משה * ויקרב אהרן
22. אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויתאבדו בני אהרן אליו את הדם
23. ויטבל אצבעו מן הדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח
24.25. * ואת החלב הקטרת והכליות ויתר הכבד מן החטאת הקטיר המזבח כאשר צוה
26. יהוה את משה והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה * ויזבח את זבח העם

ⲙⲡⲉⲓⲱⲧ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲭ̅ⲥ̅ ⲡⲉⲛⲛⲟⲩⲧⲉ ⲙⲡⲉⲛⲥⲱⲧⲏⲣ ⲓⲏ̅ⲥ̅ ⲡⲓⲭ̅ⲥ̅ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲡⲛⲉⲩⲙⲁ ⲙⲡⲓⲁⲅⲓⲟⲛ ⲙⲡⲓⲣⲱⲙⲓ ⲛⲧⲉ ⲡⲓⲡⲁⲣⲁⲕⲗⲏⲧⲟⲥ

Missale Romanum

✝ ✝

✝